

K J S

King James bibeln på svenska
[Hesekiel]

November 2022

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Det inträffade nu i det trettonde året, i den fjärde *månaden*, på månadens femte *dag*, medan jag *var* bland de fångna vid floden Chebar, *att* himlarna öppnades, och jag såg Guds syner.

2 På månadens femte *dag*, som *var* det femte året av kung Jehoiachins fångenskap,

3 Kom HERRENS ord uttryckligen till prästen Hesekiel, Buzis son, i Chaldeernas land vid floden Chebar; och HERRENS hand *var* där över honom.

4 Och jag såg, och, se, en virvelvind kom från norr, och ett stort moln, och en roterande eld, och ett sken omgav det, och mitt ifrån det liksom färgen bärnsten, mitt ur elden.

5 Mitt ur det *kom* också *något som* liknade fyra levande varelser. Och detta *var* deras utseende; de liknade en människa.

6 Och *var* och en hade fyra ansikten, och *var* och en hade fyra vingar.

7 Och deras fötter *var* raka fötter; och deras fotsulor *var* som sulan hos en kalvs fot: och de glimmade liksom färgen hos polerad mässing.

8 Och *de hade* en människas händer under sina vingar på sina fyra sidor; och *alla* de fyra hade sina ansikten och sina vingar.

9 Deras vingar *var* slutna, en till en annan; de vände inte när de gick; *utan* de gick *alltid*, *var* och en, rakt framåt.

10 Gällande deras ansiktens skepnad, hade de fyra ett människoansikte, och ett lejonansikte, på den högra sidan: och de fyra hade ett oxansikte på den vänstra sidan; de fyra hade också ett örnansikte.

11 Så *var* deras ansikten: och deras vingar *var* uträckta uppåt; två *vingar* hos *var* och en *var* sammanslutna, en till en annan, och två täckte deras kroppar.

12 Och de gick, *var* och en, rakt framåt: dit anden skulle gå, *dit* gick de; *och* de vände inte när de gick.

13 Vad gäller skepnaden hos de levande varelserna, *var* deras utseende liksom brinnande eldkol, och liksom lampors utseende: den gick upp och ner bland de levande varelserna; och elden *var* ljus, och ur elden gick blixten ut.

14 Och de levande varelserna sprang och återvände liksom uppsynen hos ett blixtsken.

15 Medan jag nu beskådade de levande varelserna, se, ett hjul på jorden vid de levande varelserna, med sina fyra ansikten.

16 Hjulens utseende och deras hantverk *var* såsom färgen hos en beryll: och de fyra *var* likadana: och deras utseende och deras hantverk *var* såsom *att* det *var* ett hjul i mitten av ett *annat* hjul.

17 När de gick, gick de på sina fyra sidor: *och* de vände inte när de gick.

18 Angående deras hjulringar, *var* de så höga att de *var* skrämmande; och deras hjulringar *var* fullsatta med

ögon runt omkring dem fyra.

19 Och när de levande varelserna gick, gick hjulen invid dem: och när de levande varelserna lyftes upp från jorden, lyftes *också* hjulen upp.

20 Varthelst anden skulle gå, *dit* gick de, *ty* dit *var deras* ande *upplivad* att gå; och hjulen lyftes upp tvärsöver dem: ty den levande varelsens ande *var* i hjulen.

21 När de gick, gick *också dessa*; och när de stod, stod *dessa*; och när de lyftes upp från jorden, lyftes hjulen upp tvärsöver dem: ty den levande varelsens ande *var* i hjulen.

22 Och skepnaden av himlavalvet över huvudena tillhörande den levande varelsen *var* liksom den färgen skrämmande kristall, utspänt över deras huvuden ovanför.

23 Och under himlavalvet *var* deras vingar raka, den ena mot den andra: var och en hade två, som täckte på denna sida, och var och en hade två, som täckte på den *andra* sidan, *vilka täckte* deras kroppar.

24 Och när de gick, hörde jag ljudet av deras vingar, likt ljudet av väldiga vatten, såsom den Allsmäktiges röst, rösten av tal, såsom ljudet av en här: när de stod, släppte de ner sina vingar.

25 Och det var en röst ifrån himlavalvet som *var* över deras huvuden, när de stod, *och* hade släppt ner sina vingar.

26 Och över himlavalvet som *var* över deras huvuden *var* skepnaden av en tron, liksom uppsynen av en safirsten: och på tronens skepnad

var skepnaden liksom uppsynen av en man ovanför på den.

27 Och jag såg liksom färgen bärnsten, liksom uppsynen av eld runtom inuti det, ifrån uppsynen av hans länder hela vägen uppåt, och ifrån uppsynen av hans länder hela vägen nedåt, och det hade ett ljus omkring *sig*.

28 Liksom utseendet hos bågen som finns i molnet på en regnig dag, så *var* utseendet hos ljuset runtom. Detta *var* HERRENS härlighets gestalts uppsyn. Och när jag såg *det*, föll jag ner på mitt ansikte, och jag hörde en röst av en som talade.

Kapitel 2

1 Och han sade till mig, Människoson, stå upp på dina fötter, och jag skall tala till dig.

2 Och anden gick in i mig när han talade till mig, och ställde mig upp på mina fötter, så att jag hörde honom som talade till mig.

3 Och han sade till mig, Människoson, jag sänder dig till Israels barn, till en upprorisk nation som har gjort uppror mot mig: de och deras fäder har överträtt mot mig, *ja* till självaste denna dag.

4 Ty *de är* oförskämda barn och hårdhjärtade. Jag sänder dig till dem; och du skall säga till dem, Så säger Herren GUD.

5 Och, vare sig de skall höra, eller vare sig de skall låta bli, (ty *de är* ett upproriskt hus,) skall de ändock bli

vare om att en profet har varit ibland dem.

6 Och du, människoson, var inte rädd för dem, var inte heller rädd för deras ord, fastän tistlar och törnen *ska vara* med dig, och du ska bo bland skorpioner: var inte rädd för deras ord, bli inte heller bestört över deras blickar, även om de *är* ett upproriskt hus.

7 Och du skall tala mina ord till dem, vare sig de skall höra, eller vare sig de skall låta bli: ty de *är* högst upproriska.

8 Men du, människoson, hör vad jag säger till dig; Var du inte upprorisk likt detta upproriska hus: öppna din mun, och ät det som jag ger dig.

9 Och när jag tittade, se, en hand *blev* sänd till mig; och, se, i den *var* en bokrulle;

10 Och han bredde ut den framför mig; och det *var* skrivet *på* insidan och utsidan: och däri *var* skrivet klagovisor, och sörjande, och ve.

Kapitel 3

1 Därtill sade han till mig, *Du* människoson, ät det du finner; ät denna rulle, och gå *och* tala till Israels hus.

2 Så jag öppnade min mun, och han fick mig att äta den rullen.

3 Och han sade till mig, Människoson, få din mage att äta, och fyll dina inälvor med denna rulle som jag ger dig. Sedan åt jag *den*; och den var söt som honung i min

mun.

4 Och han sade till mig, Människoson, gå, tag dig till Israels hus, och tala med mina ord till dem.

5 Ty du *blir* inte sänd till ett folk med ett främmande tal och med ett svårt språk, *utan* till Israels hus;

6 Inte till många folk med ett främmande tal och med ett svårt språk, vilkas ord du inte kan förstå.

Men hade jag sänt dig till dem, skulle de förvisso ha lyssnat till dig.

7 Men Israels hus vill inte lyssna på dig; ty de vill inte lyssna på mig: ty hela Israels hus *är* oförskämda och hårdhjärtade.

8 Se, jag har gjort ditt ansikte starkt mot deras ansikten, och din panna stark mot deras pannor.

9 Jag har gjort din panna *hård* som en diamant, hårdare än flinta: frukta dem inte, bli inte heller bestört över deras blickar, även om de *är* ett upproriskt hus.

10 Därtill sade han till mig, Människoson, alla mina ord som jag skall tala till dig, mottag *dem* i ditt hjärta, och hör med dina öron.

11 Och gå, tag dig till dem i fångenskapen, till ditt folks barn, och tala till dem, och säg till dem, Så säger Herren GUD; vare sig de kommer höra, eller vare sig de kommer låta bli.

12 Då tog anden upp mig, och jag hörde bakom mig rösten av ett väldigt dån, *sägande*, Välsignad vare HERRENS härlighet från hans plats.

13 *Jag* hörde också ljudet av de

levande varelsernas vingar som rörde vid varann, och ljudet av hjulen tvärsöver dem, och ljudet av ett väldigt dån.

14 Så anden lyfte upp mig, och tog iväg mig, och jag for iväg i bitterhet, i min andes upprördhet; men HERRENS hand var stark på mig.

15 Sedan kom jag till dem i fångenskapen i Tel-Abib, som bodde vid floden Chebar, och jag satte *mig* där de satt, och var kvar där, överväldigad, bland dem *i* sju dagar.

16 Och det inträffade när sju dagar var till ända, att HERRENS ord kom till mig, sägande,

17 Människoson, jag har gjort dig till en väktare för Israels hus: hör *du* därför ordet från min mun, och varna dem från mig.

18 När jag ska säga till den onde, Du skall sannerligen dö; och du inte varnar honom, ej heller talar för att varna den onde från hans onda väg, för att rädda hans liv; *då* skall samme onde *man* dö i sin missgärning; men hans blod kommer jag utkräva av din hand.

19 Men om du ska varna den onde, och han inte ska vända från sin ondska, ej heller från sin onda väg, skall han dö i sin missgärning; men du har undsatt din själ.

20 Återigen, När en rättfärdig *man* vänder från sin rättfärdighet, och *istället* uträttar missgärning, och jag lägger en stötesten framför honom, *då* skall han dö: *och* eftersom du inte har varnat honom, skall han dö i sin synd, och hans rättfärdighet som han

har gjort skall inte kommas ihåg; men hans blod kommer jag utkräva av din hand.

21 Likväl, ifall du ska varna den rättfärdige *mannen*, att den rättfärdige inte ska synda, och han inte syndar, skall han sannerligen leva, eftersom han har blivit varnad; *och* du har också undsatt din själ.

22 Och HERRENS hand var där över mig; och han sade till mig, Stå upp, gå ut till slätten, och där skall jag tala med dig.

23 Då stod jag upp, och gick ut på slätten: och, se, där stod HERRENS härlighet, såsom den härlighet som jag såg vid floden Chebar: och jag föll ner på mitt ansikte.

24 Då gick anden in i mig, och ställde mig på mina fötter, och talade med mig, och sade till mig, Gå, stäng in dig inuti ditt hus.

25 Men du, O människoson, se, de skall lägga rep om dig, och skall binda dig med dem, och du skall inte *kunna* gå ut bland dem:

26 Och jag kommer få din tunga att låda vid din gom, att du skall bli stum, och inte skall *kunna* vara en tillrättavisare: ty de *är* ett upproriskt hus.

27 Men när jag talar med dig, kommer jag öppna din mun, och du skall säga till dem, Så säger Herren GUD; Han som hör, låt honom höra; och han som låter bli, låt honom låta bli: ty de *är* ett upproriskt hus.

Kapitel 4

1 Du också, *du* människoson, tag dig en tegelplatta, och lägg den framför dig, och gör ett porträtt av staden på den, *ja* Jerusalem:

2 Och belägra den, och bygg ett fort mot den, och kasta upp en belägringsvall mot den; ställ också upp lägret mot den, och ställ upp murbräckor mot den runt omkring.

3 Tag du dig dessutom en järnpanna, och sätt den *till* en järnmur mellan dig och staden: och rikta dit ansikte mot den, och den skall bli belägrad, och du skall belägra mot den. Detta *skall vara* ett tecken för Israels hus.

4 Lägg du dig också på din vänstra sida, och lägg Israels hus missgärning på den: *enligt* det antalet dagar som du skall ligga på den, skall du *då* bära på deras missgärning.

5 Ty på dig har jag lagt deras missgärningsår, efter antalet dagar, 390 dagar: så skall du bära på Israels hus missgärning.

6 Och när du har fullbordat dem, lägg dig *då* åter på din högra sida, och du skall bära på Judah hus missgärning *under* fyrtio dagar: jag har tilldelat dig en dag för varje år.

7 Därför skall du rikta ditt ansikte mot Jerusalems belägring, och din arm *skall* blottas, och du skall profetera mot det.

8 Och, se, jag kommer lägga rep om dig, och du skall inte *kunna* vända dig från en sida till en annan, tills du

har slutfört dina belägringsdagar.

9 Tag dig du också vete, och korn, och bönor, och linser, och hirs, och svartkummin, och lägg dem i ett kärl, och gör dig bröd av det, *enligt* antalet dagar som du skall ligga på din sida, *i* 390 dagar skall du äta av det.

10 Och din mat som du skall äta *skall vara* efter vikt, tjugo siklar per dag: du skall äta den från *bestämd* tid till *bestämd* tid.

11 Du skall också dricka vatten efter mått, en sjättedels hin: från *bestämd* tid till *bestämd* tid skall du dricka.

12 Och du skall äta det *som* kornkakor, och du skall baka det med avföring som kommer ut ur en människa, i deras åsyn.

13 Och HERREN sade, Ja så skall Israels barn äta sitt orenade bröd ibland hedningarna, dit jag kommer fördriva dem.

14 Då sade jag, O Herre GUD! Se, min själ har inte varit orenad: ty från min ungdom upp ända tills nu har jag inte ätit av det som självdött, eller har blivit ihjälrivet; inte heller kom vederstyggligt kött in i min mun.

15 Då sade han till mig, Se, jag har gett dig kospillning istället för människoträck, och du skall bereda ditt bröd med det.

16 Därtill sade han till mig, Människoson, se, jag kommer bryta av brödstaven i Jerusalem: och de skall äta bröd efter vikt, och med oro; och de skall dricka vatten efter mått, och med häpnad:

17 Att de må lida brist på bröd och vatten, och häpnas den ene med den andre, och tyna bort på grund av sin missgärning.

Kapitel 5

1 Och du, människoson, tag dig en vass kniv, tag dig en barberares rakkniv, och få *den* att gå över ditt huvud och över ditt skägg: tag dig sedan vågskålar för att väga, och dela upp *håret*.

2 Du skall bränna upp en tredjedel i eld mitt i staden, när belägringsdagarna är fullbordade: och du skall ta en tredjedel, *och* hugga omkring det med en kniv: och en tredjedel skall du strö ut för vinden; och jag kommer dra ut ett svärd efter dem.

3 Du skall också ta några få till antalet därutav, och knyta in dem i dina flikar.

4 Tag sedan av dem igen, och kasta in dem mitt i elden, och bränn upp dem i elden; *ty* därutav skall en eld gå ut in till hela Israels hus.

5 Så säger Herren GUD; Detta *är* Jerusalem: jag har satt det mitt ibland de nationer och länder *som finns* omkring henne.

6 Och hon har ändrat mina domar till ondska mer än nationerna, och mina stadgar mer än länderna *som finns* runt henne: ty de har vägrat *att böja sig för* mina domar och mina stadgar, de har inte vandrat i dem.

7 Därför säger Herren GUD så;

Eftersom ni tillökade mer än nationerna *som är* runt omkring er, *och* inte har vandrat i mina stadgar, ej heller har hållit *fast vid* mina domar, inte heller har gjort efter domarna hos de nationer *som finns* omkring er;

8 Därför säger Herren GUD så; Se, jag, ja jag, *är* emot dig, och kommer verkställa domar mitt ibland dig i nationernas åsyn.

9 Och jag kommer göra det i dig som jag inte *någonsin* har gjort, och jag kommer inte något mer göra så mot *dig*, *detta* på grund av alla dina styggelser.

10 Därför skall fäderna äta sönerna mitt i dig, och sönerna skall äta sina fäder; och jag kommer verkställa domar i dig, och hela din kvarleva kommer jag skingra åt alla väderstreck.

11 Därför, *så sant* jag lever, säger Herren GUD; Sannerligen, eftersom du har vanhelgat min helgedom med alla dina vidriga ting, och med alla dina styggelser, därför kommer också jag förminska *dig*; inte heller skall mitt öga skona, ej heller kommer jag visa något medlidande.

12 En tredjedel av dig skall dö av pestsmittan, och av svält skall de förgås mitt ibland dig: och en tredjedel skall falla för svärdet runt omkring dig; och jag kommer skingra en tredjedel åt alla väderstreck, och jag kommer dra ut ett svärd efter dem.

13 Så skall min vrede fullbordas, och jag kommer få min vredesglöd att

vila på dem, och jag kommer *så* tröstas: och de skall bli varse om att jag HERREN har talat *det* i min iver, när jag har fullbordat mitt raseri på dem.

14 Därtill kommer jag ödelägga dig, och *göra dig* till en smälek bland de nationer som *är* runt omkring dig, i allas åsyn som passerar förbi.

15 Så det skall bli till en smälek och ett hån, en läxa och en häpnad för nationerna som *är* runt omkring dig, när jag skall verkställa domar i dig i ilska och i vredesglöd och i rasande tillrättavisningar. Jag HERREN har talat *det*.

16 När jag skall skicka iväg över dem svältens onda pilar, som skall ske till *deras* undergång, *och* som jag kommer sända för att förgöra er: och jag kommer tillöka hungersnöden över er, och kommer bryta av er bröststav:

17 Så kommer jag sända svält och onda djur över er, och de skall beröva dig; och pestsmitta och blod skall passera igenom dig; och jag kommer bringa in svärdet över dig. Jag, HERREN, har talat *det*.

Kapitel 6

1 Och HERRENS ord kom till mig, sägande,

2 Människoson, rikta ditt ansikte mot bergen i Israel, och profetera mot dem,

3 Och säg, Ni Israels berg, hör Herren GUDS ord; Så säger Herren

GUD till bergen, och till höjderna, till floderna, och till dalarna; Se, jag, *ja* jag, kommer bringa in ett svärd över er, och jag kommer förgöra era *offerhöjder*.

4 Och era altaren skall bli ödelagda, och era bilder skall krossas: och jag kommer kasta ner era slagna *män* inför era avgudar.

5 Och jag kommer lägga Israels barns döda kroppar inför deras avgudar; och jag kommer strö ut era ben runt omkring era altaren.

6 På alla era boplatser skall städerna ödeläggas, och *offerhöjderna* skall bli öde; att era altaren må ödeläggas och bli öde, och era avgudar må krossas och upphöra, och era bilder må huggas ner, och era gärningar må upphävas.

7 Och den slagne skall falla mitt ibland er, och ni skall bli varse att jag *är* HERREN.

8 Ändock kommer jag lämna kvar en rest, att ni må ha *somliga* som skall undkomma svärdet bland nationerna, när ni skall bli skingrade genom länderna.

9 Och de som ska undkomma av er skall komma ihåg mig bland nationerna dit de skall bli förda som fångar, eftersom jag är förkrossad av deras horiska hjärta, som har vikit av från mig, och av deras ögon, som horar efter sina avgudar: och de skall avsky sig själva för de onda *ting* som de har utfört i alla sina styggelser.

10 Och de skall bli varse att jag *är* HERREN, *och att* jag inte har sagt *det* förgäves att jag skulle utföra

denna ondska mot dem.

11 Så säger Herren GUD; Slå med din hand, och stampa med din fot, och säg, Ack för alla onda styggelser av Israels hus! Ty de skall falla genom svärdet, genom svälten, och genom farsoten.

12 Han som är fjärran bort skall dö av farsoten; och han som är nära skall falla för svärdet; och han som är kvar och blir belägrad skall dö av hungersnöden: så kommer jag fullborda mitt raseri på dem.

13 Då skall ni bli varse att jag *är* HERREN, när deras slagna *män* skall ligga bland sina avgudar, runt omkring sina altaren, *uppe* på varje hög höjd, på alla bergstoppar, och under varje grönt träd, och under varje lummig ek, platsen där de offrade ljuvlig doft åt alla sina avgudar.

14 Så kommer jag räcka ut min hand över dem, och göra landet öde, ja, mer ödelagt än ödemarken mot Diblath, på alla deras boplatser: och de skall bli varse att jag *är* HERREN.

Kapitel 7

1 Därtill kom HERRENS ord till mig, sägande,

2 Också, du människoson, så säger Herren GUD till Israels land; Ett slut, *ja* slutet har kommit över landets fyra hörn.

3 Nu *har* slutet *kommit* över dig, och jag kommer sända min vrede över

dig, och kommer döma dig efter dina vägar, och kommer gengälda alla dina styggelser över dig.

4 Och mitt öga skall inte skona dig, inte heller kommer jag ha medlidande: utan jag kommer gengälda dina vägar över dig, och dina styggelser skall vara mitt ibland dig: och ni skall bli varse att jag *är* HERREN.

5 Så säger Herren GUD; En ondska, *ja* en ondska ensam *i sitt slag*, se, *den* har kommit.

6 Ett slut har kommit, *ja* slutet har kommit: det vakar över dig; se, det har kommit.

7 Morgonen har kommit till dig, O du som bor i landet: tiden är kommen, nödens dag *är* nära, och inte bergens ekande.

8 Nu kommer jag snart ösa mitt raseri över dig, och fullborda min vrede på dig: och jag kommer döma dig efter dina vägar, och kommer gengälda dig för alla dina styggelser.

9 Och mitt öga skall inte skona, inte heller kommer jag ha medlidande: jag kommer gengälda dig enligt dina vägar och dina styggelser *som* finns mitt ibland dig; och ni skall bli varse att jag *är* HERREN som slår.

10 Se den dagen, se, den är kommen: morgonen har kommit fram; käppen har blomstrat, stoltheten har grönskat.

11 Våldet har rest sig upp till en onskans käpp: ingen av dem skall *bli kvar*, inte heller av deras hop, inte heller något av deras: inte heller *skall man* sörja över dem.

12 Tiden är kommen, dagen nalkas: låt inte köparen glädja sig, eller säljaren sörja: ty vrede *råder* över hela deras hop.

13 Ty säljaren skall inte få komma tillbaka till det som har blivit sålt, fastän de ännu var vid liv: ty synen gäller hela deras hop, *som* inte skall vända tillbaka; inte heller skall någon *kunna* göra sig starkare i sitt livs missgärning.

14 De har blåst i basunen, ja för att göra allt redo, men ingen drar till striden: ty min vrede *är* över hela deras hop.

15 Svärdet *är där* utanför, och pesten och svälten innanför: han som *är ute* på fältet skall dö av svärdet; och han som *är inne* i staden, honom skall hungersnöden och pestsmittan äta upp.

16 Men de som ska undfly av dem skall undfly, och skall vara *uppe* på bergen såsom dalens duvor, allesammans sörjande, var och en över sin missgärning.

17 Alla händer skall vara klena, och alla knän skall vara svaga *som* vatten.

18 De skall också klä *sig* i säcktyg, och fasa skall täcka dem; och *det* skall *finnas* skam i alla ansikten, och skällighet på alla deras huvuden.

19 De skall kasta sitt silver på gatorna, och deras guld skall bli bortfört: deras silver och deras guld skall inte kunna undsätta dem på HERRENS vredes dag: de skall inte mätta deras själar, ej heller fylla deras tarmar: eftersom det är deras

missgärnings stötesten.

20 Gällande skönheten i hans utsmyckning, tillsatte han det i storslagenhet: men de gjorde sina styggelsers bilder *och* sina vidriga tings *bilder* i det: därför har jag satt det fjärran från dem.

21 Och jag kommer ge det i främlingarnas händer till ett rov, och åt jordens ogudaktiga till ett byte; och de skall orena det.

22 Mitt ansikte kommer jag också vända *bort* från dem, och de skall orena min hemliga *plats*: ty rövarna skall träda in på den, och vanhelga den.

23 Gör *i ordning* en kedja: ty landet är fullt av blodiga brott, och staden är full av våld.

24 Därför kommer jag hämta de värsta av hedningarna, och de skall besitta deras hus: jag kommer också få de starkas prakt att upphöra; och deras heliga platser skall bli vanhelgade.

25 Fördärvet kommer; och de skall söka fred, och *det* skall inte *bli* någon.

26 Olycka på olycka skall komma, och rykte på rykte skall komma; då skall de söka en syn från profeten; men lagen skall förgås från prästen, och råd från de gamle.

27 Kungen skall sörja, och fursten skall bli klädd i ödeläggelse, och landets folks händer skall vara oroliga: jag kommer göra mot dem enligt deras väg, och enligt vad de med rätta har förtjänat kommer jag döma dem; och de skall bli varse att

jag är HERREN.

Kapitel 8

1 Och det inträffade i det sjätte året, i den sjätte *månaden*, på månadens femte *dag*, *medan* jag satt i mitt hus, och Judahs äldste satt inför mig, att Herren GUDS hand där föll över mig.

2 Då såg jag, och se, en gestalt liksom *något som* liknade eld: från anblicken av hans länder ända ner, eld; och från hans länder ända upp, som anblicken av strålande ljus, liksom färgen bärnsten.

3 Och han räckte ut gestalten av en hand, och tog tag i mig i en lock på mitt huvud; och anden lyfte upp mig mellan jorden och himlen, och förde mig i Guds syner till Jerusalem, till innerportens dörr som vetter mot norr; där avundsjukans bilds säte *var*, som provocerar till avundsjuka.

4 Och, se, Israels Guds härlighet *var* där, såsom den synen som jag såg på slätten.

5 Sedan sade han till mig, Människoson, lyft nu dina ögon *åt* vägen mot norr. Så jag lyfte mina ögon *åt* vägen mot norr, och se, norrut vid altarporten, vid ingången, *var* denna avundsjukans bild.

6 Han sade vidare till mig, Människoson, ser du vad de gör? *Ja* de stora styggelser som Israels hus utför här, att jag skulle fara fjärran bort från min helgedom? Men vänd dig ännu en gång, *och* du skall se *än*

större styggelser.

7 Och han förde mig till *förgårdens* dörr; och när jag tittade, se, ett hål i väggen.

8 Sedan sade han till mig, Människoson, gräv nu i väggen: och när jag hade grävt i väggen, se, en dörr.

9 Och han sade till mig, Gå in, och se de onda styggelser som de gör här.

10 Så jag gick in och såg; och se, varje slags krälände ting, och styggeliga djur, och alla Israels hus avgudar, porträtterade på väggen runt omkring.

11 Och där stod inför dem sjuttio män av Israels hus gamle, och mitt ibland dem stod Jaazaniah, Shafans son, var man med sitt rökelsekar i sin hand; och ett tjockt moln av rökelse gick upp.

12 Då sade han till mig, Människoson, har du sett vad Israels hus gamle gör i mörkret, var man i sin *avgudabilds* kamrar? Ty de säger, HERREN ser oss inte; HERREN har övergett jorden.

13 Han sade också till mig, Vänd dig ännu en gång, *och* du skall se *än* större styggelser som de gör.

14 Sedan förde han mig till den portdörren som hörde till HERRENS hus som *låg* mot norr; och, se, där satt kvinnor gråtande för Tammuz.

15 Då sade han till mig, Har du sett *detta*, O *du* människoson? Vänd dig igen, *och* du skall se *än* större styggelser än dessa.

16 Och han förde in mig på

innergården till HERRENS hus, och, se, vid dörren till HERRENS tempel, mellan förhuset och altaret, *var* omkring tjugofem män, med sina ryggar mot HERRENS tempel, och sina ansikten åt öster; och de tillbad solen mot öster.

17 Sedan sade han till mig, Har du sett *detta*, O människoson? Är det en liten sak för Judah hus att de utför de styggelser som de utför här? Ty de har fyllt landet med våld, och har vänt tillbaka så att provocera mig till vrede: och, se, de sätter kvisten för sin näsa.

18 Därför kommer jag också handla i raseri: mitt öga skall inte skona, inte heller kommer jag ha medlidande: och fastän de ska gråta i mina öron med hög röst, kommer jag *ändock* inte höra dem.

Kapitel 9

1 Han ropade också med hög röst i mina öron, sägande, Få dem som har fått befallning om staden att närma sig, ja var man *med* sitt förgörelsevapen i sin hand.

2 Och, se, sex män kom från den övre portens väg, som vetter åt norr, och var man *med* ett slaktvapen i sin hand; och en man bland dem *var* klädd i linnekläder, med en skrivares bläckhorn vid sin höft: och de gick in, och stod bredvid mässingsaltaret.

3 Och Israels Guds härlighet hade stigit upp ifrån keruben, över vilken han vilade, till husets tröskel. Och

han ropade till mannen klädd i linnekläder, som *hade* skrivarens bläckhorn vid sin höft;

4 Och HERREN sade till honom, Gå genom stadens mitt, mitt genom Jerusalem, och sätt ett märke på de männens pannor som suckar och som ropar över alla de styggelser som utförs mitt däri.

5 Och till de andra sade han inför mina öron, Gå ni efter honom genom staden, och slå: låt inte ert öga skona, ha ni ej heller medlidande:

6 Dräp *ni* fullständigt gammal *och* ung, både jungfrur, och småbarn, och kvinnor: men närma er inte någon man på vilken märket *finns*; och börja vid min helgedom. Då började de med de gamla män som *var* framför huset.

7 Och han sade till dem, Vanhelga huset, och fyll gårdarna med de dräpta: gå ni ut. Och de gick ut, och dräpte i staden.

8 Och det inträffade, medan de höll på att dräpa dem, och jag blev lämnad kvar, att jag föll ner på mitt ansikte, och ropade, och sade, O Herre GUD! Ska du förgöra hela Israels kvarleva i ditt utgjutande av ditt raseri över Jerusalem?

9 Då sade han till mig, Israels hus och Judah *hus* missgärning *är* överskridande stor, och landet är fyllt med blod, och staden full av förvrängning: ty de säger, HERREN har övergett jorden, och HERREN ser inte.

10 Och gällande mig också, skall mitt öga inte skona, inte heller

kommer jag ha medlidande, *utan* jag kommer gengälda deras väg på deras huvud.

11 Och, se, mannen klädd i linnekläder, som *hade* bläckhornet vid sin höft, inrapporterade saken, sägande, Jag har gjort såsom du har befallt mig.

Kapitel 10

1 Sedan tittade jag, och, se, på *himlavalvet* som var över kerubernas huvuden syntes över dem liksom en safirsten, såsom åsynen av *något* som liknade en tron.

2 Och han talade till mannen klädd i linnekläder, och sade, Gå in mellan hjulen, *ja* under keruben, och fyll din hand med eldkol från emellan keruberna, och strö *dem* över staden. Och han gick in, i min åsyn.

3 Nu stod keruberna på den högra sidan om huset, när mannen gick in; och molnet uppfyllde den inre gården.

4 Sedan gick HERRENS härlighet upp ifrån keruben, *och vilade* över husets tröskel; och huset uppfylldes av molnet, och gården var uppfylld av ljuset av HERRENS härlighet.

5 Och ljudet av kerubernas vingar hördes *ända* till den yttre gården, liksom Gud den Allsmäktiges röst när han talar.

6 Och det inträffade, *att* när han hade befallt mannen klädd i linnekläder, sägande, Tag eld från mellan hjulen, från mellan

keruberna; då gick han in, och stod bredvid hjulen.

7 Och *en* kerub räckte ut sin hand, från mellan keruberna, till elden som *fanns* mellan keruberna, och tog *av den*, och lade i *hans* händer *som var* klädd i linnekläder: vilken tog, och gick ut.

8 Och figuren av en människohand visade sig på keruberna, under deras vingar.

9 Och när jag tittade, se, de fyra hjulen invid keruberna, ett hjul invid en kerub, och ett annat hjul invid en annan kerub: och hjulens åsyn *var* liksom färgen hos en beryllsten.

10 Och *angående* deras utseenden, hade de fyra *en och samma* utformning, såsom att ett hjul hade varit i mitten av ett hjul.

11 När de gick, *så* gick de på sina fyra sidor; de vände inte medan de gick, utan de följde *huvudet* till den platsen dit huvudet tittade; de vände inte när de gick.

12 Och hela deras kropp, och deras ryggar, och deras händer, och deras vingar, och hjulen, *var* fulla med ögon runt omkring, *ja* de hjulen som de fyra hade.

13 Angående hjulen, blev det ropat till dem inför mina öron, O hjul.

14 Och var och en hade fyra ansikten: det första ansiktet *var* en kerubs ansikte, och det andra ansiktet *var* en människas ansikte, och det tredje, ett lejons ansikte, och det fjärde, en örns ansikte.

15 Och keruberna lyftes upp. Denna *är* den levande varelsen som jag såg

vid floden Chebar.

16 Och när keruberna gick, gick hjulen invid dem: och när keruberna lyfte upp sina vingar för att höja upp sig från jorden, *då* vände också samma hjul inte av från deras sida.

17 När de stod, stod *också dessa*; och när de lyftes upp, lyfte *också dessa* upp sig: ty den levande varelsens ande *var* i dem.

18 Sedan gav sig HERRENS härlighet av ifrån husets tröskel, och stod över keruberna.

19 Och keruberna lyfte sina vingar, och höjde upp sig ifrån jorden i min åsyn: när de gick ut, *var* också hjulen invid dem, och *var och en* stod vid dörren till den östra porten tillhörande HERRENS hus; och Israels Guds härlighet *var* över dem ovan till.

20 Denna *är* den levande varelsen som jag såg under Israels Gud vid floden Chebar; och jag visste att de *var* keruberna.

21 Var och en hade fyra ansikten var, och var och en fyra vingar; och figuren av en människas händer *var* under deras vingar.

22 Och deras ansikten *var* lika och samma *som* de ansikten som jag såg vid floden Chebar, deras utseenden och dem själva: de gick var och en rakt framåt.

Kapitel 11

1 Därtill lyfte anden upp mig, och förde mig till den östra porten till

HERRENS hus, vilken vetter österut: och se, tjugofem män vid portdörren; bland vilka jag såg Jaazaniah, Azurs son, och Pelatiah, Benaiahs son, furstar bland folket.

2 Sedan sade han till mig, Människoson, dessa *är* de män som tänker ut *det som är* fördärligt, och ger onda råd i denna stad:

3 Vilka säger, *Det är* inte nära; låt oss bygga hus: denna *stad är* grytan, och vi *är* köttet.

4 Profetera därför emot dem, profetera, O människoson.

5 Och HERRENS Ande föll över mig, och sade till mig, Tala; Så säger HERREN; Så har ni sagt, O Israels hus: ty jag vet om de ting som stiger upp i ert sinne, *varenda en av* dem.

6 Ni har utökat era dräpta i denna stad, och ni har fyllt dess gator med de dräpta.

7 Därför säger Herren GUD så; Era dräpta som ni har lagt mitt i den, de *är* köttet, och denna *staden är* grytan: men jag kommer hämta ut er mitt ifrån den.

8 Ni har fruktat svärdet; och jag kommer hämta ett svärd över er, säger Herren GUD.

9 Och jag kommer föra ut er mitt ur den, och överlämna er i främlingars händer, och kommer verkställa domar bland er.

10 Ni skall falla genom svärdet; jag kommer döma er vid Israels gräns; och ni skall bli varse att jag *är* HERREN.

11 Denna *stad* skall inte vara er gryta, inte heller skall ni vara köttet

mitt i den; *utan* jag kommer döma er vid Israels gräns:

12 Och ni skall bli varse att jag *är* HERREN: ty ni har inte vandrat i mina stadgar, inte heller utfört mina domar, utan har gjort på hedningarnas vis, vilka *är* runt omkring er.

13 Och det inträffade, när jag profeterade, att Pelatiah, Benaiahs son, dog. Då föll jag ner på mitt ansikte, och ropade med hög röst, och sade, O Herre GUD! Ska du helt och hållet göra slut på Israels kvarleva?

14 Återigen kom HERRENS ord till mig, sägande,

15 Människoson, dina bröder, *ja* dina bröder, männen tillhörande din släkt, och hela Israels hus, *ja* hela, *är* de åt vilka Jerusalems invånare har sagt, Bege er fjärran bort från HERREN: åt oss har landet blivit givet till besittning.

16 Säg därför, Så säger Herren GUD; Fastän jag har kastat iväg dem fjärran bort bland hedningarna, och fastän jag har skingrat dem bland länderna, kommer jag ändå vara som en liten helgedom för dem i de länder dit de skall komma.

17 Säg därför, Så säger Herren GUD; ja jag kommer samla er från folken, och församla er från de länder dit ni har blivit skingrade, och jag kommer ge er Israels land.

18 Och de skall komma dit, och de skall ta bort alla dess vidriga ting och alla dess styggelser därifrån.

19 Och jag kommer ge dem ett

hjärta, och jag kommer lägga en ny ande inuti er; och jag kommer ta ut stenhjärtat ur deras kött, och kommer ge dem ett hjärta av kött: 20 Så att de må vandra i mina stadgar, och hålla mina förordningar, och utföra dem: och de skall vara mitt folk, och jag kommer vara deras Gud.

21 Men *när det gäller dem* vars hjärta vandrar efter sina vidriga ting och sina styggelsers hjärta, kommer jag gengälda deras väg på deras egna huvuden, säger Herren GUD.

22 Sedan lyfte keruberna sina vingar, och hjulen invid dem; och Israels Guds härlighet *var* över dem ovanför.

23 Och HERRENS härlighet steg upp mitt ifrån staden, och stod på det berget som *ligger* öster om staden.

24 Efteråt tog anden upp mig, och förde mig i en syn, genom Guds Ande, in till Chaldea, till dem i fångenskapen. Så den synen som jag hade sett for upp ifrån mig.

25 Sedan talade jag med dem *som var* i fångenskapen *om* alla de ting som HERREN hade visat mig.

Kapitel 12

1 HERRENS ord kom också till mig, sägande,

2 Människoson, du bor mitt ibland ett upproriskt hus, som har ögon att se med, och ser inte; de har öron att höra med, och hör inte: ty de *är* ett upproriskt hus.

3 Därför, du människoson, gör dig i ordning för att gå i landsflykt, och ge dig av på *ljusa* dagen i deras åsyn; och du skall avlägsna dig från din plats till en annan plats i deras åsyn: måhända skall de akta därpå, fastän de *är* ett upproriskt hus.

4 Du skall då hämta ut dina saker på *ljusa* dagen i deras åsyn, som saker för flykt: och du skall gå iväg på kvällen i deras åsyn, såsom de som går iväg till fångenskap.

5 Gräv du igenom väggen i deras åsyn, och för ut genom den.

6 I deras åsyn skall du bära *det* på *dina* axlar, och föra iväg *det* i skymningen: du skall täcka ditt ansikte, att du inte ska se marken: ty jag har satt dig *till* ett tecken för Israels hus.

7 Och jag gjorde såsom jag blev befalld: jag förde iväg mina saker på dagen, såsom saker för fångenskap, och på kvällen grävde jag igenom väggen med min hand; jag förde iväg *det* i skymningen, och bar *det* på *min* axel i deras åsyn.

8 Och på morgonen kom HERRENS ord till mig, sägande,

9 Människoson, har inte Israels hus, det upproriska huset, sagt till dig, Vad gör du?

10 Säg du till dem, Så säger Herren GUD; Denna börda *gäller* Jerusalems furste, och hela Israels hus som *är* bland dem.

11 Säg, Jag *är* ert tecken: såsom jag har gjort, så skall det *också* göras mot dem: de skall *behöva* ge sig av och gå i fångenskap.

12 Och den fursten som *är* ibland dem skall *behöva* bära *saker* på *sin* axel i skymningen, och skall dra iväg: de skall gräva igenom muren för att föra ut genom den: han skall täcka över sitt ansikte, att han inte ska se marken med *sina* ögon.

13 Jag kommer också breda ut mitt nät över honom, och han skall fångas i min snara: och jag kommer föra honom till Babylon *till* chaldeernas land; ändock skall han inte se det, fastän han skall dö där.

14 Och jag kommer strö för varje vind alla som *är* omkring honom för att hjälpa honom, och alla hans trupper; och jag kommer dra ut svärdet efter honom.

15 Och de skall bli varse att jag *är* HERREN, när jag skall strö ut dem bland nationerna, och skingra dem i länderna.

16 Men jag kommer lämna kvar ett fåtal män av dem ifrån svärdet, ifrån hungersnöden, och ifrån farsoten; att de må förkunna alla sina styggelser ibland hedningarna dit de ska komma; och de skall veta att jag *är* HERREN.

17 Därtill kom HERRENS ord till mig, sägande,

18 Människoson, ät ditt bröd med skakningar, och drick ditt vatten med bävan och med oro;

19 Och säg till landets folk, Så säger Herren, Jerusalems invånares, och Israels lands, GUD; De skall äta sitt bröd med oro, och dricka sitt vatten med häpnad, att hennes land må vara ödelagt från allt som finns i det, på

grund av våldet av alla dem som bor i det.

20 Och städerna som är bebodda skall ödeläggas, och landet skall ligga övergett; och ni skall bli varse att jag *är* HERREN.

21 Och HERRENS ord kom till mig, sägande,

22 Människoson, vad *är* det ordspråket *som* ni har i Israels land, sägande, Dagarna förlängs, och varje syn blir till intet?

23 Säg dem därför, Så säger Herren GUD; Jag kommer få detta ordspråk att upphöra, och de skall inte mer använda det som ett ordspråk i Israel; utan säg till dem, Dagarna är snart inne, och följden för varje syn *står för dörren*.

24 Ty det skall inte mer finnas någon fåfänglig syn eller smickrande spådom inom Israels hus.

25 Ty jag *är* HERREN: jag skall tala, och det ordet som jag skall tala skall inträffa; det skall inte mer fördröjas: ty i era dagar, O *ni* upproriska hus, kommer jag säga ordet, och kommer genomföra det, säger Herren GUD.

26 Åter kom HERRENS ord till mig, sägande,

27 Människoson, se, *de av* Israels hus säger, Den synen som han ser *gäller för en tid som ligger* många dagar *framåt*, och han profeterar om tider *som ännu är* långt borta.

28 Säg därför till dem, Så säger Herren GUD; Inga av mina ord skall längre fördröjas, utan det ordet som jag har talat skall utföras, säger

Herren GUD.

Kapitel 13

1 Och HERRENS ord kom till mig, sägande,

2 Människoson, profetera *du* mot de Israels profeter som profeterar, och säg du till dem som profeterar från sina egna hjärtan, Hör ni HERRENS ord;

3 Så säger Herren GUD; Ve över de dåraktiga profeterna, som följer sin egen ande, och inte har sett något!

4 O Israel, dina profeter är lika rävarna i öknarna.

5 Ni har inte gått upp till sprickorna, inte heller byggt upp en vall för Israels hus till att bestå i striden på HERRENS dag.

6 De har sett fåfänglighet och lögnaktig spådom, sägande, HERREN säger: och HERREN har inte sänt dem: och de fick *andra* att ha hopp i att de skulle bekräfta ordet.

7 Har ni inte sett en fåfänglig syn, och har ni inte talat en lögnaktig spådom, då ni säger, HERREN säger *det*; fastän jag inte har talat?

8 Därför säger Herren GUD så; Eftersom ni har talat fåfänglighet, och sett lögner, därför, se, jag *är* emot er, säger Herren GUD.

9 Och min hand skall vara på de profeter som ser fåfänglighet, och som spår lögner: de skall inte vara i mitt folks församling, inte heller skall de upptecknas i Israels hus förteckning, ej heller skall de träda

in till Israels land; och ni skall bli varse att jag *är* Herren GUD.

10 Eftersom, ja eftersom de har förfört mitt folk, sägande, Frid; och *det var* ingen frid; och en byggde upp en mur, och, se, andra smetade den med ohärdat *murbruk*:

11 Säg *du* till dem som smetar *muren* med ohärdat *murbruk*, att den skall falla: det skall komma ett ösregn; och ni, O *ni* stora hagelstenar, skall falla ner; och en stormvind skall bryta sönder *den*.

12 Se, när *muren* har fallit, skall det *då* inte bli sagt till er, Var *är* smeten som ni har smetat *den* med?

13 Därför säger Herren GUD så; Ja jag kommer i mitt raseri bryta ner *den* med en stormvind; och det skall komma ett ösregn i min vrede, och stora hagelstenar i *min* vredesglöd så att förstöra *den*.

14 Så kommer jag riva ner den mur som ni har smetat med ohärdat *murbruk*, och jämna den med marken, så att dess grund skall blottas, och den skall falla, och ni skall förgöras mitt bland *den*: och ni skall bli varse att jag *är* HERREN.

15 Så kommer jag fullborda min vrede på *muren*, och på dem som har smetat *den* med ohärdat *murbruk*, och kommer säga till er, *Muren finns* inte *mer*, inte heller de som smetade *den*;

16 *Nämligen*, Israels profeter som profeterar angående Jerusalem, och som ser syner om frid för henne, och *det finns* ingen frid, säger Herren GUD.

17 Likaså, du människoson, rikta ditt ansikte mot ditt folks döttrar, som profeterar från sitt eget hjärta; och profetera du emot dem,

18 Och säg, Så säger Herren GUD; Ve de *kvinnor* som syr kuddar åt alla armhålor, och gör huvuddukar på varje kroppslängds huvud för att fånga själar! Skall ni fånga mitt folks själar, och kommer ni rädda de själar, *och kunna hålla dem* vid liv, *som kommer* till er?

19 Och skall ni orena mig bland mitt folk för *några* nävar korn och för *några* bitar bröd, så att dräpa de själar som inte borde dö, och så att rädda de själar *och hålla dem* vid liv som inte borde *få* leva, genom ert ljugande till mitt folk som hör *era* lögner?

20 Därför säger Herren GUD så; Se, jag *är* emot era kuddar, varmed ni där jagar de själarna så att få *dem att* flyga, och jag kommer rycka dem från era armar, och kommer släppa de själarna fria, *ja* de själarna som ni jagar så att få *dem att* flyga.

21 Jag kommer också slita sönder era huvuddukar, och undsätta mitt folk ur er hand, och de skall inte mer vara i er hand till att jagas; och ni skall bli varse att jag *är* HERREN.

22 Eftersom ni har gjort den rättfärdiges hjärta sorgset med lögner, vilken jag inte gjorde sorgsen; och styrkt den ondes händer, att han inte skulle vända om från sin onda väg, genom att lova honom liv:

23 Därför skall ni inte mer skåda

fåfånglighet, eller spå spådomar: ty jag kommer undsätta mitt folk ur er hand: och ni skall bli varse om att jag *är* HERREN.

Kapitel 14

1 Sedan kom vissa av Israels äldste till mig, och satt inför mig.

2 Och HERRENS ord kom till mig, sägande,

3 Människoson, dessa män har ställt upp sina avgudar i sitt hjärta, och satt sin missgärnings stötesten inför sitt ansikte: skulle jag överhuvudtaget *låta mig* bli frågad av dem?

4 Tala därför till dem, och säg till dem, Så säger Herren GUD; Var man av Israels hus om ställer upp sina avgudar i sitt hjärta, och sätter sin missgärnings stötesten framför sitt ansikte, och kommer till profeten; jag, HERREN, kommer svara honom som kommer efter hans avgudars mängd;

5 Att jag må gripa Israels hus vid deras eget hjärta, eftersom de alla har blivit fjärmade från mig genom sina avgudar.

6 Säg därför till Israels hus, Så säger Herren GUD; Ändra sinne, och vänd *er* ifrån era avgudar; och vänd bort era ansikten från alla era styggelser.

7 Ty var och en av Israels hus, eller av främlingen som vistas i Israel, som avskiljer sig från mig, och ställer upp sina avgudar i sitt hjärta, och sätter sin missgärnings stötesten

framför sitt ansikte, och kommer till en profet för att fråga hos honom om mig; jag, HERREN, kommer själv svara honom:

8 Och jag kommer rikta mitt ansikte emot den mannen, och kommer göra honom till ett tecken och ett

ordspråk, och jag kommer hugga av honom mitt ifrån mitt folk; och ni skall bli varse att jag *är* HERREN.

9 Och ifall profeten är vilseförd när han har talat ett ting, *är det* jag HERREN *som* har vilsefört den profeten, och jag kommer räcka ut min hand över honom, och kommer förgöra honom mitt ifrån mitt folk Israel.

10 Och de skall bära straffet för sin missgärning: profetens straff skall vara lika som hans straff som söker *sig till honom*;

11 Att Israels hus inte må gå vilse från mig något mer, inte heller bli orenade något mer med alla sina överträdelser; utan att de må vara mitt folk, och jag må vara deras Gud, säger Herren GUD.

12 Åter kom HERRENS ord till mig, sägande,

13 Människoson, när landet syndar mot mig genom att överträda svårt, då kommer jag räcka ut min hand över det, och kommer bryta av dess brödstav, och kommer sända hungersnöd över det, och kommer hugga av människa och djur från det:

14 Fastän dessa tre män, Noah, Daniel, och Job, vore i det, skulle de av deras rättfärdighet *blott* undsätta sina egna själar, säger Herren GUD.

15 Ifall jag vållar farliga djur att dra fram genom landet, och de fördärvar det, så att det ödeläggs, att ingen man må passera igenom på grund av djuren:

16 *Fastän* dessa tre män *vore* i det, *så sant som* jag lever, säger Herren GUD, skulle de varken undsätta söner eller döttrar; *utan* enbart de skulle undsättas, men landet skulle ödeläggas.

17 Eller *ifall* jag för in ett svärd över det landet, och säger, Svärd, far fram genom landet; så att jag hugger av människa och djur från det:

18 *Fastän* dessa tre män *vore* i det, *så sant som* jag lever, säger Herren GUD, skulle de varken undsätta söner eller döttrar, utan endast de själva skulle undsättas.

19 Eller *ifall* jag sänder in en farsot i det landet, och öser mitt raseri över det i blod, så att hugga av människa och djur från det:

20 Även om Noah, Daniel, och Job, *vore* i det, *så sant som* jag lever, säger Herren GUD, skulle de varken undsätta son eller dotter; *utan* de skulle *blott* undsätta sina egna själar genom deras rättfärdighet.

21 Ty så säger Herren GUD; Hur mycket mer *då* när jag ska sända mina fyra svåra *straffdomar* över Jerusalem, svärdet, och hungersnöden, och det farliga djuret, och farsoten, för att hugga av från det *både* människa och djur?

22 Ändock, se, däri skall det lämnas kvar en återstod som skall föras ut, *både* söner och döttrar: se, de skall

komma fram till er, och ni skall se deras väg och deras gärningar: och ni skall bli tröstade angående det onda som jag har hämtat in över Jerusalem, *ja* angående allt som jag har hämtat in över det.

23 Och de skall trösta er, när ni ska se deras vägar och deras gärningar: och ni skall bli varse om att jag inte har gjort allt som jag har gjort i det utan sak, säger Herren GUD.

Kapitel 15

1 Och HERRENS ord kom till mig, sägande,

2 Människoson, Hur är vinstocken förmer än alla *andra* träd, *eller än* en gren som finns bland skogens träd?

3 Skall virke tas av den till att utföra något arbete? Eller kommer *män ens* göra en pinne utav den för att hänga något föremål på den?

4 Se, den kastas som bränsle till elden; elden slukar dess båda ändar, och mitten av den bränns upp. Duger den för *något* arbete *överhuvudtaget*?

5 Se, när den var hel, var den inte duglig för något arbete: hur mycket mindre skall den *då* ännu vara duglig för *något* arbete, när elden har förtärt den, och den är bränd?

6 Därför säger Herren GUD så; Såsom vinstocken bland skogens träd, vilken jag har gett som bränsle till elden, likaså kommer jag ge Jerusalems invånare.

7 Och jag kommer rikta mitt ansikte

mot dem; de skall gå ut ur *en* eld, och *en annan* eld skall förtära dem; och ni skall bli varse att jag *är* HERREN, när jag ska rikta mitt ansikte mot dem.

8 Och jag kommer göra landet till en ödemark, eftersom de har begått en överträdelse, säger Herren GUD.

Kapitel 16

1 Åter kom HERRENS ord till mig, sägande,

2 Människoson, få Jerusalem att bli varse sina styggelser,

3 Och säg, Så säger Herren Gud till Jerusalem; Din födelseplats och ditt fosterland *är* Kanaans land; din far *var* en amorit, och din mor en hittit.

4 Och *angående* din födsel, blev din navelsträng inte avskuren, inte heller blev du tvättad i vatten för att göra *dig* smidig; du blev inte ingniden med salt alls, eller lindad alls.

5 Inget öga ömkade sig över dig, så att göra något av dessa *ting* för dig, så att förbarma sig över dig; utan du blev utkastad på det öppna fältet, till avsky *för dig som* person, på den dag då du föddes.

6 Och när jag gick förbi dig, och såg dig nedsmutsad i ditt eget blod, sade jag till dig *när du låg* i ditt blod, Lev; ja, jag sade, Lev, till dig *när du låg* i ditt blod.

7 Jag har fått dig att förökas såsom fältets knopp, och du har tillökad och blivit stor, och du har kommit till *att bära* förnämliga utsmyckningar:

dina bröst är formade, och ditt hår har växt, men du *var ännu* naken och blottad.

8 När jag nu gick förbi dig, och tittade på dig, se, din tid *var* kärlekstiden; och jag bredde min mantel över dig, och täckte din nakenhet: ja, jag svor dig, och ingick i ett förbund med dig, säger Herren GUD, och du blev min.

9 Sedan tvättade jag dig med vatten; ja, jag tvättade grundligt bort ditt blod från dig, och jag smorde dig med olja.

10 Jag klädde dig också i broderade kläder, och satte på dig skor av grävlingsskinn, och jag omgjordade dig med fint linnetyg, och jag täckte dig med siden.

11 Jag prydde dig också med smycken, och jag satte armband om dina händer, och en kedja runt din nacke.

12 Och jag satte ett smycke i din panna, och ringar i dina öron, och en vacker krona på ditt huvud.

13 Så var du prydd med guld och silver; och din klädnad *var av* fint linnetyg, och siden, och broderat arbete; du åt fint mjöl, och honung, och olja: och du var övermåttan vacker, och du blomstrade till *att bli* ett rike.

14 Och din ryktbarhet gick ut bland hedningarna för din skönhets skull: ty den *var* fullkomlig genom min ljuvlighet, som jag hade satt på dig, säger Herren GUD.

15 Men du litade till din egen skönhet, och horade *omkring* till

följd av din ryktbarhet, och utgöt dina otuktssynder på var och en som passerade förbi; hans blev det.

16 Och du tog från dina kläder, och dekorerade dina höjder med brokiga färger, och horade *däruppe* på dem: *liknande ting* skall inte komma, ej heller skall det *någonsin mer ske så som skedde*.

17 Du har också tagit dina fina klenoder av mitt guld och av mitt silver, som jag hade gett dig, och gjorde dig avbilder av män, och bedrev hor med dem,

18 Och tog dina broderade kläder, och klädde på dem: och du har ställt fram min olja och min rökelse framför dem.

19 Också min mat som jag gav dig, fint mjöl, och olja, och honung, *som jag matade dig med*, ja det har du satt fram inför dem till en ljuvlig doft: och *så* var det, säger Herren GUD.

20 Därtill har du tagit dina söner och dina döttrar, som du har fött åt mig, och dessa har du offrat åt dem till att uppslukas. *Är detta*, av *alla* dina horerier, en liten sak,

21 Att du har dräpt mina barn, och överlämnat dem till att få dem att passera genom *elden* åt dem?

22 Och i alla dina styggelser och dina horerier har du inte kommit ihåg din ungdoms dagar, när du var naken och blottad, *och låg nedsmutsad i ditt blod*.

23 Och det inträffade efter all din ondska, (ve, ve dig! säger Herren GUD;)

24 *Att* du också har byggt dig en

framstående plats, och har gjort dig en höjd på varje gata.

25 Du har byggt din höjd vid varje vägkorsning, och har fått din skönhet att avskys, och har vikt ut dina fötter för var och som gick förbi, och förökade dina horerier.

26 Du har också bedrivit otukt med dina grannar egyptierna, *som är stora till köttet*; och har utökat dina horerier, så att provocera mig till vrede.

27 Se, därför har jag räckt ut min hand över dig, och har reducerat din vardagliga *föda*, och har överlämnat dig till deras vilja som hatar dig, filisteernas döttrar, vilka skäms över din oanständiga väg.

28 Du har också bedrivit hor med assyrierna, eftersom du var omätlig; ja, du har horat med dem, och ändå kunde *du* inte få nog.

29 Du har därtill utökat din otukt i Kanaans land till Chaldea; och ändå blev du inte mätt av det.

30 Hur svagt är *inte* ditt hjärta, säger Herren GUD, eftersom du gör alla dessa *ting*, en dominerande horisk kvinnas gärning;

31 I *det* att du bygger *dig* din framstående plats vid varje vägkorsning, och gör *dig* din *offerhöjd* på varje gata; och har inte varit såsom en hora, i *det* att du föraktar *att ta* betalt;

32 *Utan såsom* en hustru som begär äktenskapsbrott, *som tar till sig främlingar istället för sin make!*

33 De ger gåvor åt alla horor: men du ger *tvärtom* dina gåvor åt alla

dina älskare, och betalar dem, att de må komma till dig från varje håll för ditt horeris skull.

34 Och *det som är* tvärtom från *andra* kvinnor finns i dig i dina horerier, eftersom ingen efterföljer dig i att bedriva horerier: och i *det* att du ger lön, och åt dig blir ingen lön given, därför är du bakvänd.

35 Därför, O *din* hora, hör *du* HERRENS ord:

36 Så säger Herren GUD; Eftersom din smuts utgöts, och din nakenhet blottades genom dina horerier med dina älskare, och med alla dina styggelsers avgudar, och av dina barns blod, som du gav åt dem;

37 Se, därför kommer jag församla alla dina älskare, med vilka du har behagat dig själv, och alla *dem* som du har älskat, tillsammans med alla *dem* som du har hatat; ja jag kommer församla dem runtom emot dig, och kommer blotta din nakenhet för dem, att de må se all din nakenhet.

38 Och jag kommer döma dig, såsom kvinnor som bryter *sitt* äktenskap och spiller blod blir dömda; och jag kommer ge dig blod i raseri och avundsjuka.

39 Och jag kommer också ge dig i deras hand, och de skall riva ner din framstående plats, och skall bryta ner dina höjder: de skall också slita av dig dina kläder, och skall ta *ifrån dig* dina fina smycken, och lämna dig naken och blottad.

40 De skall också hämta upp en skara mot dig, och de skall stena dig med stenar, och genomborra dig med

sina svärd.

41 Och de skall bränna upp dina hus i eld, och i många kvinnors åsyn verkställa domar över dig: och jag kommer få dig att upphöra med att hora, och du skall också inte betala *någon* något mer.

42 Så skall jag få mitt raseri mot dig att stilla sig, och min avundsjuka skall vika ifrån dig, och jag skall tystna, och kommer inte längre vara arg.

43 Eftersom du inte har kommit ihåg din ungdoms dagar, utan har retat mig med alla dessa *ting*; se, därför kommer jag också gengälda din väg på *ditt* huvud, säger Herren GUD: och du skall inte utföra denna oanständighet utöver alla dina *andra* styggelser.

44 Se, var och en som använder ordspråk skall tillämpa *detta* ordspråk på dig, sägande, Sådan mor, sådan dotter.

45 Du *är* din mors dotter, som avskyr sin make och sina barn; och du *är* dina systrars syster, som avskydde sina makar och sina barn: er mor *var* en hittit, och er far en amorit.

46 Och din äldre syster *är* Samaria, hon och hennes döttrar som bor på din vänstra sida: och din yngre syster, som bor på din högra sida, *är* Sodom och hennes döttrar.

47 Dock har du inte vandrat enligt deras vägar, eller gjort enligt deras styggelser: utan, såsom *om det var* en väldigt liten *sak*, var du än mer fördärvad än de på alla dina vägar.

48 *Så sant* jag lever, säger Herren GUD, Din syster Sodom har inte gjort, *varken* hon eller hennes döttrar, såsom du har gjort, du och dina döttrar.

49 Se, detta var din syster Sodom missgärning, stolthet, överflöd av bröd, och mycket sysslolöshet fanns i henne och i hennes döttrar, inte heller styrkte hon den fattiges och nödställdes hand.

50 Och de var högmodiga, och bedrev styggelse inför mig: därför tog jag bort dem såsom jag ansåg *det vara gott*.

51 Inte heller har Samaria utfört hälften av dina synder; utan du har utökat dina styggelser *långt* mer än de, och har rättfärdigat dina systrar med alla dina styggelser som du har gjort.

52 Du också, som har dömt dina systrar, bär *nu* din egen skam över dina synder som du har utfört *som är* än mer vederstyggeliga än de: de är mer rättfärdiga än du: ja, bli du också förbryllad, och bär *nu* din skam, i *det* att du har rättfärdigat dina systrar.

53 När jag skall återställa deras fångenskap, Sodom och hennes döttrars fångenskap, och Samarias och hennes döttrars fångenskap, då *kommer jag vända tillbaka* dina fångars fångenskap mitt ibland dem:

54 Att du må bära din egen skam, och må förbryllas över allt som du har gjort, i det att du är en tröst för dem.

55 När dina systrar, Sodom och

hennes döttrar, åter skall bli vad de förr var, och Samaria och hennes döttrar åter skall bli vad de förr var, då skall *också* du och dina döttrar åter bli vad ni förr var.

56 Ty din syster Sodom nämndes inte av din mun under din stolthets dag,

57 Innan din ondska blottades, liksom vid *din* smäleks tid av Syriens döttrar, och *av* alla *som är* runt omkring henne, filisteernas döttrar, som föraktar dig allt omkring.

58 Du har burit din oanständighet och dina styggelser, säger HERREN.

59 Ty så säger Herren GUD; ja jag kommer handla med dig såsom du har gjort, *du* som har föraktat eden, brytande förbundet.

60 Ändock kommer jag komma ihåg mitt förbund med dig i din ungdoms dagar, och jag kommer befästa för dig ett evinnerligt förbund.

61 Då skall du komma ihåg dina vägar, och skämmas, när du skall ta emot dina systrar, din äldre och din yngre: och jag kommer ge dem åt dig till döttrar, men inte av ditt förbund.

62 Och jag kommer befästa mitt förbund med dig; och du skall bli varse om att jag *är* HERREN:

63 Att du må komma ihåg, och förbryllas, och aldrig öppna din mun något mer på grund av din skam, när jag stillas gentemot dig för allt som du har gjort, säger Herren GUD.

Kapitel 17

1 And HERRENS ord kom till mig, sägande,
2 Människoson, framför en gåta, och tala en liknelse till Israels hus;
3 Och säg, Så säger Herren GUD; En stor örn med stora vingar, långvingad, full med fjädrar, vilka hade olika färger, kom till Libanon, och tog cederns högsta gren:
4 Han bröt av dess unga kvistars topp, och förde in den i ett handelsland; han satte den i en köpmansstad.
5 Han tog också av landets säd, och planterade det på ett fruktbart fält; han placerade *det* invid mycket vatten, *och* satte det *som* ett pilträäd.
6 Och det växte, och blev till ett utgrenat vinträäd med låg höjd, vars grenar vände *sig in* mot honom, och dess rötter var under honom: så det blev ett vinträäd, och bar grenar, och sköt skott.
7 Det fanns också en annan stor örn med stora vingar och många fjädrar: och, se, detta vinträäd böjde sina rötter mot honom, och sköt ut sina grenar mot honom, att han skulle vattna det från dess planteringsfåror.
8 Det planterades i god jord invid mycket vatten, att det skulle bära grenar, och att det skulle bära frukt, att det skulle vara ett behagligt vinträäd.
9 Säg du, Så säger Herren GUD; Skall det blomstra? Skall han inte rycka upp dess rötter, och hugga av

dess frukt, att det ska vissna? Alla dess spirande löv skall vissna, ja utan stor kraft eller mycket folk för att rycka upp det med dess rötter.
10 Ja, se, *varande* planterad, skall det blomstra? Skall det inte fullständigt vissna, när östanvinden vidrör det? Det skall vissna i fårorna där det växte.
11 Därtill kom HERRENS ord till mig, sägande,
12 Säg nu till det upproriska huset, Vet ni inte vad dessa *ting betyder*? Berätta för *dem*, Se, Babylons kung har kommit till Jerusalem, och har tagit dess kung, och dess furstar, och förde dem med sig till Babylon;
13 Och har tagit en av konungslig säd, och gjort ett förbund med honom, och har tagit en ed av honom: han har också tagit landets mäktiga:
14 Att riket skulle vara tarvligt, att det inte skulle *kunna* resa sig, *utan* att det skulle bestå genom att hålla fast vid hans förbund.
15 Men han gjorde uppror mot honom i att sända sina ambassadörer in till Egypten, att de skulle ge honom hästar och mycket folk. Skall han ha framgång? Skall han komma undan som gör sådana *ting*? Eller skall han bryta förbundet, och *ändå* undsättas?
16 Så sant jag lever, säger Herren GUD, på den plats *där* den kungen *bor* som gjorde honom till kung, vars ed han föraktade, och vars förbund han bröt, *ja* hos honom, mitt i Babylon, *där* skall han sannerligen

dö.

17 Inte heller skall farao med *sin* mäktiga här och *sitt* stora följe *lyckas* genomföra *det* för honom i kriget, genom att kasta upp vallar, och bygga fästningar, för att hugga av många personer:

18 Eftersom han föraktade eden genom att bryta förbundet, när, se, han hade gett *honom* sin hand, och har *sedan* gjort alla dessa *ting*, han skall inte komma undan.

19 Därför säger Herren GUD så; *Så sant som jag lever*, min ed som han har föraktat, och mitt förbund som han har brutit, ja detta kommer jag sannerligen gengälda *honom* på hans eget huvud.

20 Och jag kommer breda ut mitt nät över honom, och han skall fångas i min snara, och jag kommer föra honom till Babylon, och kommer där plädera med honom för hans överträdelses skull *med* vilken han har överträtt mot mig.

21 Och alla hans flyktingar tillsammans med alla hans förband skall falla för svärdet, och de som blir kvar skall skingras åt alla väderstreck: och ni skall bli varse att jag HERREN har sagt *det*.

22 Så säger Herren GUD; Jag kommer också ta av den höga cederns högsta gren, och kommer sätta *den*; från dess översta skott kommer jag skära av en späd *kvist*, och kommer plantera *den uppe* på ett högt och framstående berg:

23 På Israels höjds berg kommer jag plantera *den*: och den skall bära

grenar, och bära frukt, och bli en härlig ceder: och under den skall alla *slags olika* fåglar av varje vingtyp bo; de skall bo i skuggan av dess grenar.

24 Och fältets alla träd skall veta att jag, HERREN, har sänkt det höga trädet, har höjt upp det låga trädet, har förtorkat det gröna trädet, och har fått det torra trädet att blomstra: jag, HERREN, har talat och har gjort *det*.

Kapitel 18

1 Åter kom HERRENS ord till mig, sägande,

2 Vad menar ni, att ni använder detta ordspråk angående Israels land, sägande, Fäderna har ätit sura druvor, och barnens tänder är ömma?

3 *Så sant jag lever*, säger Herren GUD, ni skall inte längre få *tillfälle* att använda detta ordspråk i Israel.

4 Se, alla själar är mina; faderns själ såväl som sonens själ är min: den själ som syndar, den skall dö.

5 Men ifall en man är rättfärdig, och gör det som är lagenligt och rätt,

6 *Och* inte har ätit *uppe* på bergen, inte heller har upplyft sina ögon mot Israels hus avgudar, ej heller har orenat sin nästas hustru, ej heller har närmat sig en kvinna som har mens, 7 Och inte har förtryckt någon, *utan* har gett tillbaka åt den skuldsatte hans pant, inte har plundrat någon genom våld, har gett sitt bröd åt den

hungrige, och har klätt den nakne med en klädnad;

8 Han *som* inte har ockrat, inte heller har tagit något extra, *som* har avhållit sin hand från missgärning, har fällt rätt dom man och man emellan,

9 Har vandrat efter mina stadgar, och har hållit fast vid mina domar, så att handla sanningsenligt; han *är* rättfärdig, han skall sannerligen leva, säger Herren GUD.

10 Ifall han ska föda en son *som är* en rövare, en *som* spiller blod, och *som* gör *något* likt *något* ett av dessa *ting*,

11 Och *som* inte gör en enda av dessa *skyldigheter*, utan också har ätit *uppe* på bergen, och orenat sin nästas hustru,

12 Har förtryckt den fattige och nödställde, har plundrat med våld, inte har lämnat tillbaka panten, och har upplyft sina ögon mot avgudarna, har bedrivit styggelse,

13 Har ockrat, och har tagit extra: skall han då leva? Han skall inte leva: han har gjort alla dessa styggelser; han skall sannerligen dö; hans blod skall komma över honom.

14 Nu, se, *ifall* han ska föda en son, vilken ser sin fars alla synder som han har gjort, och tänker efter, och inte gör sådant,

15 *Vilken* inte har ätit *uppe* på bergen, inte heller har upplyft sina ögon mot Israels hus avgudar, inte har orenat sin nästas hustru,

16 Inte heller har förtryckt någon, inte har hållit undan panten, ej heller har plundrat med våld, *utan* har gett

sitt bröd åt den hungrige, och har klätt den nakne med en klädnad,

17 *Som* har tagit bort sin hand från den fattige, *som* inte har tagit emot ocker eller extra, har utfört mina domar, har vandrat efter mina stadgar; han skall inte dö för sin fars missgärnings skull, *utan* han skall sannerligen leva.

18 *När det gäller* hans far, eftersom han grymt förtryckte, plundrade sin broder med våld, och gjorde *det* som inte *är* gott bland sitt folk, se, han skall också dö i sin missgärning.

19 Ändock säger ni, Varför? Bär inte sonen på faderns missgärning? När sonen har gjort det som är lagenligt och rätt, *och* har hållit fast vid alla mina stadgar, och har gjort dem, *då* skall han sannerligen leva.

20 Den själ som syndar, den skall dö. Sonen skall inte bära faderns missgärning, inte heller skall fadern bära sonens missgärning: den rättfärdiges rättfärdighet skall vara över honom, och den ondes ondska skall vara över honom.

21 Men ifall den onde skall vända från alla sina synder som han har bedrivit, och ska hålla fast vid mina stadgar, och göra det som är lagenligt och rätt, *då* skall han sannerligen leva, han skall inte dö.

22 Alla hans överträdelser som han har bedrivit, de skall inte bli nämnda honom: i sin rättfärdighet som han har gjort skall han leva.

23 Har jag något behag alls i att den ogudaktige skulle dö? Säger Herren GUD: *och* inte i att han skulle vända

tillbaka från sina vägar, och leva?
24 Men när den rättfärdige vänder bort från sin rättfärdighet, och bedriver missgärning, *och* gör enligt alla de styggelser som den ogudaktige *mannen* gör, skall han *då* leva? All hans rättfärdighet som han har gjort skall inte nämnas: i sin överträdelse som han har överträtt *i*, och i sin synd som han har syndat, i dem skall han dö.

25 Ändock säger ni, Herrens väg är inte jämn. Hör nu, O Israels hus; Är inte min väg jämn? Är *det* inte era vägar *som är* ojämna?

26 När en rättfärdig man vänder bort från sin rättfärdighet, och bedriver missgärning, och dör i dem; *då* skall han dö för sin missgärnings skull som han har gjort.

27 Återigen, när den onde *mannen* vänder bort från sin ondska som han har bedrivit, och gör det som är lagenligt och rätt, *då* skall han rädda *och hålla* sin själ vid liv.

28 Eftersom han tänker efter, och vänder bort från alla sina överträdelser som han har bedrivit, han skall sannerligen leva, han skall inte dö.

29 Ändock säger Israels hus, Herrens väg är inte jämn. O Israels hus, är inte mina vägar jämna? Är *det* inte era vägar *som är* ojämna?

30 Därför kommer jag döma er, O Israels hus, var och en enligt hans vägar, säger Herren GUD. Ändra sinne, och vänd *er* från alla era överträdelser; så att missgärning inte skall bli ert fördärv.

31 Kasta bort alla era överträdelser från er, genom vilka ni har överträtt; och gör er ett nytt hjärta och en ny ande: ty varför skall ni dö, O Israels hus?

32 Ty jag har inget behag i hans död som dör, säger Herren GUD: vänd därför, och lev ni.

Kapitel 19

1 Stäm du dessutom upp en klagosång över Israels furstar,
2 Och säg, Vad *är* din mor? En lejoninna: hon låg bland lejon, hon födde upp sina ungar bland unglejon.

3 Och hon födde upp en av sina ungar: den blev ett unglejon, och det lärde sig att fånga bytet; det uppslukade män.

4 Nationerna hörde också om honom; han blev tillfångatagen i deras grop, och de förde honom i kedjor till Egyptens land.

5 När hon nu såg att hon hade väntat, *och att* hennes hopp var ute, då tog hon en annan av sina ungar, *och* gjorde honom till ett unglejon.

6 Och han for upp och ner bland lejonerna, han blev ett unglejon, och lärde sig att fånga bytet, *och* uppslukade män.

7 Och han kände till deras övergivna palats, och han ödelade deras städer; och landet låg öde, och dess fullhet, genom hans rytandes då.

8 Sedan riktade sig nationerna mot honom på varje sida ifrån provinserna, och bredde ut sitt nät

över honom: han fångades i deras grop.

9 Och de satte honom i *säker* förvaring med kedjor, och förde honom till Babylons kung: de förde honom in till fästen, att hans röst inte mer skulle höras på bergen i Israel.

10 Din mor *är* såsom ett vinträd i ditt blod, planterat vid vatten: hon var fruktbar och full av grenar till följd av det myckna vattnet.

11 Och hon hade starka stavar till spiror åt dem som härskade, och hennes längd höjdes upp ibland de lummiga grenarna, och hon syntes i sin *stätliga* längd med sina många grenar.

12 Men hon rycktes upp i raseri, hon störtades ner till marken, och östanvinden torkade ut hennes frukt: hennes starka stavar bröts sönder och förtorkades; elden förtärde dem.

13 Och nu *är* hon planterad i ödemarken, *ute* på en torr och törstig mark.

14 Och eld har gått ut från en stav av hennes grenar, *vilken* har uppslukat hennes frukt, så att hon inte har någon stark stav *som kan duga åt att vara* en spira att regera *med*. Detta *är* en klagosång, och *den* skall tjäna såsom klagosång.

Kapitel 20

1 Och det inträffade i det sjunde året, i den femte *månaden*, på månadens tionde *dag*, att vissa av Israels äldste kom för att fråga hos HERREN, och

satt inför mig.

2 Då kom HERRENS ord till mig, sägande,

3 Människoson, tala till Israels äldste, och säg till dem, Så säger Herren GUD; Har ni kommit för att fråga hos mig? *Så sant som jag lever*, säger Herren GUD, jag kommer inte *låta mig* bli frågad av er.

4 Kommer du döma dem, *du* människoson, kommer du döma *dem*? Få dem att bli varse deras fäders styggelser:

5 Och säg till dem, Så säger Herren GUD; På den dagen när jag valde Israel, och lyfte upp min hand för Jakobs hus säd, och gjorde mig själv känd för dem i Egyptens land, när jag lyfte upp min hand för dem, sägande, Jag *är* HERREN er Gud; 6 På den dag *då* jag lyfte upp min hand för dem, till att hämta ut dem från Egyptens land in till ett land som jag hade spanat ut åt dem, flödande av mjölk och honung, som är alla länders härlighet.

7 Då sade jag till dem, Kasta ni bort var man sina ögons styggelser, och orena er inte med Egyptens avgudar: jag *är* HERREN er Gud.

8 Men de gjorde uppror mot mig, och ville inte lyssna på mig: de kastade inte var man bort sina ögons styggelser, inte heller övergav de Egyptens avgudar: då sade jag, jag kommer ösa mitt raseri över dem, så att fullborda min vrede mot dem mitt i Egyptens land.

9 Men jag gjorde *det* för mitt namns

skull, att det inte skulle bli besudlat inför hedningarna, bland vilka de *var*, i vars åsyn jag gjorde mig känd för dem, genom att hämta ut dem ur Egyptens land.

10 Därför vållade jag dem att dra ut ur Egyptens land, och förde dem in till ödemarken.

11 Och jag gav dem mina stadgar, och visade dem mina domar, vilka *ifall* en man ska göra *dem*, ja *då* skall han leva genom dem.

12 Därtill gav jag dem också mina sabbater, till att vara ett tecken mellan mig och dem, att de skulle veta att jag *är* HERREN som helgar dem.

13 Men Israels hus gjorde uppror mot mig i ödemarken: de vandrade inte efter mina stadgar, och de föraktade mina domar, vilka *ifall* en man ska göra *dem*, *då* skall han också leva genom dem; och mina sabbater besudlade de svårt: då sade jag, *att* jag skulle ösa mitt raseri över dem i ödemarken, så att förgöra dem.

14 Men jag gjorde *det* för mitt namns skull, att det inte skulle bli besudlat inför hedningarna, i vars åsyn jag förde ut dem.

15 Likväl upplyfte jag också min hand för dem i ödemarken, att jag inte skulle hämta in dem i det land som jag hade gett *dem*, flödande av mjölk och honung, som *är* alla länders härlighet;

16 Eftersom de föraktade mina domar, och inte vandrade efter mina stadgar, utan besudlade mina

sabbater: ty deras hjärta for efter deras avgudar.

17 Ändock skonade mitt öga dem från att förgöra dem, inte heller gjorde jag slut på dem *där* i ödemarken.

18 Utan jag sade till deras barn i ödemarken, Vandra ni inte efter era fäders stadgar, ge inte heller akt på deras domar, besudla er inte heller med deras avgudar:

19 Jag *är* HERREN er Gud; vandra efter mina stadgar, och håll fast vid mina domar, och gör *efter* dem;

20 Och helga mina sabbater; och de skall vara ett tecken mellan mig och er, att ni må veta att jag *är* HERREN er Gud.

21 Ändock gjorde barnen uppror mot mig: de vandrade inte efter mina stadgar, inte heller höll de fast vid mina domar så att göra *efter* dem, vilka *ifall* en man ska göra *dem*, ja *då* skall han leva genom dem; de besudlade mina sabbater: då sade jag, *att* jag skulle ösa mitt raseri över dem, så att fullborda min vrede mot dem i ödemarken.

22 Dock drog jag tillbaka min hand, och gjorde *det* för mitt namns skull, att det inte skulle besudlas i hedningarnas åsyn, i vars åsyn jag förde ut dem.

23 Jag upplyfte också min hand för dem i ödemarken, att jag skulle skingra dem bland hedningarna, och sprida ut dem genom länderna;

24 Eftersom de inte hade utfört mina domar, utan hade föraktat mina stadgar, och hade besudlat mina

sabbater, och deras ögon var efter deras fäders avgudar.

25 Därför gav jag dem också stadgar *som inte var goda*, och domar genom vilka de inte skulle leva;

26 Och jag besudlade dem med deras egna offergåvor, i det *att* de fick allt som öppnade moderlivet att passera genom *elden*, att jag skulle föröda dem, för det syftet att de skulle bli varse om att jag *är* HERREN.

27 Därför, människoson, tala *du* till Israels hus, och säg till dem, Så säger Herren GUD; Också i detta har era fäder hädat mig, i det *att* de har bedrivit en överträdelse mot mig.

28 *Ty* när jag hade hämtat in dem till det landet, *över* vilket jag upplyfte min hand att ge det åt dem, såg de sedan varje hög kulle, och alla lummiga träd, och de offrade offer där, och där bar de fram sin offerprovokation: där gjorde de också sin välbehagliga doft, och utgöt sina dryckesoffer där.

29 Då sade jag till dem, Vad *är det för* höjd vartill ni går? Och dess namn kallas *för* Bamah intill denna dag.

30 Säg därför till Israels hus, Så säger Herren GUD; Är ni besudlade på era fäders vis? Och bedriver ni hor enligt deras styggelser?

31 *Ty* när ni bär fram era offergåvor, när ni vållar era söner att passera genom elden, *då* besudlar ni er själva med alla era avgudar, allt intill denna dag: och skall jag *då låta mig* bli frågad av er, O Israels hus? *Så sant*

jag lever, säger Herren GUD, jag kommer inte *låta mig* bli frågad av er.

32 Och det som stiger upp i ert sinne skall inte alls ske, att ni säger, Vi skall vara såsom hedningarna, som ländernas familjer, så att tjäna trä och sten.

33 *Så sant som* jag lever, säger Herren GUD, med mäktig hand, och med uträckt arm, och med vredesglöd utgjuten, skall jag sannerligen regera över er:

34 Och jag kommer hämta ut er ifrån folket, och kommer församla er från de länder i vilka ni är utspridda, med mäktig hand, och med uträckt arm, och med raseri utgjutet.

35 Och kommer föra er in till folkets ödemark, och där kommer jag plädera med er, ansikte mot ansikte.

36 Liksom jag pläderade med era fäder i Egyptens lands ödemark, likaså kommer jag plädera med er, säger Herren GUD.

37 Och jag kommer få er att passera under staven, och jag kommer föra er in i förbundets band:

38 Och jag kommer rensa ut rebellerna från ibland er, och dem som överträder mot mig: jag kommer föra ut dem ur det land där de vistas, och de skall inte träda in i Israels land: och ni skall bli varse att jag *är* HERREN.

39 Gällande er, O Israels hus, så här säger Herren GUD; Gå ni, tjäna ni var och en sin avgud, och *också* hädanefter, ifall ni inte skall lyssna på mig: men besudla ni inte mitt

heliga namn något mer med era gåvor, och med era avgudar.

40 Ty på mitt heliga berg, på Israels höjds berg, säger Herren GUD, där skall hela Israels hus, allesammans i landet, tjäna mig: där kommer jag acceptera dem, och där kommer jag begära era offer, och era gåvors förstling, tillsammans med alla era heliga ting.

41 Jag kommer acceptera er med er välbehagliga doft, när jag ska hämta ut er ifrån folket, och församla er från de länder vari ni har varit utspridda; och jag kommer helgas i er inför hedningarna.

42 Och ni skall bli varse att jag *är* HERREN, när jag skall hämta in er i Israels land, in till det land *över* vilket jag upplyfte min hand till att ge det åt era fäder.

43 Och där skall ni komma ihåg era vägar, och alla era handlingar, varmed ni har blivit besudlade; och ni skall avsky er själva, i era egna ögon, för alla era onskors skull som ni har bedrivit.

44 Och ni skall bli varse att jag *är* HERREN, när jag har handlat *så* med er för mitt namns skull, inte efter era onda vägar, eller efter era fördärvliga gärningar, O ni Israels hus, säger Herren GUD.

45 Därtill kom HERRENS ord till mig, sägande,

46 Människoson, rikta ditt ansikte söderut, och *låt ditt ord* droppa *ner* mot syd, och profetera mot den södra markens skog;

47 Och säg till den skogen i syd, Hör

HERRENS ord; Så säger Herren GUD; Se, jag kommer tända en eld i dig, och den skall förtära varje grönt träd i dig, och varje torrt träd: den flammande lågan skall inte utsläckas, och alla ansikten från söder till norr skall brännas i den.

48 Och allt kött skall se att jag HERREN har upptänt den: den skall inte utsläckas.

49 Då sade jag, Ack Herre GUD! De säger om mig, Talar han inte *enbart* i liknelser?

Kapitel 21

1 Och HERRENS ord kom till mig, sägande,

2 Människoson, rikta ditt ansikte mot Jerusalem, och *låt ditt ord* droppa *ner* mot de heliga platserna, och profetera mot Israels land,

3 Och säg till Israels land, Så säger HERREN; Se, jag *är* emot dig, och kommer dra ut mitt svärd ur dess skida, och kommer hugga av från dig *både* den rättfärdige och den ogudaktige.

4 Eftersom att jag då kommer hugga av från dig den rättfärdige och den ogudaktige, därför skall mitt svärd dra ut från dess skida emot allt kött, från söder till norr:

5 Att allt kött må veta att jag, HERREN, har dragit ut mitt svärd ur dess skida: det skall inte vända tillbaka något mer.

6 Sucka därför, du människoson, tillsammans med att *dina* länder

brister; och sucka med bitterhet inför deras ögon.

7 Och det skall ske, när de ska säga till dig, Varför suckar du? Att du skall svara, Över nyheten; ty den kommer: och varje hjärta skall smälta, och alla händer skall bli svaga, och varje ande skall försmäkta, och alla knän skall bli klena *som* vatten: se, den kommer, och *det* skall inträffa, säger Herren GUD.

8 Åter kom HERRENS ord till mig, sägande,

9 Människoson, profetera, och säg, Så säger HERREN; Säg, ett svärd, ett svärd slipas, och poleras också:

10 Det slipas för att ställa till med en väldig slakt; det poleras att det må glänsa: borde vi då fröjda oss? Det föraktar min sons stav, *liksom* varje träd.

11 Och han har gett det till att poleras, att det må greppas: detta svärd slipas, och det poleras, att *han* skall ge det i dräparens hand.

12 Ropa och yla, *du* människoson: ty det skall komma över mitt folk, det skall komma över alla Israels furstar: fasor på grund av svärdet skall komma över mitt folk: slå *du dig* därför på *ditt* lår.

13 Eftersom *det är* en prövning, och tänk ifall *svärdet* också föraktar staven? *Då* skall den inte finnas *mer*, säger Herren GUD.

14 Därför, du människoson, profetera, och slå ihop *dina* händer, och låt svärdet fördubblas den tredje gången, de slagnas svärd, *det är* de

storas svärd, *som har blivit* dräpta, vilket träder in i deras privata kammare.

15 Jag har riktat svärdets udd mot alla deras portar, att *deras* hjärta må försmäkta, och *deras* fördärv förökas: ack! *det är* gjort blankt, *det är* insvept för slakten.

16 Gå åt ett håll eller ett annat, *antingen* åt höger, *eller* åt vänster, varthelst ditt ansikte *är* riktat mot.

17 Jag kommer också slå ihop mina händer, och jag kommer få mitt raseri att lägga sig: jag, HERREN, har sagt *det*.

18 HERRENS ord kom återigen till mig, sägande,

19 Du människoson, tillsätt dig också två vägar, att Babylons kungs svärd må komma: båda två skall komma fram ur ett *och samma* land: och välj du en plats, välj *den* vid vägkorsningen till staden.

20 Tillsätt en väg, att svärdet må komma till ammoniternas Rabbath, och till Judah i det befästa Jerusalem.

21 Ty Babylons kung stod vid vägskälet, vid de två vägaras korsning, för att bruka *sig av* spådom: han gjorde *sina* pilar blanka, han rådfrågade gudabilder, han tittade på levern.

22 Till höger fanns spådomen över Jerusalem, att tillsätta befälhavare, till att öppna munnen i slakten, till att höja rösten med rop, till att ordna murbräckor mot portarna, till att kasta upp en vall, *och* till att bygga ett fort.

23 Och det skall för dem, i deras åsyn, vara en falsk spådom, för dem som har svurit eder: men han kommer påminna om missgärningen, att de må bli tillfångatagna.

24 Därför säger Herren GUD så; Eftersom ni har fått er missgärning att bli ihågkommen, i *det* att era överträdelser har blivit avslöjade, så att era synder visar sig i alla era handlingar; eftersom, *säger jag*, att ni har blivit ihågkomna, skall ni bli tagna av handen.

25 Och du, profane onde furste över Israel, vars dag är kommen, när missgärning *skall få sig* ett slut,

26 Så säger Herren GUD; Tag av huvudbindeln, och lyft av kronan: detta *skall inte förbli* detsamma: upphöj *honom som är låg*, och sänk *honom som är hög*.

27 Jag kommer omstörta, omstörta, omstörta, det: och det skall inte finnas *mer*, till dess han ska komma vars rätt det är; och jag kommer ge *honom* det.

28 Och du, människoson, profetera och säg, Så säger Herren GUD angående ammoniterna, och angående deras smälek; ja säg du, Svärdet, svärdet *är* draget: för slakten *är det* polerat, till att förgöra som följd av glansen:

29 Medan de skådar fåfänglighet för dig, medan de spår en lögn för dig, till att placera dig på *deras* nackar *som har blivit* slagna, de ondas *nackar*, vilkas dag har kommit, när deras missgärning *skall få sig* ett slut.

30 Skall jag få *det* att vända tillbaka in till dess skida? Jag kommer döma dig på den platsen där du blev skapt, i ditt fosterland.

31 Och jag kommer ösa min ilska över dig, och kommer blåsa mot dig i min vredes eld, och överlämna dig i handen på råbarkade män, *som är* skickliga *när det gäller* att fördärva.

32 Du skall bli bränsle åt elden; ditt blod skall vara mitt i landet; du skall inte *längre* bli ihågkommen: ty jag, HERREN, har talat *det*.

Kapitel 22

1 Därtill kom HERRENS ord till mig, sägande,

2 Nu, du människoson, skall du döma, skall du döma den blodiga staden? Ja, du skall visa henne alla hennes styggelser.

3 Säg du då, Så säger Herren GUD, Staden spiller blod mitt i den, att hennes tid må komma, och gör avgudar mot sig själv så att besudla sig själv.

4 Genom ditt blod som du har spillt har du funnits vara skyldig; och *du* har besudlat dig själv med dina avgudar som du har gjort; och du har fått dina dagar att nalkas, och har kommit till *slutet för* dina år: därför har jag gjort dig till en smälek för hedningarna, och *till* ett hån för alla länder.

5 *Både de som är nära*, och *de som är fjärran bort från dig*, skall håna dig, *du som är illa beryktad och*

mycket ansatt.

6 Se, Israels furstar, var och en var i dig för sin *egen* makt till att spilla blod.

7 I dig har de ringaktat fader och moder: mitt i dig har de handlat förtryckande mot främlingen: i dig har de ansatt den faderlöse och änkan.

8 Du har föraktat mina heliga ting, och har ohelgat mina sabbater.

9 I dig finns män som far med skvaller för att spilla blod: och i dig äter de *uppe* på bergen: mitt i dig gör de *det som är* oanständigt.

10 I dig har de blottat sin fars nakenhet: i dig har de ödmjukat henne som var avskild för *sin* orenhets skull.

11 Och en har begått styggelse med sin nästas hustru; och en annan har oanständigt besudlat sin svärdotter; och en annan i dig har ödmjukat sin syster, sin fars dotter.

12 I dig har de tagit emot gåvor för att spilla blod; du har ockrat och tagit extra, och du har girigt gjort vinning på dina grannar genom utpressning, och har glömt mig, säger Herren GUD.

13 Se, därför har jag slagit *med* min hand vid din ohederliga vinning som du har gjort, och vid ditt blod som har varit mitt i dig.

14 Kan ditt hjärta stå ut, eller kan dina händer *förbli* starka, under de dagarna då jag skall ta itu med dig? Jag, HERREN, har talat *det*, och kommer *också* göra *det*.

15 Och jag kommer skingra dig

bland hedningarna, och sprida ut dig i länderna, och kommer förtära bort din smutsighet från dig.

16 Och du skall ta din arvedel i dig själv i hedningarnas åsyn, och du skall bli varse om att jag *är* HERREN.

17 Och HERRENS ord kom till mig, sägande,

18 Människoson, Israels hus har för mig blivit slagg: de *är* allesammans mässing, och tenn, och järn, och bly, mitt i ugnen; *ja* de är silverslagg.

19 Därför säger Herren GUD så; Eftersom ni alla har blivit slagg, se, därför kommer jag samla ihop er mitt i Jerusalem.

20 *Såsom* de samlar ihop silver, och mässing, och järn, och bly, och tenn, in till ugnens mitt, för att blåsa elden på det, för att smälta *det*; likaså kommer jag samla ihop *er* i min vrede och i mitt raseri, och jag kommer lämna *er där*, och smälta er.

21 Ja, jag kommer samla er, och blåsa på er i min vredes eld, och ni skall smältas mitt i den.

22 Såsom silver smälts mitt i ugnen, så skall också ni smältas mitt i den; och ni skall bli varse om att jag, HERREN, har öst mitt raseri över er.

23 Och HERRENS ord kom till mig, sägande,

24 Människoson, säg till henne, Du *är* det land som inte har blivit renat, inte heller *har blivit* regnat på under vredens dag.

25 Mitt i den *finns* en sammansvärjning hos hennes profeter, såsom ett rytande lejon *som*

jagar bytet; de har slukat själar; de har tagit skatten och dyrbara ting; de har gjort många till änkor åt henne i dess mitt.

26 Hennes präster har kränkt min lag, och har vanhelgat mina heliga ting: de har inte gjort någon skillnad mellan heligt och profant, inte heller har de visat *skillnaden* mellan det orena och det rena, och har skylt sina ögon från mina sabbater, och jag är vanhelgad bland dem.

27 Hennes furstar, i dess mitt, *är* såsom vargar *som* jagar bytet, för att spilla blod, *och* för att förgöra själar, för att skaffa sig ohederlig vinning.

28 Och hennes profeter har bestrykt dem med ohärdat *murbruk*, skådande fåfänglighet, och spående lögner för dem, sägande, Så säger Herren GUD, när HERREN inte har talat.

29 Landets folk har använt sig av förtryck, och begått rån, och har ansatt den fattige och nödställde: ja, de har orätt förtryckt främlingen.

30 Och jag sökte efter en man bland dem, som skulle utgöra vallen, och stå i mellanrummet för landet inför mig, att jag inte skulle förgöra det: men jag fann ingen.

31 Därför har jag öst min ilska över dem; jag har förtärt dem med min vredes eld: jag har gengäldat deras egen väg på deras huvuden, säger Herren GUD.

Kapitel 23

1 Åter kom HERRENS ord till mig,

sägande,

2 Människoson, det var två kvinnor, en *och samma* mors döttrar:

3 Och de bedrev horerier i Egypten; de begick horerier under sin ungdom: där kramade *man* deras bröst, och där klämde de på deras jungfruliga tuttar.

4 Och deras namn *var* Aholah, *som var* den äldre, och hennes syster Aholibah: och de *var* mina, och de födde söner och döttrar. Så *var* deras namn; Samaria *är* Aholah, och Jerusalem Aholibah.

5 Och Aholah bedrev hor när hon *var* min; och hon förälskade sig i sina älskare, i *hennes* grannar assyrierna,

6 *Som var* klädda i blått, ståthållare och styresmän, allesammans åtråvärda unga män, ryttare, ridande på hästar.

7 Så hon utförde sina horerier med dem, med alla dem *som var* Assyriens utvalda män, och med alla vilka hon kärade ner sig i: hon besudlade sig själv med alla deras avgudar.

8 Inte heller övergav hon sina horerier *hämtade* ifrån Egypten: ty i hennes ungdom låg de med henne, och de klämde på hennes jungfruliga bröst, och utgöt sitt horeri över henne.

9 Därför har jag överlämnat henne i hennes älskares hand, i assyriernas hand, vilka hon kärade ner sig i.

10 Dessa blottade hennes nakenhet: de tog hennes söner och hennes döttrar, och dräpte henne med svärd:

och hon blev känd bland kvinnor; ty de hade verkställt dom över henne.

11 Och när hennes syster Aholibah såg *detta*, blev hon än mer fördärvad i sin omåttliga kärlek än hon, och i sina horerier mer än sin syster i *hennes* horerier.

12 Hon förälskade sig i *hennes* grannar assyrierna, ståthållare och styresmän *som var* praktfullt klädda, ryttare ridande på hästar, allesammans åtråvärda unga män.

13 Sedan såg jag att hon var besudlad, *att de båda tog en och samma* väg,

14 Och *att* hon utökade sina horerier: ty när hon såg män porträtterade på väggen, kaldeernas bilder porträtterade med cinnoberröd *färg*,

15 Omgjordade med gördlar om sina länder, överdådiga med *sina* brokiga huvudbonader på sina huvuden, allesammans furstar att se upp till, på Kaldeens babyloniers vis, deras fädernesland:

16 Och så snart som hon såg dem med sina ögon, kärade hon ner sig i dem, och sände budbärare till dem in till Kaldeen.

17 Och babylonierna kom till henne in till kärlekens bädd, och de besudlade henne med sitt horeri, och hon var besudlad med dem, och hennes sinne blev *sedan* fjärmat från dem.

18 Så hon uppenbarade sina horerier, och blottade sin nakenhet: då fjärmades mitt sinne från henne, liksom mitt sinne fjärmades från

hennes syster.

19 Ändock utökade hon sina horerier, genom att dra sig till minnes sin ungdoms dagar, i vilka hon hade horat i Egyptens land.

20 Ty hon kärade ner sig i sina älskare, vars kött *är såsom* åsnors kött, och vars flöde *är såsom* hästars flöde.

21 Så drog du till minnes din ungdoms oanständighet, i att *låta* egyptierna klämma på dina bröst för dina ungdomliga tutters skull.

22 Därför, O Aholibah, säger Herren GUD så här; Se, jag kommer resa upp dina älskare emot dig, från vilka ditt sinne har blivit fjärmat, och jag kommer hämta dem emot dig från varje håll;

23 Babylonierna, och alla kaldeer, Pekod, och Shoa, och Koa, *och* alla assyrier med dem: allesammans åtråvärda unga män, ståthållare och styresmän, mäktiga herrar och välkända, allesammans ridande på hästar.

24 Och de skall komma mot dig med vagnar, skrindor, och hjul, och med en samling folk, *som* skall ställa upp *sig* mot dig *med* skärm och sköld och hjälm runt omkring: och jag kommer överlämna dom inför dem, och de skall döma dig enligt sina domar.

25 Och jag kommer rikta mitt avund mot dig, och de skall handla mot dig i raseri: de skall skaffa bort din näsa och dina öron; och din återstod skall falla för svärdet: de skall ta dina söner och dina döttrar; och din kvarleva skall uppslukas av elden.

26 De skall också slita av dig dina kläder, och ta ifrån *dig* dina fina smycken.

27 Så kommer jag få din oanständighet att upphöra från dig, och ditt horeri *hämtat* ifrån Egyptens land: så att du inte *mer* skall lyfta upp dina ögon mot dem, inte heller minnas Egypten något mer.

28 Ty så säger Herren GUD; Se, jag kommer överlämna dig i *deras* hand vilka du hatar, i *deras* hand vilka ditt sinne har blivit fjärrmat från:

29 Och de skall handla hatiskt mot dig, och skall ta bort allt ditt arbete, och skall lämna dig naken och blottad: och dina horeriers nakenhet skall avslöjas, både din oanständighet och dina horerier.

30 Jag kommer göra dessa *ting* mot dig, eftersom du har horat efter hedningarna, *och* eftersom du är besudlad av deras avgudar.

31 Du har vandrat på din systers väg; därför kommer jag ge *dig* hennes bägare i din hand.

32 Så säger Herren GUD; Du skall dricka av din systers bägare, *som är* djup och vid: du skall bli hånskrattad åt och bli till åtlöje; den rymmer mycket.

33 Du skall bli full av berusning och sorg, av förbluffelsens och förödelsens bägare, av din syster Samarias bägare.

34 Ja du skall dricka den och slicka *den ren*, och du skall ha sönder dess skärvor, och sarga dina egna bröst: ty jag har talat *det*, säger Herren GUD.

35 Därför säger Herren GUD så; Eftersom du har glömt mig, och kastat mig bakom din rygg, bär du *då* därför också din oanständighet och dina horerier.

36 HERREN sade dessutom till mig; Människoson, kommer du döma Aholah och Aholibah? Ja, förehåll *du* dem deras styggelser;

37 Att de har begått äktenskapsbrott, och blod *finns* på deras händer, och de har begått äktenskapsbrott med sina avgudar, och har också vållat sina söner, som de födde åt mig, att åt dem passera genom *elden*, så att uppsluka *dem*.

38 Dessutom har de gjort detta mot mig: de har samma dag besudlat min helgedom, och har vanhelgat mina sabbater.

39 Ty när de hade dräpt sina barn åt sina avgudar, då kom de samma dag in till min helgedom så att vanhelga den; och, se, så har de gjort mitt i mitt hus.

40 Och därtill, att ni har sänt efter män att komma fjärran ifrån, till vilka en budbärare *blev* sänd; och, se, de kom: för vilka du tvättade dig, målade dina ögon, och prydde dig med utsmyckningar,

41 Och satte *dig* på en ståtlig bädd, och ett förberett bord framför den, på vilket du har ställt min rökelse och min olja.

42 Och en röst av en hop, varande obekymrade, *var* hos henne: och till männen av det vanliga slaget hämtades sabeanerna från vildmarken, vilka satte armband runt

deras händer, och vackra kronor på deras huvuden.

43 Då sade jag till *henne som var gammal* i äktenskapsbrott, Skall de nu bedriva horerier med henne, och hon *med dem*?

44 Dock gick de in till henne, såsom man går in till en kvinna som horar: så gick de in till Aholah och till Aholibah, de oanständiga kvinnorna.

45 Och de rättfärdiga männen, de skall döma dem på äktenskapsbryterskors vis, och på det vis som kvinnor som spiller blod döms; ty de *är* äktenskapsbryterskor, och *det finns* blod på deras händer.

46 Ty så säger Herren GUD; Jag kommer föra upp en skara över dem, och kommer överlämna dem till att bli avlägsnade och plundrade.

47 Och skaran skall stena dem med stenar, och göra sig av med dem med sina svärd; de skall dräpa deras söner och deras döttrar, och bränna upp deras hus med eld.

48 Så kommer jag få oanständighet att upphöra ifrån landet, att alla kvinnor må lära sig att inte göra efter er oanständighet.

49 Och de skall gengälda er oanständighet över er, och ni skall *få* bära era avgudars synder: och ni skall bli varse att jag *är* Herren GUD.

Kapitel 24

1 Återigen, i det nionde året, under den tionde månaden, på månadens

tionde *dag*, kom HERRENS ord till mig, sägande,

2 Människoson, skriv upp åt dig namnet på denna dag, *ja* just denna dag: *ty* just denna dag har Babylons kung ställt upp sig emot Jerusalem.

3 Och tala *du* en liknelse till det upproriska huset, och säg till dem, Så säger Herren GUD; Sätt på en gryta, sätt på *den*, och håll också vatten i den:

4 Samla dess stycken i den, *ja* varje gott stycke, låret, och bogen; fyll *den* med de bästa benen.

5 Tag hjordens bäste, och bränn också benen under den, *och* få det *att* koka ordentligt, och låt dem sjuda dess ben i den.

6 Därför säger Herren GUD så; Ve över den blodiga staden, över den gryta vars skum *finns kvar* i den, och vars skum inte har gått ut ur den! För ut den, stycke efter stycke; låt ingen lott falla över den.

7 Ty hennes blod är mitt i henne; hon har satt det *uppe* på toppen av en klippa; hon höll inte ut det på marken, så att täcka över det med stoft;

8 Att det skulle vålla vredesglöd att komma upp för att ta hämnd; jag har satt hennes blod *uppe* på toppen av en klippa, att det inte skulle täckas över.

9 Därför säger Herren GUD så; Ve den blodiga staden! Jag kommer också göra *vedhögen* för elden stor.

10 Stapla upp veden, tänd elden, förtär köttet, och krydda det väl, och låt benen brännas.

11 Ställ den sedan tom på dess kol, att dess mässing må bli het, och må glödgas, och *att* dess orenhet må smältas i den, *att* dess skum må förtäras.

12 Hon har tröttat ut *sig själv* med lögner, och hennes stora mängd skum gick inte bort ifrån henne: hennes skum *skall vara* i elden.

13 I din orenhet *finns* oanständighet: eftersom jag har renat dig, och du inte renades, skall du inte mer bli renad från din orenhet, förrän jag har fått mitt raseri att lägga sig över dig.

14 Jag, HERREN, har talat *det*: det skall inträffa, och jag skall göra *det*; jag kommer inte backa, inte heller kommer jag skona, ej heller kommer jag ändra sinne; enligt dina vägar, och enligt dina handlingar, skall de döma dig, säger Herren GUD.

15 Också *detta* HERRENS ord kom till mig, sägande,

16 Människoson, se, med ett *enda* slag ska jag ta bort dina ögons begär från dig: ändock skall du varken sörja eller gråta, inte heller skall dina tårar rinna ner.

17 Avhåll *dig* från att gråta, håll ingen *döds*klagan för den döde, bind din huvudbindel om dig, och sätt på *dig* dina skor på dina fötter, och täck inte över *dina* läppar, och ät inte människors bröd.

18 Så jag talade till folket på morgonen: och på kvällen dog min hustru; och på morgonen gjorde jag såsom jag blev befallen.

19 Och folket sade till mig, Ska du inte berätta för oss vad dessa *ting*

betyder för oss, att du gör *så här*?

20 Då svarade jag dem, HERRENS ord kom till mig, sägande,

21 Tala till Israels hus, Så säger Herren GUD; Se, jag kommer vanhelga min helgedom, er styrkas förträfflighet, era ögons begär, och det som er själ *känner* medlidande med; och era söner och era döttrar som ni har lämnat kvar skall falla för svärdet.

22 Och ni skall göra som jag har gjort: ni skall inte täcka över *era* läppar, eller äta människors bröd.

23 Och era huvudbindlar *skall vara* på era huvuden, och era skor på era fötter: ni skall inte sörja eller gråta; utan ni skall tyna bort på grund av era missgärningar, och sörja en mot en annan.

24 Så är Hesekiel ett tecken för er: alldeles som han har gjort skall ni göra: och när detta kommer, skall ni bli varse om att jag *är* Herren GUD.

25 Dessutom, du människoson, *skall det* inte *inträffa* på den dagen när jag tar ifrån dem deras styrka, deras härlighets fröjd, deras ögons begär, och det som de riktar sina sinnen mot, deras söner och deras döttrar, 26 *Att* han som flyr på den dagen skall komma till dig, för att få *dig* att höra *det* med *dina* öron?

27 På den dagen skall din mun öppnas mot honom som har flytt, och du skall tala, och inte mer vara stum: och du skall vara ett tecken för dem; och de skall bli varse att jag *är* HERREN.

Kapitel 25

1 Åter kom HERRENS ord till mig, sägande,
2 Människoson, rikta ditt ansikte mot ammoniterna, och profetera mot dem;
3 Och säg till ammoniterna, Hör Herren GUDS ord; Så säger Herren GUD; Eftersom du sade, Ha, mot min helgedom, när den blev vanhelgad; och mot Israels land, när det ödelades; och mot Judah hus, när de gick i fångenskap;
4 Se, därför kommer jag överlämna dig till en besittning åt österns män, och de skall ställa sina palats i dig, och sätta upp sina boningar i dig: de skall äta din frukt, och de skall dricka din mjölk.
5 Och jag kommer göra Rabbah till ett stall åt kameler, och ammoniterna till en lägerplats åt hjordar: och ni skall bli varse att jag är HERREN.
6 Ty så säger Herren GUD; Eftersom du har klappat händerna, och stampat med fötterna, och gladde dig i ditt hjärta med allt ditt förakt mot Israels land;
7 Se, därför kommer jag räcka ut min hand över dig, och kommer överlämna dig till att bli ett byte åt hedningarna; och jag kommer hugga av dig från folken, och jag kommer få dig att förgås från länderna: jag kommer förgöra dig; och du skall bli varse att jag är HERREN.
8 Så säger Herren GUD; Eftersom att Moab och Seir säger, Se, det är

med Judah hus precis som med alla hedningar;
9 Därför, se, jag kommer öppna Moabs sida från städerna, från dess städer som ligger på dess gränser, landets härlighet, Beth-Jeshimoth, Baal-Meon, och Kiriathaim,
10 Tillsammans med ammoniterna, åt österns män, och kommer ge bort dem till en besittning åt österns män, att ammoniterna inte må bli ihågkomna bland nationerna.
11 Och jag kommer verkställa domar över Moab; och de skall bli varse om att jag är HERREN.
12 Så säger Herren GUD; Eftersom att Edom har handlat emot Judah hus genom att ta hämnd, och har förbrutit sig stort, och har hämnats på dem;
13 Därför säger Herren GUD så här; Jag kommer också räcka ut min hand över Edom, och kommer hugga av människa och djur från det; och jag kommer lägga det öde från Teman; och de av Dedan skall falla för svärdet.
14 Och jag kommer utföra min hämnd på Edom genom mitt folk Israels hand: och de skall göra i Edom enligt min vrede och enligt mitt raseri; och de skall få känna min hämnd, säger Herren GUD.
15 Så säger Herren GUD; Eftersom filisteerna har handlat så hämndlystet, och har tagit hämnd med ett föraktfullt hjärta, med syfte att förgöra det på grund av det gamla hatet;
16 Därför säger Herren GUD så; Se,

jag kommer räcka ut min hand över filisteerna, och kommer hugga av cheretheerna, och förgöra sjökustens kvarleva.

17 Och jag kommer verkställa en stor hämnd mot dem med ilskna tillrättavisningar; och de skall bli varse om att jag *är* HERREN, när jag skall genomföra min hämnd mot dem.

Kapitel 26

1 Och det inträffade i det elfte året, på månadens första *dag*, att HERRENS ord kom till mig, sägande,

2 Människoson, eftersom att Tyrus har sagt mot Jerusalem, Ha, hon är nerbruten *som var* folkets portar: hon är *nu* vänd mot mig: jag skall fyllas på, *och* hon är ödelagd:

3 Därför säger Herren GUD så; Se, jag *är* emot dig, O Tyrus, och kommer vålla många nationer att komma upp emot dig, såsom havet vållar sina vågor att resa sig.

4 Och de skall förstöra Tyrus murar, och riva ner hennes torn: jag kommer också skrapa bort *allt* hennes stoft ifrån henne, och göra henne lik en klipptopp.

5 Det skall bli till *en plats där man* sträcker ut nät mitt i havet: ty jag har talat *det*, säger Herren GUD: och det skall bli ett byte för nationerna.

6 Och hennes döttrar som *finns ute* på fältet skall dräpas med svärdet; och det skall bli varse att jag *är*

HERREN.

7 Ty så säger Herren GUD; Se, jag kommer hämta in över Tyrus Babylons kung Nebuchadrezzar, en kungars kung, norrifrån, med hästar, och med vagnar, och med ryttare, och skaror, och mycket folk.

8 Han skall dräpa dina döttrar med svärd *ute* på fältet: och han skall bygga ett fort emot dig, och kasta upp en belägringsvall emot dig, och lyfta upp skölden emot dig.

9 Och han skall ställa krigsmaskiner mot dina murar, och med sina yxor skall han riva ner dina torn.

10 På grund av hans väldiga mängd hästar skall dammet från dem övertäcka dig: dina murar skall skaka vid dånet av hans ryttare, och hjul, och vagnar, när han skall träda in *genom* dina portar, såsom män drar in i en stad där det uppstått en öppning.

11 Med sina hästars hovar skall han trampa ner alla dina gator *i stoftet*: han skall dräpa ditt folk med svärd, och dina starka garnisoner skall störta till marken.

12 Och de skall plundra dina skatter, och göra ett byte av din handelsvara: och de skall riva ner dina murar, och förstöra dina behagliga hus: och de skall förlägga dina stenar och ditt virke och ditt stoft mitt i vattnet.

13 Och jag kommer få ljudet av dina sänger att upphöra; och ljudet av dina harpor skall inte mer höras.

14 Och jag kommer göra dig lik toppen av en klippa: du skall bli till *en plats* att sträcka ut nät på; du skall

inte mer byggas upp: ty jag
HERREN har talat *det*, säger Herren
GUD.

15 Så säger Herren GUD till Tyrus;
Skall inte öarna darra vid dånet av
ditt fall, när den sårade ska skrika,
när slakten utförs mitt i dig?

16 Då skall alla havets furstar
komma ner från sina troner, och
lägga bort sina mantlar, och ta av sig
sina broderade kläder: de skall
istället klä sig i bävan; de skall sitta
ner på marken, och skall bäva i *varje*
ögonblick, och vara häpna över dig.

17 Och de skall stämma upp en
klagosång för dig, och säga till dig,
Hur har du *inte* blivit förgjord, *du*
som var bebodd av sjöfarande män,
den berömda staden, som var *så*
stark *ute* på havet, hon och hennes
invånare, som får fasan för dem *att*
råda över alla som håller till vid
den!

18 Nu skall öarna bäva på ditt falls
dag; ja, de öar som *finns* i havet skall
oroas vid din bortfärd.

19 Ty så säger Herren GUD; När jag
skall göra dig till en ödelagd stad, lik
de städer som inte är befolkade; när
jag skall föra upp djupet över dig,
och väldiga vatten skall betäcka dig;
20 När jag skall föra ner dig hos dem
som far ner i hålet, hos folket från
forna tider, och skall lägga dig i
jordens djup, på sedan gammalt öde
platser, hos dem som far ner i hålet,
att du inte ska bli bebodd; och jag
skall förlägga härlighet i de levandes
land;

21 Jag kommer göra dig till en

förskräckelse, och du *skall* inte *mer*
finnas till: även om du blir eftersökt,
skall du ändock aldrig bli funnen
igen, säger Herren GUD.

Kapitel 27

1 Åter kom HERRENS ord till mig,
sägande,

2 Nu, du människoson, stäm upp en
klagosång för Tyrus;

3 Och säg till Tyrus, O du som är
belägen vid havets portar, *som är* en
folkets köpman för många öar, Så
säger Herren GUD; O Tyrus, du har
sagt, Jag *besitter* fullkomlig skönhet.

4 Dina gränser *är* mitt i haven, dina
byggare har fulländat din skönhet.

5 De har gjort alla dina *skepps*brädor
av granträd från Senir: de har tagit
cedrar ifrån Libanon för att göra
master åt dig.

6 *Av* ekar från Bashan har de gjort
dina åror; ashuriternas skara har
gjort dina bänkar *utav* elfenben,
hämtat ifrån Chittims öar.

7 Fint linnetyg med broderat arbete
ifrån Egypten var det som du
sträckte ut till att vara ditt segel; blått
och purpurrött från Elishahs öar var
det som övertäckte dig.

8 Zidons och Arvads invånare var
dina sjömän: dina vise *män*, O
Tyrus, *som* fanns i dig, var dina
navigatörer.

9 Gebals gamle *män* och dess vise
män var i dig de som tätade: alla
havets skepp, med sina sjömän,
fanns i dig för att uppta din handel.

10 De av Persien och Lud och Put var i din här, *de var* dina krigsmän: de hängde upp sköld och hjälm i dig; de framhävde din ljuvlighet.

11 Arvads män *var* med din här på dina murar runt omkring, och gammadeerna var i dina torn: de hängde upp sina sköldar på dina murar runt omkring; de har gjort din skönhet fullkomlig.

12 Tarshish *var* din köpman på grund av den väldiga mängden av all *slags* rikedomar; med silver, järn, tenn, och bly, handlade de på dina marknader.

13 Javan, Tubal, och Meshech, de *var* dina köpmän: de handlade *med* människopersoner och mässingsföremål på din handelsmarknad.

14 De av Togarmahs hus handlade på dina marknader med hästar och ryttare och mulåsnor.

15 Dedans män *var* dina köpmän; många öar *var* din hands handel: de hämtade åt dig *som* present elfbenshorn och ebenholts.

16 Syrien *var* din köpman på grund av den stora mängden av dina egentillverkade varor: de var verksamma på dina marknader med smaragder, purpurrött *tyg*, och broderat arbete, och fint linnetyg, och koraller, och agat.

17 Judah, och Israels land, de *var* dina köpmän: de handlade på din handelsmarknad *med* vete från Minnith, och Pannag, och honung, och olja, och balsam.

18 Damaskus *var* din köpman i den

stora mängden av dina egentillverkade varor, för all rikedom myckenhet; i Helbons vin, och vit ull.

19 Också Dan och Javan, farande hit och dit, var verksamma på dina marknader: skinande järn, kassia, och kalmus, fanns på din handelsmarknad.

20 Dedan *var* din köpman i fråga om dyrbara beklädnader för vagnar.

21 Arabien, och alla Kedars furstar, de var verksamma hos dig med lamm, och baggar, och getter: i fråga om dessa *var de* dina köpmän.

22 Shebas och Raamahs köpmän, de *var* dina köpmän: de var verksamma på dina marknader med det bästa av alla *slags* kryddor, och med alla *slags* ädelstenar, och guld.

23 Haran, och Kanneh, och Eden, Shebas köpmän, Asshur, *och* Chilmad, *var* dina köpmän.

24 Dessa *var* dina köpmän i alla *slags olika ting*, i fråga om blåa kläder, och broderat arbete, och i kistor med lyxiga klädesplagg, inslagna med snören, och gjorda av cederträ, bland din handel.

25 Tarshishs skepp sjöng om dig på din handelsmarknad: och du fylldes på, och gjordes mycket härlig mitt *därute* på haven.

26 Dina roddare har fört ut dig på vida vatten: *och* östanvinden har brutit sönder dig mitt *ute* på haven.

27 Dina rikedomar, och dina marknader, din handel, dina sjömän, och dina navigatörer, de i dig som tatar, och de som är verksamma på

din handelsmarknad, och alla dina krigsmän, som *finns* i dig, och i hela ditt följande som *finns* mitt i dig, skall *allesammans* störta ner mitt i haven på din undergångs dag.

28 Förstäderna skall darra vid ljudet av dina navigatörers skrik.

29 Och alla som rör med åran, sjömännen, *och* havets alla navigatörer, skall komma ner från sina skepp, de skall stå på land;

30 Och skall få sin röst att höras gentemot dig, och skall ropa bittert, och skall kasta upp stoft på sina huvuden, de skall vältra sig i askan:

31 Och de skall göra sig helt skalliga för dig, och omgjorda sig med säcktyg, och de skall gråta över dig med bittert hjärta *och* bitter gråt.

32 Och i sitt gråtande skall de stämma upp en klagosång för dig, och sörja över dig, *sägande*, Vilken stad är som Tyrus, lik den förgjorda mitt *ute* i havet?

33 När dina varor gick ut ifrån haven, mättade du många folk; du gjorde jordens kungar rika med dina rikedomars och din handels abundans.

34 I den tid *när* du skall krossas av haven i vattnens djup skall din handel och hela din hop mitt i dig falla.

35 Öarnas alla invånare skall häpnas över dig, och deras kungar skall bli väldigt rädda, de skall fyllas av oro i *sina* ansikten.

36 Köpmännen bland folket skall väsa åt dig; du skall bli till en fasa, och *skall* aldrig någonsin mer *vara*

till.

Kapitel 28

1 Åter kom HERRENS ord till mig, *sägande*,

2 Människoson, säg till Tyrus furste, Så säger Herren GUD; Eftersom ditt hjärta *är* upphöjt, och du har sagt, Jag *är* en Gud, jag sitter *på* Guds säte, mitt på haven; dock *är* du *bara* en man, och inte Gud, även om du framhåller ditt hjärta såsom *det vore* Guds hjärta:

3 Se, du *är* visare än Daniel; det finns ingen hemlighet som de kan gömma ifrån dig.

4 Genom din vishet och genom ditt förstånd har du skaffat dig rikedom, och har skaffat *dig* guld och silver i dina skattkamrar:

5 Genom din stora vishet *och* genom din handel har du utökat din rikedom, och ditt hjärta är upphöjt som följd av din rikedom:

6 Därför säger Herren GUD så; Eftersom du har framhållit ditt hjärta såsom *det vore* Guds hjärta;

7 Se, därför kommer jag hämta in främlingar över dig, nationernas fruktansvärda: och de skall dra sina svärd mot din vishets skönhet, och de skall besudla din glans.

8 De skall föra ner dig till hålet, och du skall dö *deras* dödar *som blir* slagna mitt *ute* på haven.

9 Skall du fortfarande säga inför honom som dräper dig, Jag *är* Gud? Men du *skall bli till* en människa,

och ingen Gud, i hans hand som dräper dig.

10 Du skall dö de oomskurnas död genom främlingars hand: ty jag har talat *det*, säger Herren GUD.

11 Därtill kom HERRENS ord till mig, sägande,

12 Människoson, stäm upp en klagosång över Tyrus kung, och säg till honom, Så säger Herren GUD; Du sluter ihop summan, full av vishet, och fullkomlig i skönhet.

13 Du har varit i Eden, Guds trädgård; du *var* höljd i varje ädel sten, karneol, topas, och diamant, beryll, onyx, och jaspis, safir, smaragd, och karbunkel, och guld: utformningen av dina tamburiner och dina flöjter bereddes i dig samma dag som du skapades.

14 Du *är* den smorde keruben som övertäcker; och jag har satt dig *så*: du var på Guds heliga berg; du har vandrat upp och ner mitt bland eldstenarna.

15 Du *var* fullkomlig på dina vägar ifrån den dag då du skapades, till dess *att* missgärning blev funnen i dig.

16 Genom din myckna handel har de fyllt din mitt med våld, och du har syndat: jag kommer därför kasta ut dig såsom vanhelig ifrån Guds berg: och jag kommer förgöra dig, O *du* övertäckande kerub, mitt ifrån eldstenarna.

17 Ditt hjärta lyftes upp på grund av din skönhet, du har fördärvat din vishet som följd av din glans: jag kommer störta dig till marken, jag

kommer lägga dig inför kungar, att de må se på dig.

18 Du har besudlat dina helgedomar med dina många många missgärningar, genom din handels missgärning; därför kommer jag hämta fram en eld från din mitt, *och* den skall uppsluka dig, och jag kommer göra dig till aska på marken i allas deras åsyn som beskådar dig.

19 Alla de som känner dig bland folket skall häpnas över dig: du skall bli till en förskräckelse, och du *skall* aldrig någonsin mer *finnas till*.

20 Åter kom HERRENS ord till mig, sägande,

21 Människoson, rikta ditt ansikte mot Zidon, och profetera mot det,

22 Och säg, Så säger Herren GUD; Se, jag *är* emot dig, O Zidon; och jag kommer förhärligas mitt i dig: och de skall bli varse om att jag *är* HERREN, när jag skall ha verkställt domar i henne, och skall helgas i henne.

23 Ty jag kommer sända in pest till henne, och blod in på hennes gator; och de sårade skall bli dömda mitt i henne genom svärdet över henne från varje håll; och de skall bli varse att jag *är* HERREN.

24 Och det skall för Israels hus inte längre finnas någon stickande tagg, eller *något* sårande törne ifrån alla *som finns* runt omkring dem, som föraktade dem; och de skall bli varse om att jag *är* Herren GUD.

25 Så säger Herren GUD; När jag skall ha församlat Israels hus ifrån folket bland vilka de är skingrade,

och skall bli helgad i dem i hedningarnas åsyn, då skall de bo i sitt land som jag har gett åt min tjänare Jakob.

26 Och de skall bo tryggt i det, och skall bygga hus, och plantera vingårdar; ja, de skall bo med visshet, när jag har verkställt domar över alla de som föraktar dem runt omkring dem; och de skall veta att jag *är* HERREN deras Gud.

Kapitel 29

1 Under det tionde året, i den tionde *månaden*, på månadens tolfte *dag*, kom HERRENS ord till mig, sägande,

2 Människoson, rikta ditt ansikte mot farao, Egyptens kung, och profetera mot honom, och mot hela Egypten:

3 Tala, och säg, Så säger Herren GUD; Se, jag är emot dig, *du* farao, Egyptens kung, *du* den store draken som ligger mitt bland sina floder, som har sagt, Min flod *är* min egen, och jag har gjort *den* åt mig själv.

4 Men jag kommer sätta krokar i dina käftar, och jag kommer vålla dina floders fisk att fästa sig vid dina fjäll, och jag kommer hämta upp dig mitt ur dina floder, och all dina floders fisk skall sitta fast vid dina fjäll.

5 Och jag kommer lämna dig *kastad* in till ödemarken, dig och all dina floders fisk: du skall falla ner på de öppna fälten; du skall inte samlas

ihop, eller församlas: jag har gett dig till mat åt fältets djur och åt himlens fåglar.

6 Och alla Egyptens invånare skall bli varse att jag *är* HERREN, eftersom de har varit en rörstav för Israels hus.

7 När de greppade tag om dig vid din hand, gick du sönder, och rev upp hela deras axel: och när de lutade sig mot dig, gick du sönder, och fick alla deras höfter att bli stillastående.

8 Därför säger Herren GUD så; Se, jag kommer hämta ett svärd över dig, och hugga av människa och djur från dig.

9 Och Egyptens land skall bli övergivet och ödelagt; och de skall bli varse att jag *är* HERREN: eftersom han har sagt, Floden *är* min, och jag har gjort *den*.

10 Se, därför *är* jag emot dig, och emot dina floder, och jag kommer göra Egyptens land fullständigt ödelagt *och* övergivet, från Syenes torn ända till Etiopiens gräns.

11 Ingen människofot skall passera igenom det, ej heller skall någon djurfot passera igenom det, inte heller skall det bebos under fyrtio år.

12 Och jag kommer göra Egyptens land övergivet mitt ibland de länder *som är* övergivna, och hennes städer, ibland de städer *som är* ödelagda, skall ligga öde *i* fyrtio år: och jag kommer skingra egyptierna bland nationerna, och kommer sprida ut dem över länderna.

13 Ändock säger Herren GUD *också*

så; Vid de fyrtio årens slut kommer jag församla egyptierna ifrån de folk dit de skingrades:

14 Och jag kommer vända tillbaka Egyptens fångenskap, och kommer få dem att återvända *in till* Pathros land, in till deras hemland; och de skall där vara ett oansenligt rike.

15 Det skall vara det mest oansenliga av rikena; inte heller skall det något mer upphöja sig över *de andra* nationerna: ty jag kommer förminska dem, att de inte mer skall härska över nationerna.

16 Och det skall inte mer vara Israels hus förtröstan, som påminner om *deras* missgärning, när de skall se sig om efter dem: utan de skall bli varse om att jag *är* Herren GUD.

17 Och det inträffade under det tjugosjunde året, i den första *månaden*, på månadens första *dag*, att HERRENS ord kom till mig, sägande,

18 Människoson, Babylons kung Nebuchadrezzar fick sin här till att tjäna en stor tjänst emot Tyrus: varje huvud gjordes skalligt, och varje skuldra *var* sönderskavd: ändå fick han ingen lön, inte heller hans här, för Tyrus, för den tjänsten som han hade tjänstgjort emot den:

19 Därför säger Herren GUD så; Se, jag kommer ge Egyptens land åt Nebuchadrezzar, Babylons kung; och han skall ta hennes stora skara, och ta hennes rov, och ta hennes byte; och det skall vara lönen för hans här.

20 Jag har gett honom Egyptens land

för hans arbete varmed han tjänade emot den, eftersom de arbetade för mig, säger Herren GUD.

21 På den dagen kommer jag vålla Israels hus horn att växa ut, och jag kommer ge dig munnens öppning mitt ibland dem; och de skall bli varse att jag *är* HERREN.

Kapitel 30

1 Åter kom HERRENS ord till mig, sägande,

2 Människoson, profetera och säg, Så säger Herren GUD; Yla ni, Ve, dagen kommer!

3 Ty den dagen *är* nära, ja den HERRENS dag *är* nära, en mulen dag; det skall vara hedningarnas tid.

4 Och svärdet skall komma över Egypten, och stor pina skall råda i Etiopien, när den dräpte skall falla i Egypten, och de skall ta bort hennes stora skara, och hennes grundvalar skall rivas ner.

5 Etiopien, och Libyen, och Lydia, och alla blandade folk, och Chub, och männen från det landet som är allierade *med dem*, skall med dem falla genom svärdet.

6 Så säger HERREN; Också de som stöttar Egypten skall falla; och hennes makts stolthet skall komma ner: ifrån Syenes torn skall de falla i det genom svärdet, säger Herren GUD.

7 Och de skall läggas öde mitt ibland de länder *som är* ödelagda, och hennes städer skall vara mitt ibland

de städer *som är* förödda.

8 Och de skall bli varse om att jag *är* HERREN, när jag har tänt en eld i Egypten, och *när* alla hennes hjälpare skall förgöras.

9 På den dagen skall budbärare gå ut ifrån mig på skepp för att göra de bekymmerslösa etiopierna rädda, och stor pina skall komma över dem, såsom på Egyptens dag: ty, se, det kommer.

10 Så säger Herren GUD; Jag kommer också få Egyptens stora skara att upphöra genom Babylons kung Nebuchadrezzars hand.

11 Han och hans folk med honom, nationernas fruktansvärda, skall bli hämtade till att fördärva landet: och de skall dra sina svärd emot Egypten, och fylla landet med de dräpta.

12 Och jag kommer göra floderna torra, och sälja landet i de ondas hand: och jag kommer föröda landet, och allt som finns däri, genom främlingars hand: jag, HERREN, har talat *det*.

13 Så säger Herren GUD; Jag kommer också förstöra avgudarna, och jag kommer få *deras* bilder att upphöra ifrån Nof; och det skall inte mer finnas en furste från Egyptens land: och jag kommer sätta en rädsla i Egyptens land.

14 Och jag kommer göra Pathros öde, och kommer upptända eld i Zoan, och kommer fälla domar i No.

15 Och jag kommer utgjuta mitt raseri över Sin, Egyptens styrka; och jag kommer hugga av Nos stora

skara.

16 Och jag kommer upptända eld i Egypten: Sin skall få erfara stor pina, och No skall rivs itu, och Nof *skall få erfara* nöd dagligen.

17 Avens och Pi-Beseths unga män skall falla för svärdet: och dessa *städer* skall vandra bort i fångenskap.

18 I Tehapnehes skall också dagen förmörkas, när jag där skall bryta sönder Egyptens ok: och hennes styrkas prakt skall upphöra i henne: gällande henne, skall ett moln övertäcka henne, och hennes döttrar skall vandra bort i fångenskap.

19 Så kommer jag verkställa domar i Egypten: och de skall bli varse att jag *är* HERREN.

20 Och det inträffade under det elfte året, i den första *månaden*, på månadens sjunde *dag*, att HERRENS ord kom till mig, sägande,

21 Människoson, jag brutit sönder Egyptens kung faraos arm; och, se, den skall inte förbindas så att *den* blir läkt, så att ett bandage lindas om den, till att göra den stark *nog* att fatta svärdet.

22 Därför säger Herren GUD så; Se, jag *är* emot farao, Egyptens kung, och kommer bryta sönder hans armar, den starka, och den som *redan* var bruten; och jag kommer få svärdet att falla ur hans hand.

23 Och jag kommer skingra egyptierna bland nationerna, och kommer sprida ut dem över länderna.

24 Och jag kommer styrka Babylons kungs armar, och sätta mitt svärd i hans hand: men jag kommer bryta sönder faraos armar, och han skall stöna inför honom med en dödligt sårad *mans* stönanden.

25 Men jag kommer styrka Babylons kungs armar, och faraos armar skall sjunka ner; och de skall bli varse om att jag *är* HERREN, när jag skall sätta mitt svärd i Babylons kungs hand, och han skall räcka ut det över Egyptens land.

26 Och jag kommer skingra egyptierna bland nationerna, och sprida ut dem bland länderna; och de skall bli varse att jag *är* HERREN.

Kapitel 31

1 Och det inträffade under det elfte året, i den tredje *månaden*, på månadens första *dag*, att HERRENS ord kom till mig, sägande,

2 Människoson, tala till Egyptens kung farao, och till hans stora skara; Vem är du lik i din storhet?

3 Se, assyriern *var* en ceder på Libanon med vackra grenar, och med ett skuggande hölje, och en hög höjd; och dess topp var ibland de lummiga grenarna.

4 Vattnen gjorde honom stor, djupet har rest upp honom högt med sina strömmar flödande omkring hans plantor, och sände ut sina små bäckar till fältets alla träd.

5 Därför höjdes hans längd upp över fältets alla träd, och hans grenar

förökades, och hans kvistar blev långa till följd av den stora mängden vatten, när han sköt ut.

6 Himlens alla fåglar byggde sina nästen på hans grenar, och under hans kvistar födde fältets alla djur fram sina ungar, och i hans skugga bodde alla stora nationer.

7 Så han var vacker i sin storhet, i sina kvistars längd: ty hans rot låg invid *en* väldig mängd vatten.

8 Cedrarna i Guds trädgård kunde inte dölja honom: granträden var inte såsom hans grenar, och kastanjträden var inte såsom hans kvistar; inte heller något *annat* träd i Guds trädgård var lik *honom jämfört* med honom i hans skönhet.

9 Jag har gjort honom vacker med hans många kvistar: så att alla Edens träd, som *var* i Guds trädgård, avundades honom.

10 Därför säger Herren GUD så; Eftersom du har upphöjt dig på längden, och *eftersom* han har skjutit ut sin topp bland de lummiga grenarna, och *eftersom* hans hjärta är upphöjt *uppe* i sin höjd;

11 Därför har jag överlämnat honom i handen på hedningarnas mäktige; han skall sannerligen ta hand om honom: jag har fördrivit honom på grund av hans ondska.

12 Och främlingar, nationernas fruktansvärda, har huggit av honom, och har lämnat honom: *uppe* på bergen och i alla dalar har hans kvistar fallit, och hans grenar ligger sönderbrutna vid alla landets floder; och alla jordens folk har gått ner från

hans skugga, och har lämnat honom.

13 Vid hans undergång skall alla himlens fåglar vara kvar, och alla fältets djur skall vara på hans grenar:

14 För den avsikten att ingen av alla träden, genom vattnen, ska upphöja sig på grund av sin höjd, inte heller ska skjuta ut sin topp bland de lummiga grenarna, inte heller ska deras träd *så stolt* stå upp i sin upphöjdhet, alla som dricker vatten: ty de är alla överlämnade åt döden, åt de nedre delarna av jorden, mitt ibland människors barn, tillsammans med dem som går ner till hålet.

15 Så säger Herren GUD; På den dagen när han for ner till graven vållade jag ett sörjande: jag täckte över djupet för honom, och jag tyglade dess strömmar, och de väldiga vattnen hölls tillbaka: och jag fick Libanon att sörja över honom, och fältets alla träd försmäktade över honom.

16 Jag fick nationerna att skaka vid ljudet av hans fall, när jag kastar ner honom till helvetet med dem som far ner i hålet: och alla Edens träd, Libanons utvalda och bästa, alla som dricker vatten, skall bli tröstade *ner* i jordens nedre delar.

17 Också de for ner in till helvetet med honom till *dem som är* slagna med svärdet; och *de som var* hans arm, *som* bodde i hans skugga mitt ibland hedningarna.

18 Med vem *kan* du så jämföras i härlighet och i storhet bland Edens träd? Ändock skall du föras ner med Edens träd till jordens nedre delar:

du skall ligga mitt ibland de oomskurna, med *dem som är* slagna genom svärdet. Detta *är* farao och hela hans stora skara, säger Herren GUD.

Kapitel 32

1 Och det inträffade under det tolfte året, i den tolfte månaden, på månadens första *dag*, att HERRENS ord kom till mig, sägande,

2 Människoson, stäm upp en klagosång över farao, Egyptens kung, och säg till honom, Du är som ett nationernas unglejon, och du *är* som en val i haven: och du kom fram med dina floder, och rörde upp vattnen med dina fötter, och grumlade deras floder.

3 Så säger Herren GUD; Jag kommer därför breda ut mitt nät över dig med en skara bestående av många folk; och de skall hämta upp dig i mitt nät.

4 Sedan kommer jag lämna dig *uppe* på land, jag kommer kasta ut dig på det öppna fältet, och kommer få himlens alla fåglar att vara kvar på dig, och jag kommer mätta jordens alla djur med dig.

5 Och jag kommer lägga ditt kött på bergen, och fylla dalarna med din längd.

6 Jag kommer också med ditt blod vattna det landet vari du simmar, *ända upp* till bergen; och floderna skall bli fulla av dig.

7 Och när jag skall utsläcka dig,

kommer jag övertäcka himlen, och förmörka dess stjärnor; jag kommer övertäcka solen med ett moln, och månen skall inte ge sitt ljus.

8 Himlens alla ljusa ljus kommer jag förmörka över dig, och ge mörker över ditt land, säger Herren GUD.

9 Jag kommer också ansätta många folks hjärtan, när jag skall föra in din undergång bland nationerna, in till länder som du inte har känt.

10 Ja, jag kommer få många folk att häpna över dig, och deras kungar skall bli förskräckligt rädda för din skull, när jag skall svinga mitt svärd inför dem; och de skall bäva i *varje* ögonblick, var man för sitt eget liv, på ditt falls dag.

11 Ty så säger Herren GUD; Babylons kungs svärd skall komma över dig.

12 Genom de mäktigas svärd kommer jag få din stora skara att falla, nationernas fruktansvärda, allesammans: och de skall fördärva Egyptens prakt, och hela dess stora skara skall förgöras.

13 Jag kommer också förgöra alla dess djur ifrån invid de väldiga vattnen; inte heller skall en människofot röra upp dem, eller djurklövar röra upp dem, något mer.

14 Då kommer jag göra deras vatten djupt, och få deras floder att flöda såsom olja, säger Herren GUD.

15 När jag skall göra Egyptens land öde, och landet skall bli barskrapat på det som det var fullt av, när jag skall slå alla dem som bor däri, då skall de bli varse om att jag *är*

HERREN.

16 Detta *är* den klagosång varmed de skall sörja henne: nationernas döttrar skall sörja henne: de skall sörja över henne, *ja* över Egypten, och över hela hennes stora skara, säger Herren GUD.

17 Det inträffade också under det tolfte året, på månadens femtonde *dag*, att HERRENS ord kom till mig, sägande,

18 Människoson, gråt över Egyptens stora skara, och kasta ner dem, *ja* henne, och de välkända nationernas döttrar, till jordens nedre delar, tillsammans med dem som far ner i hålet.

19 Vem överträffar du i skönhet? Far ner, och bli du lagd med de oomskurna.

20 De skall falla mitt ibland *dem som är* slagna av svärdet: hon är överlämnad åt svärdet: släpa henne och alla hennes stora skaror.

21 De starka bland de mäktiga skall tala till honom mitt ur helvetet, tillsammans med dem som hjälper honom: de har farit ner, de ligger oomskurna, slagna av svärdet.

22 Asshur *är* där och hela hennes hop: hans gravar *finns* omkring honom: allesammans slagna, fallna genom svärdet:

23 Vars gravar är satta på sidorna i hålet, och hennes hop är runt omkring hennes grav: allesammans slagna, fallna för svärdet, vilka vållade skräck i de levandes land.

24 Där *är* Elam och hela hennes stora skara runtom hennes grav,

allesammans slagna, fallna för svärdet, vilka har farit ner oomskurna in till jordens nedre delar, vilka fick sin skräck *att råda* i de levandes land; ändock har de burit sin skam med dem som far ner till hålet.

25 De har gett henne en bädd mitt ibland de slagna, tillsammans med hela hennes stora skara: hennes gravar *är* runt omkring honom: allesammans oomskurna, slagna genom svärdet: även om deras skräck vållades *att råda* i de levandes land, har de ändock burit sin skam med dem som far ner till hålet: han är satt mitt ibland *dem som är* slagna.

26 Där *är* Meshech, Tubal, och hela hennes stora skara: hennes gravar *är* runt omkring honom: allesammans oomskurna, slagna genom svärdet, fastän de fick sin skräck *att råda* i de levandes land.

27 Och de skall inte ligga tillsammans med de mäktiga *som är* fallna som tillhör de oomskurna, vilka har farit ner till helvetet med sina krigsvapen: och de har lagt sina svärd under sina huvuden, utan deras missgärningar skall komma över deras ben, fastän *de var* de mäktigas skräck i de levandes land.

28 Ja, du skall krossas mitt ibland de oomskurna, och skall ligga med *dem som är* slagna av svärdet.

29 Där *är* Edom, hennes kungar, och alla hennes furstar, vilka, med sin makt är lagda vid *dem som blev* slagna genom svärdet: de skall ligga

med de oomskurna, och med dem som far ner till hålet.

30 Där *är* Nordlandets furstar, allesammans, och alla zidonier, som har farit ner med de slagna; med sin skräck skäms de *nu* över sin makt; och de ligger oomskurna med *dem som är* slagna genom svärdet, och bär sin skam med dem som far ner till hålet.

31 Faraos skall se dem, och skall bli tröstad över hela sin stora skara, *ja* faraos och hela hans här, slagna av svärdet, säger Herren GUD.

32 Ty jag har vållat min skräck i de levandes land: och han skall bli lagd mitt ibland de oomskurna, med *dem som är* slagna av svärdet, *ja* faraos och hela hans stora hop, säger Herren GUD.

Kapitel 33

1 Åter kom HERRENS ord till mig, sägande,

2 Människoson, tala till ditt folks barn, och säg till dem, När jag ska hämta in svärdet över ett land, *och* ifall landets folk *då* tar en man från sina gränsområden, och sätter honom till sin väktare:

3 Ifall, när han *då* ser svärdet komma över landet, *då* blåser han i basunen, och varnar folket;

4 Vemhelst som då hör basunens ljud, och inte tar till sig varningen; ifall svärdet *då* ska komma, och ska ta bort honom, *då* skall hans blod vara på hans eget huvud.

5 Han hörde basunens ljud, och tog inte till sig varningen; hans blod skall vara på honom. Men han som tar till sig varningen skall undsätta sin själ.

6 Men ifall väktaren ska se svärdet komma, och inte ska blåsa i basunen, och folket inte ska bli varnade; ifall svärdet *då* ska komma, och ska ta *någon* person från ibland dem, *då* blir han borttagen i sin missgärning; men hans blod kommer jag utkräva av väktarens hand.

7 Så du, O människoson, dig har jag satt *till* en väktare för Israels hus; därför skall du höra ordet från min mun, och varna dem från mig.

8 När jag säger till den onde, O *du* onde *man*, du skall sannerligen dö; om du *då* inte ska tala så att varna den onde från hans väg, skall den onde *mannen* dö i sin missgärning; men hans blod kommer jag utkräva av din hand.

9 Likväl, ifall du varnar den onde för hans väg att *han ska* vända från den; ifall han inte vänder från sin väg, skall han dö i sin missgärning; men du har undsatt din själ.

10 Därför, O du människoson, tala till Israels hus; Så talar ni, sägande, Om våra överträdelser och våra synder *är* över oss, och vi tynar bort i dem, hur skulle vi då *få* leva?

11 Säg till dem, *Så sant* jag lever, säger Herren GUD, jag har inget behag i den ondes död; utan att den onde vänder från sin väg och lever: vänd ni, vänd ni från era onda vägar; ty varför skall ni dö, O Israels hus?

12 Därför, du människoson, säg till ditt folks barn, Den rättfärdiges rättfärdighet skall inte undsätta honom på hans överträdelses dag: angående den ondes ondska, skall han inte falla därigenom på den dag då han vänder från sin ondska; inte heller skall den rättfärdige kunna leva på grund av sin *rättfärdighet* på den dag då han syndar.

13 När jag skall säga till den rättfärdige, *att* han sannerligen skall leva; ifall han ska lita till sin egen rättfärdighet, och bedriva missgärning, *då* skall alla hans rättfärdigheter inte bli ihågkomna; utan för sin missgärning som han har gjort, för den skall han dö.

14 Åter, när jag säger till den onde, Du skall sannerligen dö; ifall han ska vända från sin synd, och göra det som är lagligt och rätt;

15 *Ifall* den onde ger tillbaka panten, återgäldar det *som* han hade rövat, vandrar i livets stadgar, utan att bedriva missgärning; *då* skall han sannerligen leva, han skall inte dö.

16 Ingen av hans synder som han har gjort skall omnämnas för honom: han har gjort det som är lagenligt och rätt; han skall sannerligen leva.

17 Dock säger ditt folks barn, Herrens väg är inte jämn: men gällande dem, *är det* deras väg *som* inte är jämn.

18 När den rättfärdige vänder från sin rättfärdighet, och bedriver missgärning, skall han också dö därigenom.

19 Men ifall den onde vänder från

sin ondska, och gör det som är lagligt och rätt, skall han leva därigenom.

20 Ändock säger ni, Herrens väg är inte jämn. O ni Israels hus, jag kommer döma er, var och en enligt hans vägar.

21 Och det inträffade under det tolfte året av vår fångenskap, i den tionde månaden, på månadens femte dag, att en som hade flytt ut ur Jerusalem kom till mig, sägande, Staden är slagen.

22 Nu var HERRENS hand på mig om aftonen, innan han som hade undflytt hade kommit; och *han* hade öppnat min mun, till dess han kom till mig på morgonen; och min mun öppnades, och jag var inte längre stum.

23 Då kom HERRENS ord till mig, sägande,

24 Människoson, de som bebor de förödda *platserna* i Israels land talar, sägande, Abraham var en *ensam man*, och han ärvde landet: men vi är många; landet är givet oss till arvedel.

25 Säg därför till dem, Så säger Herren GUD; Ni äter med blodet, och lyfter upp era ögon mot era avgudar, och spiller blod: och ni skall besitta landet?

26 *Ja*, ni står på *grund av* ert svärd, ni utövar styggelse, och ni besudlar var och en sin nästas hustru: och ni skall besitta landet?

27 Säg du så här till dem, Så säger Herren GUD; *Så sant som jag lever*, skall de som *bor* på de förödda

platserna sannerligen falla för svärdet, och honom som *är ute* på det öppna fältet kommer jag ge åt djuren till att slukas, och de som *är* i fästningarna och i grottorna skall dö av farsoten.

28 Ty jag kommer ödelägga landet fullständigt, och hennes styrkas prakt skall upphöra; och bergen i Israel skall förödas, att ingen skall passera igenom.

29 Då skall de bli varse om att jag *är* HERREN, när jag har ödelagt landet helt och hållet på grund av alla deras styggelser som de har bedrivit.

30 Därtill, du människoson, ditt folks barn talar ännu emot dig invid murarna och vid dörrarna till husen, och talar med varandra, var och en till sin broder, sägande, Kom, jag ber er, och hör vad det ordet är som kommer ut från HERREN.

31 Och de kommer till dig såsom folket kommer, och de sitter inför dig *såsom* mitt folk, och de hör dina ord, men de kommer inte göra dem: ty med sin mun visar de mycket kärlek, *men* deras hjärta far efter deras *egen* girighet.

32 Och, se, du *är* för dem såsom en mycket ljuvlig sång från en som har en behaglig röst, och *som* kan spela väl på ett instrument: ty de hör dina ord, men de gör dem inte.

33 Och när detta inträffar, (se, det kommer komma,) då skall de bli varse om att en profet har varit ibland dem.

Kapitel 34

1 Och HERRENS ord kom till mig, sägande,

2 Människoson, profetera emot Israels herdor, profetera, och säg till dem, Så säger Herren GUD till herdarna; *Ve vare* över Israels herdor som föder sig själva! Borde inte herdarna föda hjordarna?

3 Ni äter fett, och ni klär er med ullen, ni dödar dem som är gödda: *men* hjorden föder ni inte.

4 De sjukliga har ni inte styrkt, inte heller har ni botat det som var sjukt, inte heller har ni lagt förband om *det som var* skadat, inte heller har ni hämtat tillbaka det som var fördrivet, ej heller har ni sökt upp det som var förlorat; utan med tvång och med grymhet har ni rått över dem.

5 Och de blev skingrade, eftersom *det* inte *fanns* någon herde: och de blev till mat åt fältets alla djur, när de skingrades.

6 Mina får irrade omkring *uppe* på alla berg, och *uppe* på varje hög kulle: ja, min hjord skingrades över hela jordens yta, och ingen sökte eller letade *efter dem*.

7 Därför, ni herdor, hör *ni* HERRENS ord;

8 *Så sant som* jag lever, säger Herren GUD, sannerligen, eftersom min hjord blev till ett byte, och min hjord blev mat åt vart och ett djur *ute* på fältet, eftersom *det* inte *fanns* någon herde, inte heller sökte mina herdor efter min hjord, utan herdarna födde

sig själva, och födde inte min hjord;
9 Därför, O ni herdor, hör *ni* HERRENS ord;

10 Så säger Herren GUD; Se, jag *är* emot herdarna; och jag kommer utkräva min hjord utav deras hand, och få dem att upphöra från att föda hjorden; inte heller skall herdarna föda sig själva längre; ty jag kommer undsätta min hjord ifrån deras mun, att de inte må vara till mat åt dem.

11 Ty så säger Herren GUD; Se, jag, *ja* jag, kommer både söka mina får, och leta upp dem.

12 Såsom en herde letar upp sin hjord på den dag då han är ibland sina får *som har* skingrats; likaså kommer jag leta upp min får, och kommer undsätta dem ifrån alla platser dit de har skingrats på den mulna och mörka dagen.

13 Och jag kommer hämta ut dem från folket, och samla dem från länderna, och kommer föra dem till deras eget land, och föda dem på bergen i Israel invid floderna, och på landets alla bebodda platser.

14 Jag kommer föda dem på en god betesmark, och deras fålla skall vara *uppe* på de höga bergen i Israel: där skall de ligga i en god fålla, och de skall beta på bergen i Israel, *ute på* en fet betesmark.

15 Jag kommer föda min hjord, och kommer få dem att ligga ner, säger Herren GUD.

16 Jag kommer söka upp det som var förlorat, och hämta tillbaka det som var bortdrivet, och kommer förbinda *det som var* skadat, och kommer

styrka det som var sjukligt: men det feta och det starka kommer jag förgöra; jag kommer föda dem med dom.

17 Och *vad gäller* er, O min hjord, så säger Herren GUD; Se, jag dömer mellan *småboskap* och *småboskap*, mellan baggarna och bockarna.

18 *Förefaller det* för er *vara* ett ringa ting att ha ätit upp den goda betesmarken, men ni måste med era fötter *också* trampa ner resten av era betesmarker? Och att ha druckit av djupa vatten, men ni måste med era fötter *också* grumla återstoden?

19 Och *angående* min hjord, äter de det som ni har trampat ner med era fötter; och de dricker det som ni har grumlat med era fötter.

20 Därför säger Herren GUD så till dem; Se, jag, *ja* jag, kommer döma mellan de feta boskapen och mellan de magra boskapen.

21 Eftersom ni med sida och med bog har stött undan, och stängt alla de sjukliga med era horn, till dess *att* ni har skintrat *och jagat* ut dem;

22 Därför kommer jag rädda min hjord, och de skall inte mer vara ett byte; och jag kommer döma mellan boskap och boskap.

23 Och jag kommer upprätta en herde över dem, och han skall föda dem, *ja* min tjänare David; han skall föda dem, och han skall vara deras herde.

24 Och jag, HERREN, kommer vara deras Gud, och min tjänare David en furste ibland dem; jag, HERREN, har talat *det*.

25 Och jag kommer sluta ett fridsförbund med dem, och kommer välla de onda djuren att upphöra ifrån landet: och de skall bo tryggt i vildmarken, och sova i skogarna.

26 Och jag kommer göra dem, och platserna runt om min höjd, *till* en välsignelse; och jag kommer få regnet att komma ner i sin *rätta* tid; det skall komma regnskurar av välsignelse.

27 Och fältets träd skall frambringa sin frukt, och jorden skall frambringa sin gröda, och de skall vara trygga i sitt land, och skall veta att jag *är* HERREN, när jag har tagit sönder deras oks band, och undsatt dem ur deras hand som tjänade sig själva genom deras *slaveri*.

28 Och de skall inte mer vara ett byte åt hedningarna, inte heller skall landets djur sluka dem; utan de skall bo tryggt, och ingen skall göra *dem* rädda.

29 Och jag kommer resa upp åt dem en välkänd planta, och de skall inte mer förtäras av hunger i landet, inte heller *behöva* bära skammen ifrån hedningarna något mer.

30 Så skall de bli varse om att jag, HERREN deras Gud, *är* med dem, och *att* de, *ja* Israels hus, *är* mitt folk, säger Herren GUD.

31 Och ni, min hjord, min betesmarks hjord, *är* människor, *och* jag *är* er Gud, säger Herren GUD.

Kapitel 35

1 Därtill, kom HERRENS ord till mig, sägande,
2 Människoson, rikta ditt ansikte mot Seirs berg, och profetera emot det,
3 Och säg till det, Så säger Herren GUD; Se, O *du* Seirs berg, jag *är* emot dig, och jag kommer räcka ut min hand mot dig, och kommer göra dig helt och hållet ödelagd.
4 Jag kommer lägga dina städer i ruiner, och du skall bli öde, och du skall bli varse att jag *är* HERREN.
5 Eftersom du har haft ett beständigt hat, och har spillt Israels barns *blod* genom svärdets makt under deras ofärds tid, i den tid *då deras* missgärning *fick sig* ett slut:
6 Därför, *så sant* jag lever, säger Herren GUD, kommer jag bereda dig till blod, och blod skall förfölja dig: eftersom du inte har hatat blod, *ja därför* skall blod också förfölja dig.
7 Så kommer jag göra Seirs berg fullständigt öde, och hugga av från det honom som passerar ut och honom som återvänder.
8 Och jag kommer fylla hans berg med hans slagna *män*: på dina höjder, och i dina dalar, och i alla dina floder, skall de falla, *de* som blir slagna av svärdet.
9 Jag kommer göra dig *till* beständiga ruiner, och dina städer skall inte komma tillbaka: och ni skall bli varse om att jag *är*

HERREN.

10 Eftersom du har sagt, Dessa två nationer och dessa två länder skall bli mina, och vi kommer besitta det; fastän HERREN var där:

11 Därför, *så sant* som jag lever, säger Herren GUD, kommer jag också handla enligt din vrede, och enligt ditt avund som du har utövat utav ditt hat mot dem; och jag kommer göra mig själv känd bland dem, när jag har dömt dig.

12 Och du skall bli varse om att jag *är* HERREN, *och att* jag har hört alla dina hädelser som du har talat mot bergen i Israel, sägande, De är ödelagda, de är givna åt oss att äta upp.

13 Så har ni med er mun förhävt er mot mig, och har förökat era ord mot mig: jag har hört *dem*.

14 Så säger Herren GUD; När hela jorden gläder sig, kommer jag göra dig ödelagd.

15 Såsom du gladde dig vid Israels hus arvedel, eftersom den var ödelagd, likaså kommer jag göra mot dig: du skall bli ödelagd, O *du* Seirs berg, och hela Idumea, *ja* alltihop: och de skall bli varse om att jag *är* HERREN.

Kapitel 36

1 Dessutom, du människoson, profetera *du* till bergen i Israel, och säg, Ni Israels berg, hör HERRENS ord:

2 Så säger Herren GUD; Eftersom

fienden har sagt mot er, Aha, också de urgamla höjderna är våra, till besittning:

3 Profetera därför och säg, Så säger Herren GUD; Eftersom de har ödelagt *er*, och uppslukat er på varje sida, att ni skulle bli *till* en besittning åt hedningarnas återstod, och ni tas upp på babblares läppar, och *är* en vanära för folket:

4 Därför, ni Israels berg, hör Herren GUDS ord; Så säger Herren GUD till bergen, och till höjderna, till floderna, och till dalarna, till de ödelagda ruinerna, och till de städer som är övergivna, som blev till ett byte och en smälek för hedningarnas återstod som *finns där* runt omkring;

5 Därför säger Herren GUD så; Sannerligen har jag i min avunds eld talat emot hedningarnas återstod, och emot hela Idumea, som har bestämt mitt land till sin besittning av hela *sitt* hjärtas fröjd, med föraktfulla sinnen, för att kasta ut det till *att bli* ett byte.

6 Profetera därför angående Israels land, och säg till bergen, och till höjderna, till floderna, och till dalarna, Så säger Herren GUD; Se, jag har talat i min avund och i mitt raseri, eftersom ni har burit på skammen ifrån hedningarna:

7 Därför säger Herren GUD så; Jag har lyft upp min hand, Sannerligen, de hedningar som *finns* runt er, de skall *behöva* bära sin skam.

8 Men ni, O Israels berg, ni skall skjuta ut era grenar, och frambringa er frukt åt mitt Israels folk; ty de är

nära till att komma.

9 Ty, se, jag *är* för er, och jag kommer vända till er, och ni skall bli brukade och besådda:

10 Och jag kommer föröka människor på er, hela Israels hus, *ja* allesammans: och städerna skall bli bebodda, och ruinerna skall byggas upp:

11 Och jag kommer föröka människa och djur på er; och de skall tillöka och frambringa frukt: och jag kommer låta er bosätta er enligt era forna egendomar, och kommer göra bättre *mot er* än i era begynnelse: och ni skall bli varse om att jag *är* HERREN.

12 Ja, jag kommer få människor att vandra på er, *ja* mitt folk Israel; och de skall besitta dig, och du skall vara deras arvedel, och du skall härefter inte mer beröva dem *på människor*.

13 Så säger Herren GUD; Eftersom de säger till er, Du *land som* uppslukar människor, och *som* har berövat dina nationer;

14 Därför skall du inte mer uppsluka människor, inte heller beröva dina nationer något mer, säger Herren GUD.

15 Inte heller kommer jag längre vålla *människor* i dig att höra skammen ifrån hedningarna, inte heller skall du bära på smäleken ifrån folket något mer, ej heller skall du något mer få dina nationer att falla, säger Herren GUD.

16 Därtill kom HERRENS ord till mig, sägande,

17 Människoson, när Israels hus

bodde i sitt eget land, besudlade de det genom sin egen väg och genom sina gärningar: deras väg var inför mig såsom orenheten hos en avlägsnad kvinna.

18 Därför utgöt jag mitt raseri över dem för det blodets skull som de hade utgjutit över landet, och på grund av deras avgudar *varmed* de hade besudlat det:

19 Och jag skingrade dem bland hedningarna, och de spreds ut över länderna: enligt deras väg och enligt deras gärningar dömde jag dem.

20 Och när de kom till hedningarna, dit de for, vanhelgade de mitt heliga namn, när de sade till dem, Dessa *är* HERRENS folk, och har dragit ut ur hans land.

21 Men jag förbarmade mig för mitt heliga namns skull, vilket Israels hus hade ohelgat bland hedningarna, dit de hade farit.

22 Säg därför åt Israels hus, Så säger Herren GUD; Jag gör inte *detta* för er skull, O Israels hus, utan för mitt heliga namns skull, vilket ni har vanhelgat bland hedningarna, dit ni har farit.

23 Och jag kommer helga mitt stora namn, som blev ohelgat bland hedningarna, vilket ni har ohelgat mitt ibland dem; och hedningarna skall bli varse om att jag *är* HERREN, säger Herren GUD, när jag skall bli helgad i er inför deras ögon.

24 Ty jag kommer ta er från ibland hedningarna, och församla er ifrån alla länder, och kommer föra in er i

ert eget land.

25 Sedan kommer jag stänka rent vatten på er, och ni skall bli rena: ifrån all er smuts, och ifrån alla era avgudar, kommer jag rensa er.

26 Ett nytt hjärta kommer jag också ge er, och jag kommer sätta en ny ande inuti er: och jag kommer ta bort stenhjärtat ur ert kött, och jag kommer ge er ett hjärta av kött.

27 Och jag kommer sätta min ande inuti er, och få er att vandra efter mina stadgar, och ni skall hålla fast vid mina domar, och göra *efter dem*.

28 Och ni skall bo i det land som jag gav åt era fäder; och ni skall vara mitt folk, och jag kommer vara er Gud.

29 Jag kommer också rädda er från alla era orenheter: och jag kommer kalla fram säden, och kommer tillöka den, och *kommer* inte bringa någon svält över er.

30 Och jag kommer föröka trädets frukt, och fältets gröda, att ni inte mer skall ta mot svältens smälek bland hedningarna.

31 Då skall ni komma ihåg era egna onda vägar, och era gärningar som inte *var* goda, och skall avsky er själva i er egen åsyn för era missgärningars och för era styggelsers skull.

32 Inte för er skull gör jag *detta*, säger Herren GUD, det ska ni veta: *utan* skäms *ni* och var *ni* förbryllade över era egna vägar, O Israels hus.

33 Så säger Herren GUD; På den dag då jag skall ha renat er ifrån alla era missgärningar kommer jag också

få *er* att bo i städerna, och ruinerna skall byggas upp.

34 Och de ödelagda landet skall bli brukat, eftersom det var ödelagt i allas *deras* åsyn som passerade förbi.

35 Och de skall säga, Detta land som var ödelagt har *nu* blivit såsom Edens trädgård; och de öde och skövlade och förstörda städerna *har blivit* befästa, *och* är *nu* bebodda.

36 Då skall hedningarna som finns kvar runt omkring er veta att jag, HERREN, bygger upp de förstörda *platserna*, *och* planterar det som var ödelagt: jag, HERREN, har talat *det*, och jag kommer *också* göra *det*.

37 Så säger Herren GUD; Jag kommer åter *låta mig* bli frågad hos *angående* detta av Israels hus, så att göra *det* för dem; jag kommer föröka dem med människor såsom *med en* hjord.

38 Såsom den heliga hjorden, såsom Jerusalems hjord vid hennes högtider; så skall de ödelagda städerna fyllas med hjordar av människor: och de skall bli varse om att jag *är* HERREN.

Kapitel 37

1 HERRENS hand var över mig, och förde ut mig i HERRENS ande, och satte ner mig mitt i den dal som *var* full med ben,

2 Och fick mig att passera förbi dem runt omkring: och, se, *det fanns* väldigt många *ute* i den öppna dalen; och, se, *de var* väldigt torra.

3 Och han sade till mig, Människoson, kan dessa ben leva? Och jag svarade, O Herre Gud, du vet *det*.

4 Åter sade han till mig, Profetera över dessa ben, och säg till dem, O ni torra ben, hör HERRENS ord.

5 Så säger Herren GUD till dessa ben; Se, jag kommer vålla anda att gå in i er, och ni skall leva:

6 Och jag kommer fästa senor på er, och kommer låta kött komma upp över er, och *kommer* täcka er med hud, och sätta anda i er, och ni skall leva; och ni skall veta att jag *är* HERREN.

7 Så jag profeterade såsom jag blev befalld: och medan jag profeterade, uppstod ett ljud, och se, ett skakande, och benen kom tillsammans, ben till sitt ben.

8 Och när jag såg, se, *då* kom senorna och köttet upp över dem, och huden täckte dem ovanpå: men *det fanns* ingen anda i dem.

9 Sedan sade han till mig, Profetera åt vinden, profetera, *du* människoson, och säg till vinden, Så säger Herren GUD; Kom *fram* från de fyra väderstrecken, O *du* anda, och andas på dessa slagna, att de må leva.

10 Så jag profeterade såsom han befalle mig, och anda kom in i dem, och de fick liv, och stod upp på sina fötter, en övermåttan stor härskara.

11 Sedan sade han till mig, Människoson, dessa ben är hela Israels hus: se, de säger, Våra ben är förtorkade, och vårt hopp är ute: vad

det gäller oss *så* är vi avhuggna.

12 Profetera därför och säg till dem, Så säger Herren GUD; Se, O mitt folk, jag kommer öppna era gravar, och få er att komma upp ur era gravar, och föra in er i Israels land.

13 Och ni skall veta att jag *är* HERREN, när jag har öppnat era gravar, O mitt folk, och hämtat upp er ur era gravar,

14 Och skall sätta min ande i er, och ni skall leva, och jag skall placera er i ert eget land: då skall ni bli varse att jag, HERREN, har talat *det*, och utfört *det*, säger HERREN.

15 Åter kom HERRENS ord till mig, sägande,

16 Därtill, du människoson, tag dig en trästav, och skriv på den, För Judah, och för hans fränder *av* Israels barn: tag sedan en annan trästav, och skriv på den, För Josef, Efraims trästav, och *för* hans fränder *av* hela Israels hus:

17 Och förena dem med varann till en trästav; och de skall bli en i din hand.

18 Och när ditt folks barn skall tala till dig, sägande, Ska du inte förklara för oss vad du *menar* med dessa?

19 Säg till dem, Så säger Herren GUD; Se, jag kommer ta Josefs trästav, som *är* i Efraims hand, och hans fränder Israels stammar, och kommer sätta dem med honom, *ja* med Judah trästav, och göra dem till en trästav, och de skall vara en i min hand.

20 Och trästavarna som du skriver på skall vara i din hand inför deras

ögon.

21 Och säg till dem, Så säger Herren GUD; Se, jag kommer ta Israels barn från ibland hedningarna, dit de har farit, och kommer samla dem från varje håll, och hämta dem in till sitt eget land:

22 Och jag kommer göra dem till en nation i det landet på de bergen vilka tillhör Israel; och en *enda* kung skall vara kung för dem alla: och de skall inte längre vara två nationer, inte heller skall de någonsin mer delas upp i två riken.

23 Inte heller skall de något mer besudla sig med sina avgudar, eller med sina avskyvärda ting, eller med någon av sina överträdelser: utan jag kommer rädda dem ur alla deras boplatser, där de har syndat, och kommer rena dem: så skall de bli mitt folk, och jag kommer vara deras Gud.

24 Och min tjänare David *skall vara* kung över dem; och de skall alla ha en herde: de skall också vandra i mina domar, och ge akt på mina stadgar, och göra dem.

25 Och de skall bo i det land som jag har gett åt min tjänare Jakob, vari era fäder har bott; och de skall bo i det, *ja* de, och deras barn, och deras barnbarn för evigt: och min tjänare David *skall* för evigt *vara* deras furste.

26 Dessutom kommer jag sluta ett fredsförbund med dem; det skall vara ett evinnerligt förbund med dem: och jag kommer insätta dem, och föröka dem, och kommer ställa

min helgedom mitt ibland dem för evigt.

27 Mitt tabernakel skall också vara hos dem: ja, jag kommer vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.

28 Och hedningarna skall bli varse om att jag, HERREN, helgar Israel, när min helgedom skall vara mitt ibland dem för evigt.

Kapitel 38

1 Och HERRENS ord kom till mig, sägande,

2 Människoson, rikta ditt ansikte mot Gog, Magogs land, Meshechs och Tubals främste furste, och profetera mot honom,

3 Och säg, Så säger Herren GUD; Se, jag *är* emot dig, O Gog, Meshechs och Tubals främste furste:

4 Och jag kommer vända tillbaka dig, och sätta krokar i dina käftar, och jag kommer föra dig fram, och hela din här, hästar och ryttare, allesammans klädda i all slags *rustning*, ja en väldig hop *med* skärmar och sköldar, allesammans förande svärd:

5 Persien, Etiopien, och Libyen med dem; allesammans med sköld och hjälm:

6 Gomer, och alla hans trupper; Togarmahs hus från de norra delarna, och alla hans trupper: *och* många folk med dig.

7 Var du förberedd, och gör dig redo, du, och hela din skara som är församlad till dig, och var du en vakt

för dem.

8 Efter många dagar skall du bli besökt: i de senare åren skall du komma in i det land *som har* hämtats tillbaka ifrån svärdet, *och som har* församlats ifrån många folk, mot bergen i Israel, som alltid har legat öde: men det har hämtats ut från nationerna, och de skall allesammans bo i trygghet.

9 Du skall stiga upp och komma likt ett oväder, du skall vara såsom ett moln så att övertäcka landet, du, och alla dina trupper, och många folk med dig.

10 Så säger Herren GUD; Det skall också inträffa, *att* vid samma tid skall ting komma in i ditt sinne, och du skall tänka en ond tanke:

11 Och du skall säga, Jag skall dra upp till det landet med byar utan murar; jag kommer fara till dem som vilar, som bor tryggt, allesammans *där* boende utan murar, och havande varken bommar eller portar,

12 För att ta ett rov, och för att ta ett byte; för att vända din hand mot de övergivna platserna *som nu är* bebodda, och mot det folket *som har* församlats ifrån nationerna, vilka har skaffat sig boskap och gods, *och* som bor mitt i landet.

13 Sheba, och Dedan, och Tarshishs köpmän, med alla dess unga lejon, skall säga till dig, Har du kommit för att ta ett rov? Har du församlat din skara för att ta ett byte? För att föra iväg silver och guld, för att ta boskap och gods, för att ta ett stort rov?

14 Därför, *du* människoson,

profetera och säg till Gog, Så säger Herren GUD; På den dagen när mitt Israels folk bor tryggt, skall du *då* inte veta *det*?

15 Och du skall komma från din plats ifrån de norra delarna, du, och många folk med dig, allesammans ridande på hästar, en stor hop, och en mäktig här:

16 Och du skall komma upp mot mitt Israels folk, såsom ett moln så att övertäcka landet; det skall ske i de senare dagarna, och jag kommer hämta dig emot mitt land, att hedningarna må känna mig, när jag skall bli helgad i *fråga om dig*, O Gog, inför deras ögon.

17 Så säger Herren GUD; *Är inte* du han om vilken jag har talat i forna tider genom mina tjänare Israels profeter, vilka profeterade *under många* år i de dagarna att jag skulle hämta dig emot dem?

18 Och det skall inträffa i samma tid när Gog skall komma mot Israels land, säger Herren GUD, *att* min vredesglöd skall stiga upp i mitt ansikte.

19 Ty jag har talat i mitt avund *och* i min vredes eld, På den dagen skall det sannerligen ske ett väldigt skakande i Israels land;

20 Så att havets fiskar, och himlen fåglar, och markens djur, och alla krälände ting som krälar på jorden, och alla människor som *finns* på jordens yta, skall darra vid min närvaro, och bergen skall störtas ner, och de branta platserna skall falla, och varje mur skall falla till marken.

21 Och jag kommer kalla på ett svärd mot honom överallt på alla mina berg, säger Herren GUD: var mans svärd skall bli *vänt* mot hans broder.

22 Och jag kommer plädera mot honom med pest och med blod; och jag kommer regna på honom, och på hans trupper, och på de många folk som *är* med honom, *med* ett överflödande regn, och *med* stora hagelstenar, eld, och svavel.

23 Så skall jag förstora mig själv, och helga mig själv; och jag kommer bli känd inför många nationers ögon, och de skall bli varse om att jag *är* HERREN.

Kapitel 39

1 Därför, du människoson, profetera *du* mot Gog, och säg, Så säger Herren GUD; Se, jag *är* emot dig, O Gog, *du* Meshechs och Tubals främste furste:

2 Och jag kommer vända tillbaka dig, och lämna kvar blott en sjättedel av dig, och kommer få dig att komma upp ifrån de norra delarna, och kommer föra *upp* dig på bergen i Israel:

3 Och jag kommer slå din båge ur din vänstra hand, och kommer få dina pilar att falla ur din högra hand.

4 Du skall falla på bergen i Israel, du, och alla dina trupper, och det folket som *är* med dig: jag kommer ge dig åt rovfåglar av varje slag, och *åt* markens djur till att ätas upp.

5 Du skall falla *ute* på den öppna marken: ty jag har talat *det*, säger Herren GUD.

6 Och jag kommer sända en eld på Magog, och bland dem som bor *så* obekymrat på öarna: och de skall bli varse om att jag *är* HERREN.

7 Så kommer jag göra mitt heliga namn känt mitt ibland mitt folk Israel; och jag kommer inte *låta dem* besudla mitt heliga namn något mer: och hedningarna skall bli varse om att jag *är* HERREN, den Helige i Israel.

8 Se, det har kommit, och det är utfört, säger Herren GUD; detta *är* den dagen om vilken jag har talat.

9 Och de som bor i Israels städer skall gå ut, och skall tända eld på och bränna upp vapnen, både sköldarna och skärmarna, bågarna och pilarna, och handpåkarna, och spjuten, och de skall bränna dem i eld *under* sju år:

10 Så att de inte skall *behöva* ta någon ved ifrån fältet, inte heller hugga ner *något* ur skogarna; ty de skall bränna vapnen i eld: och de skall plundra de som plundrade dem, och råna de som rånade dem, säger Herren GUD.

11 Och det skall inträffa på den dagen, *att* jag kommer ge åt Gog en plats där i Israel till gravar, De framtågandes dal, öster om havet: och den skall stoppa till de tågandes *näsor*: och där skall de begrava Gog och hela hans stora skara: och de skall kalla den Hamon-Gogs dal.

12 Och *under* sju månader skall

Israels hus hålla på med att begrava dem, att de må rensa landet.

13 Ja, allt folk i landet skall begrava *dem*; och detta skall lända dem till en berömmelse *på* den dag då jag skall bli förhärligad, säger Herren GUD.

14 Och de skall avskilja män till en beständig syssla, färdandes genom landet för att begrava, tillsammans med de vägfarande, de som är kvar på jordens yta, så att rena det: när sju månader har gått till ända skall de *börja* söka.

15 Och de vägfarande *som* passerar igenom landet, när *någon* ser en mans ben, då skall han sätta upp ett märke vid det, till dess dödgravarna har begravt det i Hamon-Gogs dal.

16 Och stadens namn *skall* också vara Hamonah. Så skall de rensa landet.

17 Och, du människoson, så säger Herren GUD; Tala till varje fjäderbeklädd fågel, och till vart och ett djur *ute* på marken, Församla er, och kom; samla ihop er från varje håll till mitt offer som jag offerar åt er, *ja* ett stort offer på bergen i Israel, att ni må äta kött, och dricka blod.

18 Ni skall äta de mäktigas kött, och dricka jordens furstars blod, baggars, lamms, getters, *och* tjurars *kött och blod*, allesammans feta ifrån Bashan.

19 Och ni skall äta fett tills ni är mätta, och dricka blod tills ni är druckna, av mitt offer som jag har offerat åt er.

20 Så skall ni mättas vid mitt bord av hästar och vagnar, av mäktiga

män, och av alla *slags* krigsmän, säger Herren GUD.

21 Och jag kommer sätta min härlighet bland hedningarna, och alla hedningarna skall se min dom som jag har utfört, och min hand som jag har lagt på dem.

22 Så Israels hus skall veta att jag *är* HERREN, deras Gud, från den dagen och framgent.

23 Och hedningarna skall veta att Israels hus gick i fångenskap för sin missgärnings skull: eftersom de överträdde mot mig, därför gömde jag mitt ansikte från dem, och gav dem i deras fienders hand: så *att* de alla föll för svärdet.

24 Enligt deras orenhet och enligt deras överträdelser har jag handlat mot dem, och gömt mitt ansikte från dem.

25 Därför säger Herren GUD så; Nu kommer jag vända tillbaka Jakobs fångenskap, och förbarma mig över hela Israels hus, och kommer vara avundsjuk för mitt heliga namns skull;

26 Efter att de har burit på sin skam, och *på* alla sina överträdelser varmed de har överträtt mot mig, när de bodde tryggt i sitt land, och ingen gjorde *dem* rädda.

27 När jag har hämtat tillbaka dem från folket, och församlat dem ifrån deras fienders länder, och blir helgad i dem inför många nationers åsyn;

28 Då skall de veta att jag *är* HERREN deras Gud, som vållade dem att föras i fångenskap bland hedningarna: men jag har församlat

dem till deras eget land, och har inte lämnat kvar någon av dem där längre.

29 Inte heller kommer jag något mer gömma mitt ansikte från dem: ty jag har utgjutit min ande över Israels hus, säger Herren GUD.

Kapitel 40

1 I det tjugofemte året av vår fångenskap, vid årets begynnelse, på den tionde *dagen* i månaden, i det fjortonde året efter att staden hade blivit slagen, på just den dagen var HERRENS hand över mig, och förde mig ditbort.

2 I Guds syner förde han mig in till Israels land, och satte mig på ett väldigt högt berg, vid vilket *det låg* liksom konstruktionen av en stad på södra *sidan*.

3 Och han förde mig dit, och, se, *där var* en man, vars utseende *var* såsom uppsynen av mässing, med ett lannesnöre i sin hand, och en mätstång; och han stod i porten.

4 Och mannen sade till mig, Människoson, se med dina ögon, och hör med dina öron, och lägg *det* på ditt hjärta allt som jag skall visa dig; ty *det är* för den avsikten att jag skulle visa *dem* för dig *som* du *har blivit* förd hit: förkunna allt som du ser för Israels hus.

5 Och se, en mur på utsidan om huset runtom, och i mannens hand en mätstång *som var* sex alnar *lång*, användande *det måttet* en aln och en

handsbredd *för varje aln*: han mätte så byggnadens bredd, en stång; och höjden, en stång.

6 Sedan kom han till den porten som vetter mot öster, och gick upp för dess trappor, och mätte portens tröskel, *som var* en stång bred; och den andra tröskeln, *som var* en stång bred.

7 Och *varje* liten kammare *var* en stång lång, och en stång bred; och emellan de små kamrarna *var* fem alnar; och den portens tröskel *som låg* vid den portens förhus, på insidan, *var* en stång.

8 Han mätte också portens förhus, på insidan, en stång.

9 Sedan mätte han portens förhus, åtta alnar; och dess murpelare, två alnar; och portens förhus *låg* på den inre sidan.

10 Och de små kamrarna som tillhörde porten österut *var* tre på denna sida, och tre på den *andra* sidan; *alla* de tre *hade* ett och *samma* mått: och murpelarna *hade* ett och *samma* mått *både* på denna sida och på den *andra* sidan.

11 Och han mätte portöppningens bredd, tio alnar; och portens längd, tretton alnar.

12 Också utrymmet inför de små kamrarna, en aln *på denna sida*, och utrymmet *var* *likaså* en aln på den *andra* sidan: och de små kamrarna *var* sex alnar på denna sidan, och sex alnar på den *andra* sidan.

13 Han mätte sedan porten ifrån taket på *en* liten kammare till taket på *en annan*: bredden *var* tjugofem

alnar, dörr emot dörr.

14 Han gjorde också murpelare, sextio alnar, ända till gårdens pelare runtom porten.

15 Och från ingångsportens framsida till framsidan av innerportens förhus *var det* femtio alnar.

16 Och *det fanns* smala fönster till de små kamrarna, och till deras murpelare innanför porten runt omkring, och *likaså* till valven: och *det fanns* fönster runt omkring invändigt: och på *vardera* pelare *fanns det* palmer.

17 Sedan förde han *ut* mig till den yttre gården, och, se, *där fanns* kammare, och ett stengolv gjort för gården allt omkring: på stengolvet *fanns* trettio kammare.

18 Och det stengolvet vid sidan om portarna, tvärsöver portarnas längd, *var* det nedre stengolvet.

19 Sedan mätte han bredden ifrån den nedre portens framsida till den inre gårdens yttre framsida, etthundra alnar österut och norrut.

20 Och den yttre gårdens port, *den* som vette mot norr, dess längd mätte han, och dess bredd.

21 Och dess små kammare *var* tre på denna sidan och tre på den *andra* sidan; och dess murpelare och dess valv *var* enligt den första portens mått: dess längd *var* femtio alnar, och bredden tjugofem alnar.

22 Och deras fönster, och deras valv, och deras palmer, *var* enligt den portens mått vilken vette mot öster; och de gick upp till den via sju trappsteg; och dess valv *var* inför

dem.

23 Och innergårdens port *var* mittemot den porten *som vetter* mot norr, och *den* mot öster; och han mätte från port till port, etthundra alnar.

24 Efter detta förde han mig mot syd, och se, en port emot söder: och han mätte dess murpelare och dess valv enligt dessa mått.

25 Och *det fanns* fönster i den och i dess valv runt omkring, likadana *som de andra* fönstren: längden *var* femtio alnar, och bredden tjugofem alnar.

26 Och *det fanns* sju trappsteg för att gå upp till den, och dess valv *var* framför dem: och den hade palmer, en på denna sidan, och en annan på den *andra* sidan, på dess murpelare.

27 Och *det fanns* en port på innergården mot syd: och han mätte från port till port mot syd, etthundra alnar.

28 Och han förde mig till innergården genom den södra porten: och han mätte den södra porten enligt dessa mått;

29 Och dess små kammare, och dess murpelare, och dess valv, enligt dessa mått: och *det fanns* fönster i den och i dess valv runt omkring: *den var* femtio alnar lång, och tjugofem alnar bred.

30 Och valven runt omkring *var* tjugofem alnar långa, och fem alnar breda.

31 Och dess valv *låg* mot den yttre gården; och *det fanns* palmer på dess murpelare: och uppgången till den

hade åtta trappsteg.

32 Och han förde mig till innergården mot öster: och han mätte porten enligt dessa mått.

33 Och dess små kammare, och dess murpelare, och dess valv, *var* enligt dessa mått: och *det fanns* fönster därinne och i dess valv runt omkring: *den var* femtio alnar lång, och tjugofem alnar bred.

34 Och dess valv *låg* mot den yttre gården; och *det fanns* palmer på dess murpelare, på denna sida, och på den *andra* sidan: och uppgången till den *hade* åtta trappsteg.

35 Och han förde mig till den norra porten, och mätte *den* enligt dessa mått;

36 Dess små kammare, dess murpelare, och dess valv, och fönstren till den allt omkring: längden *var* femtio alnar, och bredden tjugofem alnar.

37 Och dess murpelare *låg* mot den yttre gården; och *det fanns* palmer på dess pelare, på denna sida, och på den *andra* sidan: och uppgången till den *hade* åtta trappsteg.

38 Och kamrarna och dess ingångar *låg* vid portarnas murpelare, där tvättade de brännoffret.

39 Och i portens förhus *fanns* två bord på denna sidan, och två bord på den *andra* sidan, till att på dem döda brännoffret och syndoffret och överträdelsoffret.

40 Och utanför på sidan, då man går upp till den norra portens ingång, *fanns* två bord; och på andra sidan, som *var* vid portens förhus, *fanns* två

bord.

41 Fyra bord *fanns* på denna sida, och fyra bord på den *andra* sidan, vid sidan om porten; åtta bord, på vilka de dödade *sina offer*.

42 Och de fyra borden *var gjorda* av huggen sten för brännoffret, en och en halv aln långa, och en och en halv aln breda, och en aln höga: på vilka de också lade de redskap varmed de dödade brännoffret och offret.

43 Och innantill *fanns* krokar, *som mätte* en handsbredd, fästa runt omkring: och på borden *var offerköttet*.

44 Och utanför innerporten, på innergården, *fanns* kamrarna för sångarna, vilka *låg* vid sidan om den norra porten; och deras vy *vette* mot söder: en vid den östra portens sida *hade* vyn mot norr.

45 Och han sade till mig, Denna kammare, vars vy *vetter* mot söder, *är* för prästerna, *som vakar* över husets åläggande.

46 Och den kammaren vars vy *vetter* mot norr *är till* för prästerna, *som vakar* över altarets åläggande: dessa *är* Zadoks söner bland Levis söner, vilka närmar sig till HERREN för att tjäna honom.

47 Så han mätte gården, etthundra alnar lång, och etthundra alnar bred, *en* kvadrat; och det altare *som var* framför huset.

48 Och han förde mig till husets förhus, och mätte *var* pelare som hörde till förhuset, fem alnar på denna sida, och fem alnar på den *andra* sidan: och portens bredd var

tre alnar på denna sida, och tre alnar på den *andra* sidan.

49 Förhusets längd *var* tjugo alnar, och bredden elva alnar; och *han ledde mig* via trappstegen varigenom de gick upp till den: och *det fanns* pelare vid murpelarna, en på denna sidan, och en annan på den *andra* sidan.

Kapitel 41

1 Därefter förde han mig till templet, och mätte murpelarna, sex alnar breda på ena sidan, och sex alnar breda på den andra sidan, *vilket var* tabernaklets bredd.

2 Och dörrens bredd *var* tio alnar; och dörrens sidor *var* fem alnar på ena sidan, och fem alnar på den andra sidan: och han mätte dess längd, fyrtio alnar: och bredden, tjugo alnar.

3 Sedan gick han inåt, och mätte dörrens murpelare, två alnar; och dörren, sex alnar; och dörrens bredd, sju alnar.

4 Han mätte så dess längd, tjugo alnar; och bredden, tjugo alnar, inför templet: och han sade till mig, Detta *är* den allra heligaste *platsen*.

5 Efteråt mätte han husets mur, sex alnar; och *varje* sidokammars bredd, fyra alnar, runt omkring huset på varje sida.

6 Och sidokamrarna *var* tre, en ovanför en annan, och trettio *stycken* i *sin* ordning; och de gick in i den mur *som* hörde till huset, för

sidokamrarna runt omkring, att de skulle ha fäste, men de hade inte fäste i husväggen.

7 Och *där var* en utvidgning, och ett slingrande uppåt *och* uppåt hos sidokamrarna: ty husets slingrande gick uppåt *och* uppåt runt huset: därför *blev* husets bredd *bredare* uppåt, och *det* utökades så *ifrån* den lägsta *kammaren* till den högsta, via den mellersta.

8 Jag såg också husets höjd allt omkring: sidokamrarnas grundvalar *mätte* en hel stång, sex stora alnar.

9 Murens tjocklek, som *var* för sidokammaren på utsidan, *var* fem alnar: och *det* som *var* kvar *var* sidokamrarnas plats som *var* på insidan.

10 Och mellan kamrarna *var* vidden tjugo alnar runt omkring huset från varje håll.

11 Och sidokamrarnas dörrar *låg* mot *den platsen* som *var* kvar, en dörr mot norr, och en annan dörr mot syd: och platsens bredd, som *var* kvar, *var* fem alnar runt omkring.

12 Nu, den byggnaden som *stod* framför den avskilda platsen, längst bort, mot väster, *var* sjuttio alnar bred; och byggnadens mur *var* fem alnar tjock runt omkring, och dess längd nittio alnar.

13 Så han mätte huset, etthundra alnar långt; och den avskilda platsen, och byggnaden, med dess murar, etthundra alnar lång;

14 Också husets ytas bredd, och den avskilda platsen mot öster, etthundra alnar.

15 Och han mätte längden på byggnaden mittemot den avskilda platsen, som *låg* bakom den, och dess avsatser på ena sidan och på den andra sidan, etthundra alnar, med det inre templet, och gårdsförhusen;

16 Dörrkarmarna, och de smala fönstren, och avsatserna runt omkring i deras tre våningar, mittemot dörren, beklädd med trä runt omkring, och från golvet upp till fönstren, och fönstren *var* täckta;

17 Till det ovanför dörren, ända till det inre huset, och utanför, och utefter hela väggen runt omkring, innanför och utanför, enligt mått.

18 Och *det* gjordes med keruber och palmer, så att en palm *var* mellan en kerub och en *annan* kerub; och *varje* kerub hade två ansikten;

19 Så att ett människoansikte *var vänt* mot palmen på ena sidan, och ett lejonansikte mot palmen på den andra sidan: *det* gjordes *så* alltigenom hela huset runt omkring.

20 Från golvet till ovanför dörren gjordes keruber och palmer, och *på* templets vägg.

21 Templets dörrposter *var* fyrkantiga, *och även* helgedomens yta; utseendet *hos det ena* *var* såsom utseendet *hos det andra*.

22 Träaltaret *var* tre alnar högt, och dess längd två alnar; och dess hörn, och dess längd, och dess väggar, *var* av trä: och han sade till mig, Detta *är* det bord som *är* inför HERREN.

23 Och templet och helgedomen hade två dörrar.

24 Och dörrarna hade två dörrskivor var, två vridbara dörrskivor; två dörrskivor för ena dörren, och två dörrskivor för den andra dörren.

25 Och *det var* gjort på dem, på templets dörrar, keruber och palmer, liksom *det var* gjort på väggarna; och *det fanns* grova plankor på förhusets framsida utvändigt.

26 Och *det fanns* smala fönster och palmer på ena sidan och på andra sidan, på förhusets sidor, och på husets sidokamrar, och grova plankor.

Kapitel 42

1 Sedan förde han ut mig in på den yttre gården, *till vägen* mot norr: och han förde mig in till den kammaren som *låg* mittemot den avskilda platsen, och som *låg* framför byggnaden, mot norr.

2 Framför längden etthundra alnar *låg* den norra dörren, och bredden var femtio alnar.

3 Mittemot de tjugo *alnarna* som var för innergården, och mittemot stengolvet som var för den yttre gården, *låg* avsats mot avsats i tre våningar.

4 Och framför kamrarna *låg* en tio alnar bred gång inåt, *till en alnsbred väg*; och deras dörrar mot norr.

5 Nu var de övre kamrarna kortare: ty avsatserna var högre än dessa, än de lägre, och än byggnadens mellersta kamrar.

6 Ty de var *belägna* i tre våningar,

men hade inte pelare såsom gårdens pelare: därför blev *byggnaden* trängre, *de övre kamrarna* mer än de lägsta kamrarna och de mellersta kamrarna från marken.

7 Och den muren som var på utsidan, mittemot kamrarna, mot den yttre gården, på kamrarnas framsida, dess längd var femtio alnar.

8 Ty de kamrarnas längd som var på den yttre gården var femtio alnar: och, se, framför templet var *det* etthundra alnar.

9 Och nedanför dessa kammare *låg* ingången på den östra sidan, när man går till dem från den yttre gården.

10 Kamrarna *fanns* i gårdens murs tjocka *del*, mot öster, mittemot den avskilda platsen, och mittemot byggnaden.

11 Och vägen framför dem var till utseendet lik *vägen vid* de kamrar som *låg* mot norr, lika lång som de, och lika bred som de: och alla deras utgångar var både på deras vis, och enligt deras dörrar.

12 Och enligt de kamrarnas dörrar som *låg* mot söder, *där det fanns* en dörr vid vägkorsningen, *ja vid* den vägen direkt framför muren, mot öst, när man träder in till dem.

13 Sedan sade han till mig, De norra kamrarna och de södra kamrarna, som *ligger* framför den avskilda platsen, de är heliga kamrar, där de prästerna som närmar sig HERREN skall äta de allra heligaste tingen: där skall de förlägga de allra heligaste tingen, och matoffret, och syndoffret, och överträdelseoffret; ty

platsen är helig.

14 När prästerna ska träda in dit, då skall de inte gå ut från den heliga platsen ut till den yttre gården, utan de skall där lägga av sig sina kläder i vilka de tjänar; ty de är heliga; och skall klä på sig andra kläder, och skall *därefter* närma sig till *de ting* som är till för folket.

15 När han nu hade hört upp med att mäta det inre huset, förde han fram mig mot den port vars vy *vetter* mot öster, och mätte den runt omkring.

16 Han mätte den östra sidan med mätstången, femhundra stänger, med mätstången runt omkring.

17 Han mätte den norra sidan, femhundra stänger, med mätstången runt omkring.

18 Han mätte den södra sidan, femhundra stänger, med mätstången.

19 Han vände sig mot den västra sidan, och mätte med mätstången femhundra stänger.

20 Han mätte den åt de fyra sidorna: den hade en mur runtom, femhundra *stänger* lång, och femhundra bred, för att göra ett avskiljande mellan helgedomen och den profana platsen.

Kapitel 43

1 Därefter förde han mig till porten, *ja till* den port som *vetter* åt öster:

2 Och, se, Israels Guds härlighet kom från österns väg: och hans röst var *som* ett dån från myckna vatten: och jorden lystes upp av hans härlighet.

3 Och *det såg* precis ut som den synen som jag såg, *ja* såsom den syn som jag såg när jag kom för att förstöra staden: och synerna *var* lika de syner som jag såg vid floden Chebar; och jag föll ner på mitt ansikte.

4 Och HERRENS härlighet kom in till huset genom den portens väg vars vy *vetter* åt öster.

5 Så anden lyfte upp mig, och förde in mig på den inre gården; och, se, HERRENS härlighet uppfyllde huset.

6 Och jag hörde *honom* talande till mig ur huset; och mannen stod vid mig.

7 Och han sade till mig, Människoson, min trons plats, och mina fötters sulors plats, där jag kommer bo mitt ibland Israels barn för evigt, och mitt heliga namn, skall Israels hus inte mer besudla, *varken* de, eller deras kungar, genom sitt horeri, eller genom sina kungars döda kroppar *uppe* på sina höjder.

8 I *det* att de sätter sin tröskel vid mina trösklar, och sin dörrpost vid mina dörrposter, och muren mellan mig och dem, de har också besudlat mitt heliga namn genom sina styggelser som de har bedrivit: därför har jag förtärt dem i min vrede.

9 Låt dem nu skaffa bort sitt horeri, och sina kungars döda kroppar, långt bort från mig, och jag kommer bo mitt ibland dem för evigt.

10 Du människoson, visa huset för Israels hus, att de må skämmas för

sina missgärningar: och låt dem mäta ritningen.

11 Och om de skäms för allt som de har gjort, visa dem husets form, och dess inredning, och dess utgångar, och dess ingångar, och alla dess former, och alla dess förordningar, och alla dess former, och alla dess lagar: och uppteckna *det* i deras åsyn, att de må hålla fast vid hela dess form, och alla dess förordningar, och göra *efter* dem.

12 Detta *är* husets lag; *Uppe* på toppen av berget *skall* hela dess område runt omkring *vara* högheligt. Se, detta *är* husets lag.

13 Och dessa *är* altarets mått i alnar: Alnen *som gäller här är* en aln och en handsbredd; ja botten *skall vara* en aln, och bredden en aln, och dess gräns vid dess kantlist runt *skall vara* en spann: och detta *skall vara* altarets högre del.

14 Och från botten *på* marken till den nedre avsatsen *skall det vara* två alnar, och bredden en aln; och från den lägre avsatsen till den högre avsatsen *skall det vara* fyra alnar, och bredden *en* aln.

15 Så altaret *skall vara* fyra alnar; och från altaret och uppåt *skall det vara* fyra horn.

16 Och altaret *skall vara* tolv *alnar* långt, tolv brett, kvadratisk i dess fyra kvadrater.

17 Och avsatsen *skall vara* fjorton *alnar* lång och fjorton bred i dess fyra kvadrater; och gränsen runt den *skall vara* en halv aln; och dess botten *skall vara* en aln runt; och

dess trappsteg skall vetta åt öster.

18 Och han sade till mig, Människoson, så säger Herren GUD; Dessa *är* altarets förordningar på den dag när de skall bygga det, för att offra brännoffer på det, och för att stänka blod på det.

19 Och du skall ge åt de prästerna, leviterna, som är av Zadoks säd, som närmar sig till mig, för att tjäna mig, säger Herren GUD, en ungtjur till ett syndoffer.

20 Och du skall ta av dess blod, och stryka *det* på dess fyra horn, och på avsatsens fyra hörn, och på gränsen runt: så skall du rena och rensa det.

21 Du skall också ta syndoffertjuren, och han skall bränna upp den på den avsatta platsen som tillhör huset, utanför helgedomen.

22 Och på den andra dagen skall du offra en felfri killing av getterna till ett syndoffer; och de skall rena altaret, liksom de renade *det* med tjuren.

23 När du har hört upp med att rena *det*, skall du offra en felfri ungtjur, och en felfri bagge ur hjorden.

24 Och du skall bära fram dem inför HERREN, och prästerna skall kasta salt på dem, och de skall offra dem *som* ett brännoffer åt HERREN.

25 *I* sju dagar skall du varje dag bereda en get *till* ett syndoffer: de skall också bereda en ungtjur, och en bagge från hjorden, felfria.

26 *I* sju dagar skall de rensa altaret och rena det; och de skall viga sig *åt detta*.

27 Och när dessa dagar är till ända, skall det ske, *att* på den åttonde dagen, och framgent *så*, skall prästerna förrätta era brännoffer på altaret, och era fredsoffer; och jag kommer acceptera er, säger Herren GUD.

Kapitel 44

1 Sedan förde han mig tillbaka *på* vägen till den port som tillhör den yttre helgedomen, *den* som vetter åt öster; och den *var* stängd.

2 Sedan sade HERREN till mig; Denna port skall vara stängd, den skall inte öppnas, och ingen man skall träda in genom den; eftersom HERREN, Israels Gud, har trätt in genom den, därför skall den vara stängd.

3 *Den är till* för fursten; den fursten, han skall sitta i den för att äta bröd inför HERREN; han skall träda in via den vägen som tillhör *den* portens förhus, och skall *också* gå ut via samma väg.

4 Sedan förde han mig *på* den vägen till den norra porten, framför huset: och jag tittade, och, se, HERRENS härlighet uppfyllde HERRENS hus: och jag föll ner på mitt ansikte.

5 Och HERREN sade till mig, Människoson, akta noga på, och se med dina ögon, och hör med dina öron allt som jag ska säga till dig om alla HERRENS hus förordningar, och alla dess lagar; och akta noga på husets ingång, jämte helgedomens

alla utgångar.

6 Och du skall säga till den upproriske, *ja* till Israels hus, Så säger Herren GUD; O ni Israels hus, låt det *nu* vara nog för er med alla era styggelser,

7 I *det* att ni har hämtat *in* främlingar till *min helgedom*, oomskurna till hjärtat, och oomskurna till köttet, till att uppehålla sig i min helgedom, så att besudla den, *ja* mitt hus, när ni offerar mitt bröd, fettet och blodet, och de har brutit mitt förbund på grund av alla era styggelser.

8 Och ni har inte hållit det åliggandet angående mina heliga ting: utan ni har satt vakter *att vakta* över mitt uppdrag, i min helgedom, för er själva.

9 Så säger Herren GUD; Ingen främling, oomskuren till hjärtat, eller oomskuren till köttet, skall träda in i min helgedom, *inte* någon *som är* av *någon* främling som *finns* bland Israels barn.

10 Och de leviter som har vandrat bort fjärran från mig, när Israel gick vilse, vilka gick vilse, bort från mig, efter sina avgudar; de skall också *få* bära på sin missgärning.

11 Likväl skall de vara tjänare i min helgedom, *havande* åligganden vid husets portar, och tjänande vid huset: de skall döda brännoffret och offret åt folket, och de skall stå inför dem till att tjäna dem.

12 Eftersom de tjänade dem inför deras avgudar, och fick Israels hus att falla i missgärning; därför har jag lyft upp min hand mot dem, säger

Herren GUD, och de skall *få* bära på sin missgärning.

13 Och de skall inte närma sig till mig, till att utföra en prästs ämbete åt mig, eller till att närma sig till något av mina heliga ting, på den allra heligaste *platsen*: utan de skall bära på sin skam, och sina styggelser som de har begått.

14 Men jag kommer göra dem till väktare över husets uppgift, över all tjänstgöring i det, och över allt som skall göras i det.

15 Men de prästerna, de leviterna, Zadoks söner, som vakade över min helgedoms uppgift när Israels barn gick vilse från mig, de skall närma sig till mig till att tjäna mig, och de skall stå inför mig till att offra fett och blodet åt mig, säger Herren GUD:

16 De skall gå in i min helgedom, och de skall närma sig till mitt bord, för att tjäna mig, och de skall hålla fast vid mitt uppdrag.

17 Och det skall ske, *att* när de ska träda in vid innergårdens portar, skall de vara klädda i linnekläder; och inget ull skall komma på dem, medan de ska tjäna i innergårdens portar, och innanför.

18 De skall ha huvudbonader av linne på sina huvuden, och skall ha benkläder av linne om sina länder; de skall inte omgjorda *sig* med något ting som framkallar svett.

19 Och när de ska gå ut på den yttre gården, *ja* ut på den yttre gården till folket, skall de ta av sig sina kläder i vilka de tjänade, och lägga dem i de

heliga kamrarna, och de skall klä på sig andra kläder; och de skall inte helga folket med sina kläder.

20 Inte heller skall de raka sina huvuden, eller låta sina lockar växa sig långa; *utan* de skall bara klippa *håret på* sina huvuden.

21 Inte heller skall någon präst dricka vin, när de ska träda in på den inre gården.

22 Ej heller skall de ta en änka till hustru åt sig, eller henne som har blivit förskjuten: utan de skall ta jungfrur av Israels hus säd, eller en änka som hade en präst innan.

23 Och de skall lära mitt folk *skillnaden* mellan det heliga och det profana, och få dem att skilja mellan det orena och det rena.

24 Och vid tvist skall de stå upp *och* döma; *och* de skall döma det enligt mina domar: och de skall hålla fast vid mina lagar och mina stadgar i alla mina församlingar; och de skall helga mina sabbater.

25 Och de skall inte komma till någon död person så att besudla sig: men för *sin* far, eller för *sin* mor, eller för *sin* son, eller för *sin* dotter, för *sin* bror, eller för *sin* syster som inte har haft någon make, må de besudla sig.

26 Och efter *att* han har blivit renad, skall de räkna *ytterligare* sju dagar för honom.

27 Och på den dag då han går in i helgedomen, till den inre gården, för att tjäna i helgedomen, skall han bära fram sitt syndoffer, säger Herren GUD.

28 Och detta skall för dem vara ett arv: jag *är* deras arv: och ni skall inte ge dem någon besittning i Israel: jag *är* deras besittning.

29 De skall äta matoffret, och syndoffret, och överträdelseoffret; och varje tillägnat ting i Israel skall vara deras.

30 Och det första av alla förstlingsfrukter av alla *slags olika ting*, och varje offergåva av allt, av varje *slag* av era offergåvor, skall vara prästernas: ni skall också ge åt prästerna det första av er deg, att han må få välsignelsen att vila över ditt hus.

31 Prästerna skall inte äta av något som har självdött, eller *som* är ihjälrivet, vare sig det är en fågel eller ett djur.

Kapitel 45

1 Därtill, när ni genom lottkastning skall fördela landet till arvedel, skall ni offra en offergåva åt HERREN, en helig del av landet: längden *skall vara* längden av tjugofemtusen *mätstänger*, och bredden *skall vara* tiotusen. Denna *del* skall vara helig till hela sitt omfång runtom.

2 Härav skall det för helgedomen vara femhundra *mätstänger i längd*, med femhundra *mätstänger i bredd*, kvadratisk runtom; och femtio alnar runt omkring för dess förstäder.

3 Och av detta mått skall du mäta längden tjugofemtusen, och bredden tiotusen: och däri skall helgedomen

och den allra heligaste *platsen* vara.

4 Den heliga *delen* av landet skall vara till för prästerna, helgedomens tjänare, som skall närma sig för att tjäna HERREN: och det skall vara en plats för deras hus, och en helig plats för helgedomen.

5 Och den längden tjugofemtusen, och bredden tiotusen, skall också leviterna, husets tjänare, ha åt sig själva, till en egendom, till tjugokammare.

6 Och ni skall ge staden *dess* besittning, *ett område* femtusen brett, och tjugofemtusen långt, mitt emot det heliga offergårdsområdet: det skall vara till för hela Israels hus.

7 Och *en del* skall *finnas* för fursten på ena sidan och på den andra sidan av det heliga offergårdsområdet, och av stadens besittning, framför det heliga offergårdsområdet, och framför stadens besittning, från den västra sidan västerut, och från den östra sidan österut: och längden *skall vara* mitt emot en av delarna, från den västra gränsen till den östra gränsen.

8 Hans besittning i Israel skall *finnas* i landet: och mina furstar skall inte mer förtrycka mitt folk; och *resten* av landet skall de ge åt Israels hus enligt deras stammar.

9 Så säger Herren GUD; Låt det vara nog för er, O *ni* Israels furstar: skaffa bort våld och plundring, och skipa dom och rättvisa, tag bort era fordringar från mitt folk, säger Herren GUD.

10 Ni skall ha rätta vågskålar, och ett rätt efahmått, och ett rätt bathmått.

11 Efahmåttet och bathmåttet skall vara av ett *och samma* mått, att bathmåttet må rymma en tiondels homer, och efahmåttet en tiondels homer: dess mått skall vara efter homermåttet.

12 Ock sikeln *skall vara* tjugo gerahs: tjugo siklar, tjugofem siklar, femton siklar, skall vara er maneh.

13 Detta *är* den offergåva som ni skall offra; en sjättedels efah utav ett homermått vete, och ni skall ge en sjättedels efah utav ett homermått korn:

14 Angående förordningen om olja, det oljebathmåttet, *skall ni offra* en tiondels bath utav koret, *vilket är* en homer utav tio bath; ty tio bath *är* en homer.

15 Och ett lamm ur hjorden, ur tvåhundra, från Israels feta betesmarker; till ett matoffer, och till ett brännoffer, och till fredsoffer, för att bringa försoning för dem, säger Herren GUD.

16 Allt folket i landet skall ge denna offergåva åt fursten i Israel.

17 Och det skall vara furstens del *att ge* brännoffer, och matoffer, och dryckesoffer, vid högtiderna, och vid nymånaderna, och på sabbaterna, och vid Israels hus alla högtider: han skall bereda syndoffret, och matoffret, och brännoffret, och fredsoffren, för att bringa försoning åt Israels hus.

18 Så säger Herren GUD; I den första *månaden*, på månadens första

dag, skall du ta en felfri ungtjur, och rena helgedomen:

19 Och prästen skall ta av syndoffrets blod, och stryka *det* på husets dörrposter, och på altarsavsatsens fyra hörn, och på innergårdens ports dörrposter.

20 Och så skall du göra på månadens sjunde *dag* för var och en som felar, och för *honom som är* simpel: så skall ni försona huset.

21 I den första *månaden*, på månadens fjortonde dag, skall ni fira påskan, en sju dagars högtid; osyrat bröd skall ätas.

22 Och på den dagen skall fursten bereda åt sig själv, och åt allt folket i landet, en tjur *till* ett syndoffer.

23 Och *under* högtidens sju dagar skall han bereda ett brännoffer åt HERREN, sju tjurar och sju baggar, felfria, dagligen *under* de sju dagarna; och en getkilling dagligen *till* ett syndoffer.

24 Och han skall bereda ett matoffer bestående av en efah för en tjur, och en efah för en bagge, och en hin olja för en efah.

25 I den sjunde *månaden*, på månadens femtonde dag, skall han göra likadant under den sju dagar *långa* högtiden, enligt syndoffret, enligt brännoffret, och enligt matoffret, och enligt oljan.

Kapitel 46

1 Så säger Herren GUD; Den inre gårdens port, som vetter åt öster,

skall vara stängd *under* de sex arbetsdagarna; men på sabbaten skall den öppnas, och på nymånadsdagen skall den öppnas.

2 Och fursten skall träda in via förhusets väg som hör till *den* porten utantill, och skall stå vid portens dörrposter, och prästerna skall bereda hans brännoffer och hans fredsoffer, och han skall tillbe på portens tröskel: sedan skall han gå ut; men porten skall inte stängas förrän *på* kvällen.

3 Likaså skall landets folk tillbe inför HERREN vid denna ports dörr på sabbaterna och på nymånaderna.

4 Och det brännoffer som fursten skall offra åt HERREN på sabbatsdagen *skall vara* sex felfria lamm, och en felfri bagge.

5 Och matoffret *skall vara* en efah för en bagge, och matoffret för lammen *så mycket* som han skall förmå att ge, och en hin olja till en efah.

6 Och på nymånadsdagen *skall det vara* en felfri ungtjur, och sex lamm, och en bagge: de skall vara felfria.

7 Och han skall bereda ett matoffer, en efah för en tjur, och en efah för en bagge, och för lammen *så mycket* som hans hand skall anskaffa, och en hin olja till en efah.

8 Och när fursten skall träda in, skall han gå in via förhusets väg som hör till *den* porten, och via dess väg skall han *också* gå ut.

9 Men när landets folk skall komma inför HERREN under högtiderna, *då* skall han som träder in via den norra

portens väg för att tillbe gå ut via den södra portens väg; och han som träder in via den södra portens väg skall gå ut via den norra portens väg: han skall inte gå tillbaka till den portens väg varigenom han kom in, utan skall gå ut mittemot den.

10 Och den fursten mitt ibland dem, när de ska gå in, skall *han* gå in; och när de ska gå ut, skall *han* gå ut.

11 Och under festerna och under högtiderna skall matoffret vara en efah till en tjur, och en efah till en bagge, och till lammen *så mycket* som han förmår att ge, och en hin olja till en efah.

12 När nu fursten skall bereda ett frivilligt brännoffer eller fredsoffer, frivilligt åt HERREN, skall *man* då öppna åt honom den porten som vetter åt öster, och han skall bereda sitt brännoffer och sina fredsoffer, såsom han gjorde *det* på sabbatsdagen: sedan skall han gå ut; och efter hans utgång skall *man* stänga porten.

13 Du skall dagligen bereda ett brännoffer åt HERREN *bestående av* ett felfritt årsgammalt lamm: varje morgon skall du bereda det.

14 Och till det skall du bereda ett matoffer varje morgon, en sjättedels efah, och en tredjedels hin olja, till att blanda med finmalet mjöl; ett ständigt matoffer, av en beständig förordning, åt HERREN.

15 Så skall de bereda lammet, och matoffret, och oljan, *till* ett ständigt brännoffer varje morgon.

16 Så säger Herren GUD; Ifall

fursten ska ge en gåva åt någon av sina söner, skall dess arv tillhöra hans söner: det *skall vara* deras egendom genom arv.

17 Men om han ska ge en gåva utav sitt arv åt en av sina tjänare, då skall det vara hans intill friåret; efter det skall det återgå till fursten: men hans arv skall tillhöra hans söner *och skall tillfalla* dem.

18 Därtill skall fursten inte ta av folkets arvedel genom förtryck, så att driva bort dem ifrån deras besittning; *utan* han skall ge sina söner arvedel från sin egen besittning: att mitt folk inte ska vara skingrade, var man *borta* ifrån sin besittning.

19 Därefter förde han mig genom ingången, som *låg* vid sidan om porten, in till prästernas heliga kammare, vilka vetter åt norr: och, se, det *fanns* en plats vid de två sidorna västerut.

20 Sedan sade han till mig, Detta *är* den plats där prästerna skall koka överträdelseoffret och syndoffret, där de skall baka matoffret; att de inte ska bära ut *dem* till den yttre gården, så att helga folket.

21 Sedan förde han ut mig på den yttre gården, och fick mig att passera förbi gårdens fyra hörn; och, se, vid varje hörn av gården *fanns det* en gård.

22 I gårdens fyra hörn *fanns det* anslutna gårdar, fyrtio *alnar* långa och trettio breda: dessa fyra hörn *hade ett och samma* mått.

23 Och *det fanns* en radkonstruktion

runt omkring i dem, runtom *i* de fyra, och *den var* gjord med kokplatser under raderna runt omkring.

24 Sedan sade han till mig, Dessa *är* deras platser som kokar, där husets tjänare skall koka folkets offer.

Kapitel 47

1 Därefter förde han mig åter till husets dörr; och, se, vatten gick ut underifrån husets tröskel österut: ty husets framsida *låg mot* öster, och vattnen kom ner underifrån från husets högra sida, vid altarets södra *sida*.

2 Sedan förde han mig ut på den norra portens väg, och ledde runt mig *på* vägen utanför till den yttre porten via den vägen som vetter österut; och, se, det rann ut vatten på den högra sidan.

3 Och när den mannen som hade *mätstöret* i sin hand gick fram österut, mätte han upp ettusen alnar, och han förde mig igenom vattnen; vattnen *räckte mig upp* till fotknölnarna.

4 Åter mätte han upp ettusen, och förde mig igenom vattnen; vattnen *räckte mig upp* till knäna. Återigen mätte han upp ettusen, och förde mig igenom; vattnen *räckte mig nu upp* till länderna.

5 Därefter mätte han *åter* upp ettusen; och *det var nu* en flod som jag inte kunde passera över: ty vattnen hade rest sig, vatten att

simma i, en flod som inte kunde korsas över.

6 Och han sade till mig, Människoson, har du sett *detta*? Sedan hämtade han mig, och fick mig att återvända till flodens strand.

7 När jag nu hade kommit tillbaka, se, vid flodens strand *fanns* väldigt många träd, på ena sidan och på den andra.

8 Sedan sade han till mig, Dessa vatten går ut mot det östra landet, och far ner till öknen, och far *ner* i havet: *och när de* förs fram *ner* i havet, skall vattnen *så* helas.

9 Och det skall ske, *att* vart och ett ting som lever, som rör sig, varhelst floderna skall komma, skall leva: och det skall finnas en väldigt stor mängd fisk, eftersom dessa vatten skall komma dit: ty de skall bli helade; och vart och ett ting skall leva dit floden kommer.

10 Och det skall ske, *att* de fiskarna skall stå på den, ifrån En-Gedi ända till En-Eglaim; de skall bli till en *plats* att sträcka ut nät *på*; deras fisk skall vara efter sitt slag, såsom det stora havets fisk, överskridande många.

11 Men dess gytjtjiga platser och dess dammar skall inte helas; de skall givas åt salt.

12 Och invid floden på dess strand, på denna sida och på den *andra* sidan, skall alla *slags* träd växa till mat, vars löv inte skall vissna, inte heller skall dess frukt förbrukas: *utan* det skall frambringa ny frukt enligt sina månader, eftersom de fick

sitt vatten ifrån helgedomen: och dess frukt skall tjäna till mat, och dess löv till medicin.

13 Så säger Herren GUD; Detta *skall vara* gränsen, efter vilken ni skall ärva landet enligt Israels tolv stammar: Josef *skall ha två* delar.

14 Och ni skall ärva det, den ene såväl som den andre: *om* vilket jag upplyfte min hand för att ge det åt era fäder: och detta land skall tillfalla er till arvedel.

15 Och detta *skall vara* landets gräns mot den norra sidan, från Stora havet, Hethlons väg, när män far till Zedad;

16 Hamath, Berothah, Sibraim, som *ligger* mellan Damaskus gräns och Hamaths gräns; Hazar-Hattikon, som *ligger* vid Haurans gränsområde.

17 Och gränsen från havet skall vara Hazar-Enan, Damaskus gräns, och det norra norrut, och Hamaths gräns. Och *detta är* den norra sidan.

18 Och den östra sidan skall ni mäta från Hauran, och från Damaskus, och från Gilead, och från Israels land *vid* Jordan, från gränsen till det östra havet. Och *detta är* den östra sidan.

19 Och den södra sidan söderut, från Tamar *ända* till tvistevattnen *i* Kadesh, floden till Stora havet. Och *detta är* den södra sidan söderut.

20 Också den västra sidan *skall vara* Stora havet från gränsen, tills man kommer över mot Hamath. Detta *är* den västra sidan.

21 Så skall ni fördela detta land åt er enligt Israels stammar.

22 Och det skall ske, *att* ni skall

fördela det genom lottkastning till en arvedel åt er, och åt de främlingar som vistas bland er, som skall föda barn bland er: och de skall för er vara såsom infödda bland Israels barn; de skall ha arvedel tillsammans med er bland Israels stammar.

23 Och det skall ske, *att* i den stam där främlingen vistas, där skall ni *också ge honom* hans arvedel, säger Herren GUD.

Kapitel 48

1 Dessa *är* nu stammarnas namn. Från den norra änden till Hethlons vägs gränsområde, när man far till Hamath, Hazar-Enan, Damaskus gräns norrut, till Hamaths gränsområde; ty dessa är hans sidor, öster *och* väster; en *del* åt Dan.

2 Och vid Dans gräns, från östra sidan till den västra sidan, en *del* åt Asher.

3 Och vid Ashers gräns, från östra sidan ända till den västra sidan, en *del* åt Naftali.

4 Och vid Naftalis gräns, från östra sidan till den västra sidan, en *del* åt Manasseh.

5 Och vid Manassehs gräns, från östra sidan till den västra sidan, en *del* åt Efraim.

6 Och vid Efraims gräns, från östra sidan ända till den västra sidan, en *del* åt Reuben.

7 Och vid Reubens gräns, från östra sidan till den västra sidan, en *del* åt Judah.

8 Och vid Judah gräns, från östra sidan till den västra sidan, skall det offret vara som ni skall offra om tjugofemtusen *stänger* i bredd, och *i* längd såsom en av de *andra* delarna, från östra sidan till den västra sidan: och mitt i den skall helgedomen stå.

9 Den gåva som ni skall offra åt HERREN *skall vara* tjugofemtusen i längd, och tiotusen i bredd.

10 Och för dem, *ja* för prästerna, skall *denna* heliga gåva vara; norrut, tjugofemtusen *i längd*, och västerut, tiotusen i bredd, och österut, tiotusen i bredd, och söderut, tjugofemtusen i längd: och HERRENS helgedom skall stå i dess mitt.

11 *Det skall vara* åt de präster som är helgade, *dem* av Zadoks söner; vilka har hållit fast vid min befallning, vilka inte for vilse, såsom leviterna for vilse, när Israels barn for vilse.

12 Och *denna* gåva av landet som offras skall för dem vara ett högheligt ting vid leviternas gräns.

13 Och mittemot prästernas gräns *skall* leviterna *ha* tjugofemtusen i längd, och tiotusen i bredd: hela längden skall vara tjugofemtusen, och bredden tiotusen.

14 Och de skall inte sälja *något* av det, ej heller byta bort *något av det*, eller föra bort landets förstlingsfrukter: ty *det är* heligt åt HERREN.

15 Och de femtusen, som är över på bredden mittemot de tjugofemtusen, skall vara en profan *plats* för staden, till bostadsområde, och till förstäder:

och staden skall ligga *där* i dess mitt.
16 Och dessa *skall vara* dess mått; den norra sidan, 4 500, och den södra sidan, 4 500, och på den östra sidan, 4 500, och den västra sidan, 4 500.

17 Och stadens förstäder skall norrut vara 250 *stänger*, och söderut 250, och österut 250, och västerut 250.

18 Och återstoden i längd, mittemot den heliga *delens* gåva, *skall vara* tiotusen österut, och tiotusen västerut: och det skall ligga mittemot den heliga *delens* gåva; och dess avkastning skall tjäna till mat åt dem som tjänar staden.

19 Och de som tjänar staden skall tjäna den ifrån Israels alla stammar.

20 Hela den gåvan *skall vara* tjugofemtusen om tjugofemtusen: ni skall offra den heliga gåvan *som* en kvadrat, med stadens besittning.

21 Och återstoden *skall vara* åt fursten, på ena sidan och på den andra sidan om den heliga gåvan, och utav stadens besittning, mittemot gåvan om tjugofemtusen mot den östra gränsen, och västerut mittemot de tjugofemtusen mot den västra gränsen, mittemot delarna åt fursten: och det skall vara den heliga gåvan; och husets helgedom *skall stå* i dess mitt.

22 Därtill från leviternas besittning, och från stadens besittning, *varande* mitt ibland *det* som är furstens, mellan Judahs gräns och Benjamins gräns, skall vara åt fursten.

23 Gällande resten av stammarna, från östra sidan till den västra sidan,

skall Benjamin *ha* en *del*.

24 Och vid Benjamins gräns, från östra sidan till den västra sidan, *skall* Simeon *ha* en *del*.

25 Och vid Simeons gräns, från östra sidan till den västra sidan, Issachar, en *del*.

26 Och vid Issachars gräns, från östra sidan till den västra sidan, Zebulun, en *del*.

27 Och vid Zebulun's gräns, från östra sidan till den västra sidan, Gad, en *del*.

28 Och vid Gads gräns, på den södra sidan söderut, skall gränsen gå ända från Tamar *till* tvistevattnen *i* Kadesh, *och* till floden mot Stora havet.

29 Detta *är* det land som ni skall fördela genom lottkastning åt Israels stammar till arvedel, och dessa *är* deras delar, säger Herren GUD.

30 Och dessa *är* stadens utgångar på den norra sidan, 4 500 mått.

31 Och stadens portar *skall vara* efter Israels stammars namn: tre portar norrut; en Reubens port, en Judah port, en Levi port.

32 Och på östra sidan, 4 500: och tre portar; och en Josefs port, en Benjamins port, en Dans port.

33 Och på södra sidan, 4 500 mått: och tre portar; en Simeons port, en Issachars port, en Zebulun's port.

34 På västra sidan, 4 500, *med* deras portar; en Gads port, en Ashers port, en Naftalis port.

35 *Den var* 18 000 *mått* runtom: och stadens namn *skall* från *den* dagen *vara*, HERREN *är* där.